

HỎI VÀ ĐÁP

Chúng ta hãy cứ đứng một lát khi chúng ta cúi đầu cầu nguyện.

Lạy Đức Chúa Trời Cha nhân từ, chúng con tạ ơn Ngài sáng nay từ tận đáy lòng chúng con, bởi vì Ngài có thể và sẵn sàng đáp ứng những lời cầu nguyện của chúng con. Và chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ nhận sự tạ ơn của chúng con vì những gì Ngài đã làm cho chúng con rồi. Chúng con đang chờ đợi với sự kỳ vọng lớn lao để Ngài giúp đỡ chúng con sáng nay, và khi chúng con rời cổng của tòa nhà này, chúng con có thể ra khỏi đây với một con người khác hơn với chúng con đã có khi chúng con khi bước vào. Xin Đức Thánh Linh uốn nắn chúng con sáng nay, các tính cách của chúng con, và làm cho chúng con thành thần dân của Vương quốc của Ngài vì chúng con cầu xin điều đó nhân Danh Chúa Jêsus. A-men. (Mời ngồi.)

² Thật xin lỗi vì đến muộn một chút, nhưng tôi có khá nhiều việc phải làm, và rất nhiều người bệnh và các cuộc phỏng vấn trước khi tôi vào—hầu như đến tòa nhà.

³ Và vì vậy, chúng tôi rất vui được có mặt ở đây sáng nay và được gặp tất cả anh chị em là những người tốt quý. Và tôi muốn cảm ơn điều đó...những người đã gửi cho chúng tôi những vật tốt đẹp đó, món quà cho vợ và cho...và người—người anh em đã gửi cho tôi khẩu súng săn hươu của anh ấy. Chúa ban phước cho anh ấy. Anh ấy là...nói rằng anh ấy đang già đi và không muốn sử dụng nó nữa, và anh ấy muốn tôi có nó; vì vậy tôi—tôi chắc chắn biết ơn điều đó...vì điều đó. Chừng nào tôi còn sống, anh ơi, miễn là tôi có thể tự bảo vệ mình, tôi sẽ giữ nó. Tôi sẽ không bao giờ đặt nó vào tay tôi mà không nghĩ đến anh và cầu nguyện cho anh.

⁴ Bây giờ, chúng ta...Rất nhiều việc phải được làm hôm nay, Tôi nghĩ có lẽ khi tôi ở đây, tôi sẽ có một số câu hỏi và tìm hiểu điều gì đang ở trong lòng hội thánh của tôi, những điều khác biệt. Tôi chắc chắn đã làm! Tôi có đủ câu hỏi để kéo dài cho đến

khi Thiên hi niên bắt đầu! Tôi không biết có thể đã nhận được rất nhiều. Tôi—tôi có vài trăm người ở đây, và có hơn một trăm người đến sáng nay. Vì vậy tôi sẽ không bao giờ có thể trả lời chúng, tôi đoán, đúng, vì...Và chúng là—chúng là những câu hỏi hay, thực sự hay.

⁵ Bây giờ, một số trong chúng không thể được đọc ngay trước công chúng, vì vậy anh em biết đấy, tôi đã hỏi họ...Nếu những gì tôi không thể đưa vào một cách vòng vo...Đó là vấn đề của gia đình và...Anh em hiểu. Và tôi—tôi đã yêu cầu có cả vợ và chồng trong cuộc phỏng vấn riêng, để tôi có thể nói chuyện riêng với họ về những vấn đề này. Đó không phải là điều xấu; đó là những điều nên được giải quyết trong gia đình, chỉ là bản chất con người và chủng tộc mà chúng ta...thời gian chúng ta sống và vân vân mang lại những điều này, và chúng là những vấn đề liên quan đến gia đình con người; và chúng phải được trả lời. Và vì vậy, tôi sẽ làm mọi thứ tôi có thể để trả lời chúng một cách tốt nhất.

⁶ Đôi khi trong việc trả lời các câu hỏi, nó mất nhiều thời gian; và tôi không muốn bỏ lỡ bất kỳ câu nào trong chúng. Tôi sẽ lấy từng câu như có thể. Bây giờ, chúng chỉ...Tôi vừa nhét chúng vào một cái túi ở đây, trả lời chúng, và—và đưa ra một lời Kinh Thánh nếu tôi phải có nó, và—và đặt nó trở lại. Sau đó tôi đã ở cả ngày hôm qua, và phần lớn của đêm qua, và kể từ sau ánh sáng ban ngày một chút sáng nay...Và sau đó tôi nhận được khoảng gấp đôi số này nữa đến vào sáng nay. Vì vậy, tôi nghĩ những gì chúng ta sẽ làm, ý Chúa, tôi sẽ trả lời họ cho đến hết mức có thể, cho đến khoảng trưa, sau đó giải tán, rồi trở lại một lần nữa vào tối nay và—và cố gắng hoàn thành càng nhiều càng tốt tối nay, và xem nếu tôi có thể nhận được...hoàn thành chúng không. Và có lẽ tôi sẽ không phải trừng phạt anh chị em quá lâu trong một buổi nhóm thật dài. Và tôi nghĩ nó sẽ cho anh chị em thời gian để ra ngoài, nghỉ ngơi, và hồi phục một chút, chớp mắt hay làm gì đó, và quay lại nếu có thể. Nếu anh em không thể, ồ, tôi cho rằng, Anh Fred Sothmann, đang ghi âm điều này. Có phải nó đang được ghi lại? Được rồi, tốt lắm. Vâng, họ đang ở trong phòng ghi âm nó, và—và cuốn băng

này có thể, nếu được, anh chị em có thể có cuốn băng; nó sẽ được giữ lại và gọi là *Hỏi và Đáp*, bởi vì có một số câu hỏi thực sự khó ở đây và điều gì đó...Nhiều câu trong chúng là về các sự dạy dỗ của hội thánh.

⁷ Bây giờ, tôi muốn cho mọi người biết rằng đôi khi trong sự trả lời những câu hỏi này, nó thật khó. Phải rất nhiều ân điển để đứng đây, nếu anh chị em biết tình yêu mà tôi dành cho anh chị em dân sự. Tôi không thể diễn tả nó. Tôi thậm chí không bày tỏ điều đó với các con tôi; Tôi thậm chí không bày tỏ—tình yêu sâu sắc của tôi dành cho vợ tôi như tôi nên làm, bởi vì tôi—tôi thất thường, và tôi cứ đi theo một đường thẳng. Chỉ có một điều duy nhất mà tôi muốn bày tỏ toàn bộ tình yêu của mình: đó là Đức Chúa Trời Toàn Năng. Và tôi—tôi chỉ yêu Ngài trước hết. Những người khác tôi yêu, nhưng tôi—tôi không muốn nhận...Tôi không muốn làm hỏng tình yêu mà tôi dành cho Ngài; hãy để đó là đầu tiên. Vì vậy nên, khi tôi trả lời câu hỏi của các bạn, tôi đang trả lời nó với tình yêu trong lòng tôi dành cho các bạn; nhưng có một điều luôn ở trước mắt tôi: đó là Chúa Jesus Christ (hiểu không?), theo cách mà Ngài sẽ trả lời điều đó.

⁸ Đôi khi tôi có thể phải trả lời...Nó có thể làm tổn thương, có thể đụng chạm, và tôi—tôi không có ý đó. Tôi đang trả lời nó với một mục đích, như tôi đã nói, Đấng Christ ở trước mặt tôi. Và tôi phải nhớ rằng Chính là Ngài mà tôi...Tôi phải khai trình. Vì vậy tình yêu đầu tiên của tôi là dành cho Ngài; tình yêu thứ hai của tôi là dành cho mọi người, và vì vậy tôi...Hội thánh của Ngài mà Ngài đã mua bằng Chính Huyết của Ngài. Và Ngài thực sự yêu anh chị em hơn cả Ngài yêu chính Ngài, bởi vì Ngài đã phó chính mình Ngài cho anh chị em. Anh chị em được mua chuộc bằng Huyết của Ngài, và tôi—tôi vận dụng nó thật cẩn thận và chân thành như tôi biết thể nào. Nhưng rồi, khi làm điều đó đôi khi anh chị em nghĩ, “Đó là một nhận xét rất thô lỗ tôi thì...về...Nó rất dứt khoát và thẳng thắn.” Tôi đang làm điều đó với Ngài trong tâm trí (thấy không?) để cố gắng làm cho, để phần còn lại...mọi người thật sự thấy rằng nó phải là cách này. Nó không phải là điều—điều gì gây tổn thương hoặc không gì khác hơn là chỉ để đảm bảo rằng mọi người hiểu được

điều đó, và tôi hy vọng mọi người đón nhận nó theo cách đó. Và bây giờ, ở đây chúng ta tìm ra những gì trong tâm trí của chúng ta.

⁹ Và như tôi thấy tất cả anh chị em đã tập hợp lại sáng nay và mọi chỗ đều chật cứng xung quanh, và tôi nghĩ rằng chúng ta có một đám đông tràn vào—vào hội thánh khác. Một hội thánh chị em đã mắc lên một—một máy truyền thanh hoặc một số loại của một—một kết nối đường dây điện thoại. Đó là...Tôi hiểu, dòng tuôn tràn vào hội thánh đó sáng nay. Anh...Hoặc một anh em khác có một—một nhà thờ bị quá tải đang được truyền từ đây đến nhà thờ đó. Điều đó để anh chị em sẽ không phải đứng trên đôi chân của nhau và những thứ xung quanh bức tường.

¹⁰ Bây giờ tối nay, ý Chúa, chúng ta sẽ có một...chúng ta sẽ bắt đầu sớm tối nay. Tôi muốn xin mục sư và ban—ban quản trị nếu họ sẽ...Chúng ta hãy bắt đầu sớm hơn một chút tối nay, vì mọi người, một số người trong số họ đang ở đây, và họ sẽ còn một chặng đường dài để lái xe. Và tôi muốn bắt đầu sớm hơn ít nhất một giờ vào tối nay, nếu có thể, và hoàn thành việc đó. Vì vậy anh em...Ngay sau khi anh em ăn trưa sau sáu giờ hoặc bất cứ lúc nào, ồ, tôi sẽ bắt đầu. Hiểu không? Này, anh em thường bắt đầu lúc bảy giờ ba mươi phải không? Chúng ta hãy, chúng ta hãy, hãy để tôi có mặt trên bục lúc bảy giờ. Hiểu không? Và sau đó đến tám hoặc tám giờ ba mươi, hoặc đại loại như thế, điều đó sẽ cho quý vị thời gian để—để đi về nhà của mình và sẵn sàng cho công việc của ngày mai, nếu còn có ngày mai.

¹¹ Bây giờ, xin Chúa ở cùng anh chị em và ban phước dư dật cho anh chị em, và tôi sẽ đi vào ngay sau khi buổi thờ phượng này kết thúc và chọn những câu hỏi khác này và cố gắng trả lời chúng. Tôi chỉ viết lên chúng, chỉ một—một trong những mảnh ghi chú nhỏ và vân vân, để tôi có thể tôi có thể—tôi có thể...Hầu như quên các lời Kinh Thánh. Thế thì khi tôi ở trong phòng nghiên cứu, thì tôi (tôi muốn tham khảo lại chúng ở đâu đó, và tôi đã có nó ở đây) và—chỉ ghi nó xuống một miếng giấy. Và do đó, nếu nó ở trong một—trong một quyển bách khoa toàn thư tôi phải chọn nó, hoặc một số cách diễn đạt của một từ, hoặc một cái tên,

tôi đã viết nó trước mặt tôi. Tôi không phải mang theo một đồng sách và vân vân; tôi đã có nó ở đó.

12 Bây giờ, nếu câu hỏi không làm bạn hài lòng, ồ, thì tôi, có lẽ, tôi đã phạm sai lầm. Hiểu không? Tôi—tôi—tôi có thể đã phạm sai lầm, vì những điều này chỉ là sự hiểu biết tốt nhất của tôi. Và tôi muốn quý—quý vị mục sư truyền đạo mà có thể có hội chúng của họ, hoặc hội chúng của một giáo hội nào đó sẽ lắng nghe những câu hỏi này...Tôi không muốn điều này...Nếu đó là bất kỳ sự phản ánh nào đối với việc giảng dạy của—của—của hội chúng của anh em, tôi muốn hội chúng hiểu rõ rằng đây chỉ là sự dạy dỗ của chúng ta tại đền tạm này. Tôi không cố gắng áp đặt nó lên bất kỳ nhóm người nào khác. Và tôi—tôi—tôi muốn trở thành một Cơ-đốc nhân trong—trong lòng tôi, rằng tôi dạy những gì tôi tin. Tôi đứng trên niềm tin của tôi. Nếu tôi thỏa hiệp với điều đó, tôi là kẻ phản bội Đấng Christ và là kẻ đạo đức giả đối với anh em; và tôi—tôi phải trung thành với những gì tôi tin là Lẽ thật. Nhưng mọi người đàn ông khác đều có quyền làm như vậy. Đức Chúa Trời là Quan Án của tất cả chúng ta.

13 Bây giờ, ngay trước khi chúng ta bắt đầu, tôi nghĩ tôi nên đề cập đến một sử gia tốt quý, Paul Boyd. Nhiều người trong anh em biết anh ấy; anh ấy đến đây tại đền tạm. Anh ấy vừa trở về từ Giê-ru-sa-lem và đã tham dự Hội chợ Thế giới. Anh ấy là một người rất quan trọng một—một giáo sư tiên tri, và anh ấy là một nhà sử học, một trong những người giỏi nhất. Anh ấy là một anh em Mennonite, anh ấy *đã là*, và đã nhận phép báp têm bằng Đức Thánh Linh. Và vì vậy anh ấy trở thành một người bạn rất riêng của tôi. Và anh ấy luôn theo dõi và ghi chép mọi điều tôi nói liên quan đến lời tiên tri, để xem thử nó ứng nghiệm không.

14 Và bây giờ, anh ấy viết cho tôi ở đây (vì bây giờ anh ấy lại ở Hoa Kỳ), và nó ở trên bảng thông báo, tôi nghĩ, sáng nay. Và anh ấy viết ra đây một ghi chú mà anh ấy đã đưa vào một trong những tờ báo hay điều gì đó hay điều gì khác, về những lời tiên tri nổi bật. Và anh ấy đề cập đến điều thứ năm, tôi nghĩ là vậy, mà tôi đã thấy ba mươi ba năm trước liên quan đến thành tựu, tiến bộ của, đúng hơn là, của khoa học. Và bất kỳ ai trong số các bạn còn nhớ, các bạn đã ghi lại nó. Tôi đã ghi nó trong các quyển

sách của tôi. Và tất cả những gì Chúa đã nói...nói với tôi, tôi viết nó ra, đó là của một phần chính-...hoặc điều mà tôi có thể nói với dân sự.

¹⁵ Và tôi đã nghĩ sáng nay, trước khi chúng ta bắt đầu điều này... Đây không phải là những bài giảng, nhưng chúng ta ở đây để cùng nhau học hỏi lẫn nhau những điều trong lòng mình. Bây giờ chúng ta hãy sắp xếp những điều này, khi chúng ta đi qua các Thời đại Hội thánh và vân vân. Tôi nghĩ thật tốt khi dừng lại một hoặc hai buổi nhóm, và kiểm tra, và tìm hiểu điều gì đang ở trong lòng mọi người, và rồi đi từ đó về sau. Anh em hiểu không? Sau đó đi trở lại lại và...thành một loạt của—của các buổi nhóm. Nếu ý Chúa, tôi muốn có điều đó tại đền tạm ở đây trước đó không lâu, chỉ là một chuỗi dài các buổi nhóm; anh em biết tôi muốn nói gì, về—về giống như các đề tài khác nhau; và cứ tiếp tục đi cho đến khi Ngài đến với tôi hoặc tôi đi gặp Ngài, một trong đó. Hiểu không? [Băng trống—Bt.]

¹⁶ Paul Boyd đã viết ở đây về bảy điều mà tôi đã thấy vào năm 1933, mà đã ứng nghiệm. Và anh ấy quan sát chúng kỹ lưỡng, như có thể, về mặt kỹ thuật, bởi vì anh ấy là một nhà sử học. Và anh ấy xem nó, chính xác những gì anh em nói. Và anh ấy đã thấy những điều đã được kể từ nhiều năm trước: về cách mà Mussolini...và điều gì sẽ xảy ra với ông ta, và Hitler, và điều gì sẽ xảy ra với ông ta; và chủ nghĩa Cộng sản sẽ đánh bại cả chủ nghĩa Phát xít và tất cả những thứ này như thế nào; và làm thế nào—Tuyển Siegfried sẽ được xây dựng và người Mỹ sẽ đánh bại ở đó như thế nào (và họ sẽ không bao giờ thừa nhận điều đó cho đến khoảng hai năm trước, và họ đã có được những bức ảnh của quân Đức về cuộc bao vây ở đó; và họ thực sự đã bị đánh bại. Họ thích...Họ đã mất toàn bộ quân đội gần như ngay tại đó); và tất cả những điều đã được thực hiện.

¹⁷ Và bây giờ, nó cũng nói, “Và sẽ xảy ra, rằng trước khi kỳ cuối cùng sẽ đến, rằng ô tô sẽ có hình quả trứng, trở nên giống quả trứng hơn.” Và tôi thấy một gia đình người Mỹ lái xe hơi trên xa lộ mà...Họ đang ngồi quay mặt vào nhau, và có một cái bàn, và trông giống như đang chơi cờ hoặc các quân bài. Và họ không có tay lái trong xe. Và nó được điều khiển bởi một sức mạnh nào

đó mà không cần tay lái. Bao nhiêu người nhớ tôi đã nói tiên tri điều đó (hiểu không?), mà đã ở đây?

18 Bây giờ, tại Hội chợ Thế giới, họ đã có chiếc xe này trên thị trường. Đây là...Nó đã được bán ngay bây giờ; một số công ty lớn đã lấy nhiều trong số họ. Và chiếc xe này, nó đây này. Paul Boyd nhớ lại lời tiên tri, nhìn vào cuốn sách của anh ấy những gì tôi đã nói, và chụp bức ảnh trong đó. Và nó đấy, chính xác là hình quả trứng, với hai chỗ ngồi cách *đó*, và hai chỗ ngồi cách *này*, và một cái bàn đặt ở giữa để chơi bài và các thứ trên đó, hoàn toàn chính xác.

19 Lời Chúa hoàn toàn chính xác. Đó là vào năm 1933. Đó sẽ là...Chúng ta hãy xem, đó sẽ là gì? Ba mươi hai năm trước, phải không? Đây là năm '64. Vâng, ba mươi...Vâng, ba mươi một năm trước. Ba mươi một năm trước, Chúa đã phán với tôi điều đó, và nó đây rồi. Và công ty ở đây đã đặt hàng những xe đó rồi; và—và các công ty vận tải đường bộ và mọi thứ đang làm cho những chiếc xe tải được sản xuất giống như chúng. Họ có thể điều khiển nó ngay từ trụ sở của họ như vậy, thậm chí không cần phải có người điều khiển trong đó. Và đây là tất cả đã được thực hiện, và nó ở đó với những chiếc ô tô. Bây giờ, nó ở trên bảng thông báo ở phía sau, và anh em có thể đọc lời tiên tri và thật sự thấy Đức Chúa Trời của chúng ta chính xác như thế nào, Lời của Ngài như thế nào...Ngài phán, “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời của Ta sẽ không bao giờ qua đi.”

20 Chỉ nhìn, ba mươi ba năm trước. Anh em biết điều mà một—điều mà một năm 1931, hay bất kể nó là gì, mẫu xe sẽ trông như thế nào; nó trông giống như một di vật. Nó nói, “Nó sẽ trông giống như một quả trứng, trở nên giống như một quả trứng.” Tất nhiên, tôi đoán, không có ai ở đây, mà đang sống ngày nay hoặc trong số chúng ta đã nghe tôi nói điều đó. Nó là...Anh em đã nghe tôi nói điều đó qua nhiều thời đại, nhưng...Vâng, đây là một phụ nữ đang ngồi ở đây.Ồ, Bà Wilson, tôi không thấy bà ở đó. Bà nhớ khi điều đó xảy ra. Đó là khi bà ấy được chữa lành, sắp chết vì bệnh lao (người phụ nữ, chồng và con gái của bà ấy đến nhờ tôi đi cầu nguyện cho bà) cho đến khi bà bị xuất huyết cho đến nỗi—góc phòng đây—đầy những dải gối và những thứ mà thấm máu bà.

Và bác sĩ nói, “Không có cách nào khiến bà sống được,” và ngay cả...Bà đang cố nói điều gì đó với tôi trước khi chết, và máu sẽ phun ra khắp chỗ và ga trải giường khi bà ở đó, khi bà cố ho. Và tôi đưa bà ra khỏi chiếc giường đó, và đưa bà đến một dòng sông lạnh giá ở đây, và nước đá, và làm phép báp-têm cho bà như Danh Chúa Jêsus Christ. Và đó là ba mươi ba năm trước, và bà ấy ngồi ở đây hôm nay, vẫn còn sống, khi những đứa trẻ lớn, khỏe mạnh, rất nhiều trong chúng đã biến mất. Thế đấy. “Ân điển lạ lùng, nghe thật dịu êm, đã cứu kẻ khốn khổ như tôi!” Điều đó chỉ cho thấy nó xảy ra hoàn hảo như thế nào khi CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

²¹ [Một chị nói chuyện với Anh Branham—Bt.] Vâng, điều đó—đúng rồi, thưa Chị. Vâng, thưa quý vị! Phụ nữ...Tôi đã nói phụ nữ sẽ trở nên vô đạo đức trong la-...Bây giờ, quý vị biết cách đây ba mươi năm họ ăn mặc như thế nào. Nói rằng họ trở nên vô đạo đức, cho đến nỗi họ bước xuống phố với giống như chỉ mặc đồ lót. Và tôi đã nói, “Rồi sẽ xảy ra, rằng họ thậm chí sẽ rất ô nhục, cho đến nỗi họ sẽ mặc cái gì đó trông giống như một chiếc lá vả.” Tôi đã thấy điều đó, và họ đã mặc nó; và họ đang mặc nó. Chỉ sự—sự vô đạo đức của phụ nữ sẽ xuống rất thấp và xuống cấp như vậy! Bây giờ chúng ta không thể xuống thấp hơn nữa; quý vị không thể tệ hại hơn. Họ ở hồi kết thúc! Hãy xem, họ sẽ không bao giờ khỏi thân hoàn toàn. Không, họ...

²² Tôi đã giảng cho dân chúng, hàng chục ngàn phụ nữ không có một mảnh vải trên người (hiểu không?), thanh niên, thiếu nữ, và tất cả, nhưng họ không biết mình đang trần truồng. Hiểu không? Họ không biết điều đó. Và cách phụ nữ hành động ngày nay...

²³ Tôi đã nói chuyện với một số người bạn của tôi đêm nọ chỗ chúng tôi đã quay trở lại vùng núi, và một—một phụ nữ trẻ... Tôi vừa cầu nguyện cho đứa con của cô ấy; nó bị động kinh; và em bé khỏe mạnh. Và một gia đình nhỏ bé, nghèo khó, ngược dòng lên một thung lũng, một mảnh thùng thuốc lá cũ kỹ nhỏ dán quanh nhà, và trong đó có khoảng hai phòng, và bảy tám đứa con...Người phụ nữ đó làm việc (ồ, chao ôi!), chị dùng một cái rìu lớn ngoài kia, bổ củi và các thứ, và—và cuộc vườn tược,

và lượm các vỏ lon. Và tôi nhìn người phụ nữ tội nghiệp, cùng một chiếc váy mà chị ấy đã mặc trong một hoặc hai năm, và tất cả đã bị sờn rách và mọi thứ...Và tôi đang cố tìm vài bộ váy của Meda để mang xuống cho chị ấy tuần tới.

24 Và—và chúng tôi để ý đang đứng đó, một vài anh em và tôi, người phụ nữ đang cho con bú. Chị ấy chỉ mở ngực áo ra từ—từ chị ấy—từ chị ấy—từ chiếc váy của chị và bắt đầu cho con bú; và điều ấy gây ngạc nhiên trong một phút; đó là cách mẹ tôi đã cho tôi bú! Nó hoàn toàn đúng.

25 Tôi tôn trọng một người nữ như vậy hơn là một số trong những phụ nữ này mặc dây vải bé xíu ở dưới để phơi bày chính họ ra. Thậm chí trông không giống là một con người. Họ có mục đích khi làm điều đó; đó là khoe gợi, khả ố. Một người phụ nữ mặc rất nhiều quần áo và cố gắng làm cho mình trông giống như một thứ mà mình không phải...Tôi...Ồ, phụ nữ không—thực ra không phải như vậy; đó là một số loại công cụ của Hollywood. Và linh hồn ma quỷ xâm chiếm phụ nữ để khiến họ cố gắng thu hút sự chú ý của đàn ông thông qua tình dục. Bộ ngực của người nữ được ban cho để cho con bú. Điều đó hoàn toàn đúng. Người phụ nữ ở ngay trong tình trạng nguyên sơ, nhưng hành động của chị ấy là đúng. Tôi tôn trọng điều đó hơn, đối với người phụ nữ như vậy, vì cô ấy...Đó là cách mẹ chị nuôi dạy chị; đó là cách...Họ—họ không bao giờ—không chú ý đến nó. Em bé được bú ngay giống như tấm hình Madonna mà bạn sẽ thấy. Và nếu mọi người chỉ để tâm trí của họ được nghĩ như vậy, nó sẽ khác hẳn.

26 Nhưng khi chị em đi ra ngoài và có thể mặc rất nhiều áo cánh hoặc đại loại như vậy, và rồi phô trương chính mình ngoài đó với những chiếc đai da và các thứ, mà trông phàm tục và khiến những người đàn ông...Chị em có nhận ra rằng đó là một linh của ma quỷ trên chị em không? Vì vậy chị em đừng muốn làm điều đó, thưa chị em. Đừng làm thế; đó là thứ sản phẩm của Hollywood và cái bẫy của ma quỷ! Khi chị em làm điều đó, chị em khiến đàn ông nghĩ sai về mình; và khi chị em làm điều đó, thì chị em phạm tội tà dâm với người nam ấy, bởi vì chị em tự phơi bày với anh ta theo cách đó. Chị em không thể tránh được với cách mình được tạo dựng, nhưng cứ hành động và ở trong

cách mà Đức Chúa Trời đã tạo ra chị em. Hiểu không? Đừng cố biến mình thành thứ gì đó mà mình không phải. Hãy cứ ở lại là con người. Điều đó khủng khiếp không? Ồ có lẽ điều đó cũng trả lời một số câu hỏi của người nào đó.

²⁷ Lạy Cha của chúng con, chúng con cảm ơn Cha vì Chúa Jêsus Christ và vì sự ngay thẳng của Lời. Khi con thấy Ngài thật hoàn hảo làm cho những lời được ứng nghiệm, khiến cho con càng thêm quyết tâm ở lại với Lễ thật và mỗi lời của Lễ thật. Vì vậy Cha ôi, con cầu nguyện rằng Ngài sẽ ban phước cho chúng con sáng nay, dân sự đáng yêu này. Và biết rằng cuốn băng này sẽ đi vào nhiều nơi mà sẽ nghe thấy ngay cả lời nhận xét vừa mới được đưa ra giờ này...Con đã không...nó không phải được suy nghĩ trước; Ngài biết lòng của con. Nó cứ đến trong tâm trí con, và con tin Ngài muốn con nói điều đó. Và con đã nói điều đó, và nó đã kết thúc bây giờ. Và—và đó chính xác là niềm tin của con và những gì con tin rằng Ngài muốn con nói.

²⁸ Xin để mọi phụ nữ nghe thấy điều đó trên khắp các vùng đất và trên toàn quốc và thế giới; xin cho họ cảm thấy xấu hổ về bản thân và thấy những gì đã xảy ra, và ăn mặc giống như một quý cô, hầu cho họ sẽ không phạm tội tà dâm. Một tạo vật đáng yêu, xinh đẹp như Ngài đã ban, một phần của người nam, theo cách đó để—để—để thu hút sự chú ý của anh ấy với nó, để họ có thể trở nên một, vì nàng ra từ người nam. Con cầu nguyện, lạy Chúa, rằng người nữ sẽ nhận ra vẻ đẹp của nàng và nàng là gì, chỉ hiệp với riêng chồng nàng mà thôi. Xin nhậm lời, Cha ôi.

²⁹ Chúng con cầu xin rằng Ngài sẽ giúp đỡ chúng con giờ này khi chúng con cố gắng để giải thích những câu hỏi này. Chúng con không hội đủ những điều này, nhưng xin để cho Thánh Linh vĩ đại của Ngài đến, Chúa ôi, là sự đầy đủ của chúng con; và cầu xin Ngài trả lời câu hỏi trong nhiều tấm lòng. Chúng con cảm ơn Ngài vì những gì Ngài đã ban cho chúng con: *Các Thời Đại Hội Thánh*, và *Các Ấn*, và...Ồ, cách Ngài đã giải quyết với chúng con trong những việc quyền năng vĩ đại với chúng con, lạy Chúa, bởi vì chúng con thấy thời kỳ cuối cùng gần rồi.

³⁰ Bây giờ, để...nghĩ điều đó đã thuận lợi hay sẽ thuận lợi cho Vương Quốc của Ngài nếu con sẽ kiểm tra trên dân sự. Nhiều khi

dưới sự phân biệt và nhìn thấy quá nhiều thứ khác nhau, và ngài không thể tập trung vào một người trong họ; vì vậy suy nghĩ—con chỉ để cho họ viết ra những gì họ nghĩ trong lòng họ. Và rồi con có thể diễn tả suy nghĩ của họ từ một tờ giấy mà họ đã viết lên đó, và rồi Ngài sẽ ban cho chúng con câu trả lời đúng. Tất cả chúng con đang chờ đợi, Chúa ôi. Xin đến trong sự hiện diện của chúng con, Chúa ôi, và bước lên xuống các lối đi, và giải quyết với mỗi người theo ý chỉ của Ngài. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

[Băng trống—Bt.] Terry, tôi...tôi đã làm...Điều đó vẫn đang đến à, chẳng kia trên anh-...tôi đã đụng vào...Điều này có tắt nó đi, hay điều gì không? Nó không làm phiền. Tôi chạm tay vào nó. Tôi không biết.

³¹ Bây giờ, như tôi nói lại bây giờ, khi chúng ta bắt đầu, với—những mục sư hoặc người dân ở các vùng khác nhau của đất nước, hoặc sẽ nghe đoạn băng, anh em—anh em là...Cuốn băng ổn thôi: đây là câu hỏi dựa trên tấm lòng của dân sự thuộc về đây tại đền tạm này, nơi chúng ta không có giáo phái, chỉ thông công với nhau. Và tôi tin rằng nó sẽ là một...làm sáng tỏ suy nghĩ của chúng ta, hầu cho chúng ta sẽ biết phải làm gì và biết cách sống tốt hơn sau khi câu hỏi của chúng ta được trả lời. Tôi biết, chỉ cần đọc chúng thôi, đó đã là một ơn phước đối với tôi.

³² Bây giờ, tôi vừa đặt chúng thành một chồng ở đây, và tôi sẽ xem và khoảng mười hai giờ kém năm phút, tôi sẽ bãi nhóm. Và sau đó, trở lại vào chiều nay lúc sáu giờ ba mươi.

Câu hỏi đầu tiên tôi có, tôi tin rằng đó là năm câu hỏi liên tiếp, được đánh máy trên một tờ giấy màu vàng.

236. Điều này có nghĩa là gì? Ma-thi-ơ 24:19: “Khốn khó thay cho đàn bà có mang, và đàn bà cho con bú trong những ngày đó!”

Thật lạ lùng, không biết điều đó, tôi định nói điều này về người nữ, và ở đây trong lúc này, lại là câu hỏi đầu tiên.

³³ Bây giờ, Ma-thi-ơ 24:19. Chúa Jêsus đã được hỏi ba câu hỏi. Trong những câu hỏi này là: Khi nào sẽ không còn hòn đá nào chồng trên hòn đá khác nữa? và, Điều gì sẽ là dấu hiệu của sự

đến của tận thế? Và—và ba câu hỏi khác nhau Ngài đã—Ngài đã được hỏi. Và Ngài trả lời nó theo ba cách khác nhau, trả lời từng câu hỏi. Khi nào sẽ không còn hòn đá này chồng lên hòn đá khác? Và dấu hiệu Chúa đến là gì? Và dấu hiệu của ngày tận thế là gì? Và Ngài trả lời nó theo ba cách khác nhau. Ngài nói với họ khi nào sẽ đến lúc không còn hòn đá nào chồng lên nhau; dấu hiệu Ngài đến sẽ là gì; và sau đó, vào ngày tận thế. Và nhiều lần, nếu các bạn không theo dõi kỹ, bây giờ, Ngài trả lời như thế nào (thấy không?), anh em sẽ trộn lẫn nó và làm cho tất cả xảy ra cùng một lúc; và rồi anh em bị lẫn lộn hết thấy.

³⁴ Bây giờ, không coi thường các anh em—các anh em Cơ Đốc Phục Lâm của chúng ta những người coi điều này theo nghĩa đen sẽ có trong tương lai. Để đi vào chủ đề đó của ngày thứ bảy rằng: “Cũng hãy cầu nguyện cho các người khỏi trốn tránh nhằm lúc mùa đông hay là vào ngày Sa-bát,” đã nói (thấy không?), họ vẫn sẽ giữ ngày Sa-bát. Không ném đá những người anh em đó, điều đó sẽ không giống Cơ-đốc nhân để làm điều đó, nhưng chỉ trong một thứ tự để giải quyết điều đó. Hiểu không?

³⁵ Làm thế nào mà toàn bộ thế giới Cơ-đốc giáo sẽ được tập hợp bên trong một bức tường, và các vách tường không được mở và đóng lại giống như lúc đó. Hiểu không? Nó tạo nên điều khác biệt gì, hoặc là lúc mùa đông hoặc là lúc mùa hè đối với những người dân sống trong vùng nhiệt đới. Hiểu không? Nó chỉ dành riêng cho Y-sơ-ra-ên. Đó là thời điểm mà sẽ không còn một hòn đá này chồng trên một hòn đá khác. “Khốn khó thay cho những kẻ đang mang thai và những kẻ đang cho con bú trong những ngày đó,” bởi vì một bà mẹ đang có con (thấy không?), sẽ khó cho bà để chạy, và với những người đang cho con bú để bế chúng, vì họ phải từ Giê-ru-sa-lem ra khỏi thành phố để vào...lên vùng núi xứ Giu-đê.

³⁶ Và bây giờ, tôi có thể dành cả buổi sáng cho một điều ở đó, chỉ để làm cho nó rõ ràng; nhưng tôi sẽ cố gắng đụng đến những cao điểm mà tôi có thể, cho đến khi nó đến với mọi người, và sau đó chuyển sang câu hỏi tiếp theo.

³⁷ Bây giờ, Chúa Jêsus đã phán với họ rằng họ sẽ...“Khi các người thấy quân lính vây thành Giê-ru-sa-lem, lúc đó ai ở ngoài

đồng đừng trở vào thành để lấy áo choàng mình, lấy bất kỳ món gì ra khỏi nhà mình; đừng trở vào thành nữa, nhưng hãy chạy trốn vào xứ Giu-đê, vì sẽ có một thời kỳ hoạn nạn chưa hề thấy từ khi thế giới bắt đầu.” Và tất cả những điều đó xảy ra trong ngày tướng La mã, Titus, bao vây Giê-ru-sa-lem, đốt cháy thành phố, và chỉ có...và giết người cho đến khi máu chảy ra khỏi cổng thành và chảy ra...ra những đường phố. Ông đã bao vây nó. Tôi không biết đã bao nhiêu năm, ông ta điều quân đội của mình và tiến lên và cắm trại quanh thành phố. Và thậm chí những thường dân, những người nữ, đã đun sôi những con cái của mình và ăn chúng, ăn các vỏ cây, cỏ mọc trên đất. Đó là vì sự chối bỏ Lời. Đó là những gì đã gây ra điều đó. Và rồi...

³⁸ Bây giờ, những người đã nhận được Lời, như Josephus, nhà sử học vĩ đại viết...Ông gọi họ là những kẻ ăn thịt người, nói rằng họ đang ăn xác của một Người tên là Jêsus người Na-xa-rét, Đấng mà Phi-lát đã đóng đinh; và ban đêm họ đến lấy trộm xác Ngài, và những người này lấy nó ra và xẻ thịt ra từng mảnh mà ăn. (Họ đang dùng Tiệc thánh, anh em thấy đó. Người ta đã không biết.) Đó chỉ là một câu chuyện truyền miệng, như họ có ngày hôm nay về chúng ta và phần còn lại của các Cơ-đốc nhân. Anh em hiểu không? Họ nói những điều đó, nhưng...

³⁹ Bây giờ, những người đó mà đã...Nguyên nhân, “Hãy cầu nguyện cho tai nạn của các người không phải vào lúc mùa đông,” miền Giu-đê bị tuyết phủ. Thấy không, lễ Giáng Sinh? Vậy thì, Chúa Jêsus đã được sinh ra như thế nào trên miền đó trong những ngọn đồi phủ đầy tuyết? “Hãy cầu nguyện rằng hoạn nạn của các người sẽ không xảy ra vào thời gian mùa đông, cũng không vào ngày Sa-bát” đấy, vì vào ngày Sa-bát các cổng thành được đóng lại, và họ sẽ mắc kẹt ngay. Nếu Titus đến đó vào—vào—vào chiều thứ Sáu, họ bị bao vây trong đó vì ngày Sa-bát, vì các cửa đều đóng. Các cổng đã đóng vào ngày Sa-bát và không mở ra. Không có việc ra vào thành phố vào ngày Sa-bát.

⁴⁰ Và bây giờ, anh em thấy điều gì đã xảy ra? Sau đó Ngài phán, “Khốn khó thay cho những người đàn bà có mang, và cho những người đàn bà cho con bú trong những ngày đó,” (thấy không?) bởi vì chạy trốn và chạy...Và theo lịch sử, không có một người

nào trong họ tin Chúa Jê-sus và tin Lời ngoài những người đang chờ đợi điều đó xảy ra. Và họ đã trốn thoát, và đi từ Giê-ru-sa-lem đến Giu-đê, và—và đã trốn chạy vì mạng sống của họ, và không một người nào trong họ...vì họ đã được Đấng Chấn Chiên cảnh báo và đang trông chờ giờ đó đến. Khi nghe Titus đến, họ bỏ chạy, chạy thoát thân, và ra khỏi thành.

Bây giờ, câu hỏi tiếp theo sau đây.

**237. Ma-thi-ơ 24:24: “Và sẽ có những tiên tri giả, và christ giả, và tiên tri giả dấy lên, và làm những dấu lớn và phép lạ.”
Làm thế nào chúng ta sẽ nhận ra họ?**

⁴¹ “Sẽ có dấy lên...” Trong đó bây giờ anh em đang bước vào một thời đại khác. Hiểu không? “...dấy lên những christ giả và những tiên tri giả.” Một christ giả là một người được xúc dầu giả, bởi vì Đấng Christ là Đấng Được Xức Dầu. Bao nhiêu người biết rằng *Đấng Christ* có nghĩa là “Đấng được xúc dầu”? Sẽ có những người được xúc dầu giả, và họ sẽ tự xưng là tiên tri. Nhưng làm thế nào anh em sẽ nhận ra họ? Bởi Lời; đó là cách anh em sẽ biết điều đó, bằng Lời, họ có đúng hay không. Làm thế nào chúng ta sẽ nhận ra họ? Sẽ là bởi Lời. Nếu họ...Nếu họ nói rằng họ có Lời, và rồi chối bỏ Lời, thì không có gì với nó, bất kể những gì họ làm. Họ có thể chữa lành người đau; họ có thể mở mắt người mù; và từ chối Lời, hãy tránh xa điều đó. Đừng quan tâm nó là gì, hãy ở lại với Lời đó dù thế nào chăng nữa (hiểu không?), bởi vì nhiều lần tôi đã thấy những tay ma thuật và tất cả mọi thứ diễn ra dưới—dưới sự chữa lành.

⁴² Anh Sidney Jackson đang ngồi ở đây, Chị Jackson sáng nay đến từ Nam Phi. Anh ấy có thể đứng ở đây và lấy đề tài đó và thực sự nói với anh chị em một số điều về nó ở dưới đó. Ồ chắc chắn, người ta đến với các thần tượng và được chữa lành. Xem đó, bởi vì sao?

⁴³ Cũng giống như Tiến sĩ Hegre đã khiển trách tôi vào lúc đó, về việc tôi nói rằng ma quỷ không thể chữa lành. Và nói, “Một người đứng trước thật nhiều người như anh, và thuyết thần học nghèo nàn như vậy,” nói, “nói rằng ma quỷ không thể chữa lành.” Nói, “Chúng tôi có một người phụ nữ ngay trong khu phố

của chúng tôi mang tạp dề quanh người, và đi đến đó; và mọi người đến xung quanh bà ấy và được cho là bỏ tiền vào chiếc tạp dề này; sau đó bà ta sẽ chà xát họ và nhổ tóc ra khỏi đầu bà và lấy máu ra khỏi tĩnh mạch của họ và—và tẩm nó vào tóc và ném ra phía sau lưng bà; và bà buộc phải nhìn lại xung quanh, căn bệnh trở lại với những người đó. Và,” nói, “ba mươi phần trăm trong số họ được khỏe mạnh. Và thế thì anh nói ma quỷ không thể chữa lành à?”

⁴⁴ Và tôi suy nghĩ, “Ồ, chào ôi!” Tôi đã hỏi âm cho ông, và nói, “Thưa ông:” Tôi đã nói, “Thật là một điều lạ đối với tôi rằng một hiệu trưởng của một trường đại học Lutheran lại đặt cơ sở thuyết thần học của mình trên kinh nghiệm thay vì Lời Chúa.” Hiểu không? “Lời Chúa nói rằng Sa-tan không thể đuổi Sa-tan. Điều đó không có gì tranh cãi; Chúa Jêsus đã phán vậy.” Nếu Sa-tan... Nói, “Thế thì ông có thể tự hỏi làm thế nào những người này được chữa lành nhờ điều đó, phù thủy đó, là bởi vì chính những người đó nghĩ rằng họ đang đến gần Đức Chúa Trời thông qua phù thủy đó. Và sự chữa lành dựa trên đức tin, không phải dựa trên việc ông công chính như thế nào, ông tốt như thế nào, ông tuân giữ các điều răn đến mức nào, hoặc bất kể nó là gì, nó dựa trên niềm tin một cách trang trọng. ‘Mọi sự đều có thể được cho người tin!’ Hiểu không? Nó không dựa trên việc ông giỏi như thế nào. Tôi đã thấy những cô gái điếm đến sân ga và được chữa lành ngay lập tức và một người phụ nữ thánh thiện đi qua bực giảng mà bỏ lỡ nó. Chắc chắn, nó dựa trên đức tin, ‘Nếu các người có thể tin,’ không phải trên sự công bình.”

⁴⁵ Hãy nhìn xuống nước Pháp nơi họ đến ngôi đền của người phụ nữ đó, đi vào đó bằng xe lăn và đi ra ngoài, không dựa trên điều gì khác ngoài sự mê tín hoàn toàn, nếu bất cứ điều gì, thuyết tâm linh, để tôn thờ một người đã chết. Hiểu không? Tuy nhiên, họ được chữa lành, vì họ nghĩ rằng họ đang đến gần Đức Chúa Trời. Bây giờ, không hạ thấp người Công giáo, tôi đang hạ thấp hệ thống Công giáo, giống như tôi là hệ thống Tin Lành (thấy không?), tất cả những điều này.

⁴⁶ Bây giờ, thưa các vị mục sư truyền đạo, tôi biết điều này sẽ làm đau lòng, nhưng tôi đang giải đáp thắc mắc; và tôi muốn—

tôi muốn anh em hiểu rằng (hiểu không?) tôi chỉ—chỉ đang nói với anh em Lễ thật từ lòng tôi; Đấng Christ trước mặt tôi theo sự hiểu biết tốt nhất của tôi. Hiểu không? Đó là tất cả các hệ thống, và những hệ thống đó đã làm tổn thương dân sự giống như...Người ta đi gia nhập Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, Công Giáo; và họ nghĩ rằng họ đang đến gần Đức Chúa Trời trong khi họ chỉ đang trải qua một hệ thống. Đôi khi Đức Chúa Trời đề cao điều đó và lấy đi những căn bệnh của—của họ qua những thần tượng.Ồ, ngay đến những người Hottentot của Châu Phi họ được chữa lành bằng những thần tượng và đại loại như vậy (thấy không?), nhưng họ nghĩ rằng họ đang đến gần Đức Chúa Trời.

⁴⁷ Anh em nghĩ một nữ tu Công giáo đi và gia nhập dòng—dòng tu Công giáo vì cô ấy muốn làm một người nữ tỳ tề sao? Cô ấy gia nhập tu viện đó vì cô ấy muốn trở thành một người phụ nữ tốt. Một người không gia nhập giáo hội Công giáo chỉ để trở thành một người xấu; người ấy đến đó gia nhập để trở thành một người đàn ông tốt. Anh em không...Nói, “Ồ, nó là gì vậy?” Những người đó cũng không...một người Ấn Độ tại Ấn Độ hay một người theo Ấn Độ giáo cũng không để trở thành một người xấu.

⁴⁸ Khi tôi bước vào ngôi đền của người—của người Kỳ Na giáo, nơi mà tôi đã được phỏng vấn bởi thầy tế đó, giống như một vị giáo hoàng đang ngồi trên một chiếc gối lớn, hai bàn chân bắt chéo nhau phía dưới, nắm những ngón chân cái của mình, với thị lực thật tốt đến nỗi ông viết một bản so sánh về Thi thiên 23 của Kinh Thánh với mắt thường trên một miếng thép mà nhỏ hơn một...chưa đầy một phần tư in-sơ. Vậy thì, điều đó vượt quá bất cứ lý luận nào của con người, và ông đã khắc vào đó với mắt xác thịt của mình; và ông là một người đàn ông bốn mươi tuổi hoặc hơn. Hiểu không?

⁴⁹Ồ chắc chắn, anh em—anh em cứ ở loanh quanh đây, chỉ nghe về Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão; anh em nên ra ngoài và đi vào các lĩnh vực truyền giáo một lần. Thấy các sự việc để mở mang tầm mắt của anh em! Hiểu không?

⁵⁰ Bây giờ, anh em nghĩ rằng tất cả các chị em đang ngồi ở đó; họ thậm chí sẽ không...họ sẽ không nấu ăn; họ sẽ không ăn; họ

phải cầu xin mọi thứ mà họ có được. Họ sẽ không...họ làm những cây lau nhà nhỏ bằng tay để lau những con kiến và những thứ trên đường phố, vì họ tin vào sự đầu thai; họ có thể đang bước trên bà con của họ. Không dẫm lên những con kiến, giết ruồi, hay gì cả; thậm chí sẽ không khử trùng con dao để mổ trên ngón tay. Để cho người đó chết, bởi vì họ giết chết một con vi trùng; nó có thể là của họ...một người bà con nào đó của họ đang trở lại. Hiểu không? Anh em cứ tiếp tục trở nên tốt hơn, và tốt hơn, và tốt hơn nữa; cuối cùng, anh em trở thành một con người, một con người tốt hơn, và cứ thế, cho đến khi anh em trở thành một vị thần. Cứ tiếp tục, và tiếp tục, và tiếp tục, xoay vòng, ngày càng tốt hơn.

⁵¹ Vậy thì, người ta không làm điều đó để là những người xấu. Họ làm như vậy với lòng chân thành, nhưng anh em thấy, “Có một con đường mà dường như chánh đáng cho con người.” Hồi dân sự, chỉ có một điều tôi biết để bảo cho anh em như một—như một lớp học sáng nay về những câu hỏi này, là Lời, Lời Đức Chúa Trời. Thế thì anh em tin rằng Chúa Jêsus Christ là Lời đó, và Lời đó được trở nên xác thịt giờ đây giữa vòng chúng ta, làm ứng nghiệm một cách chính xác những gì Ngài đã nói Ngài sẽ làm trong thời đại này. Được rồi.

Bây giờ, đó là cách anh em sẽ biết họ, không phải bởi giáo hội của họ, không phải tín điều của họ, không phải dấu hiệu của họ, không phải bởi giáo phái của họ, không phải bởi bất kỳ sự chữa lành nào, không phải bởi bất cứ điều gì, nhưng bởi Lời. Hiểu không?

238. Ma-thi-ơ 24:26 (tiếp theo) nói về một “chỗ nào đó” và “trong những nơi sa mạc.” Điều này có nghĩa là gì?

⁵² Điều đó có nghĩa là sẽ có những anti-christ, những kẻ chống lại sự xúc dầu, vân vân. Và *anti-* là gì? *Anti-* là “chống lại.” Sẽ có những người giống như vậy chống lại Lời. “Và họ sẽ ở trong sa mạc và những nơi bí mật.” Rồi Ngài phán, “Đừng đi theo nó. Hãy tránh xa nó.” Hiểu không?

Bây giờ, câu hỏi thứ tư:

239. Ma-thi-ơ 24:28: (Người đó đang tiếp tục nêu câu hỏi. Họ không hề ký tên; vâng, họ đã ký. Tôi xin lỗi. Tôi sẽ không gọi những cái tên này, vì nó không cần thiết. Hiểu không?)

Ma-thi-ơ 24:28: “Vì thịt tươi ở đâu, thì chim ưng nhóm lại ở đó.” Thịt tươi là ai và chim ưng là ai?

⁵³ Bây giờ, đó là một câu hỏi hay, không có gì sai với điều đó! Thịt tươi là gì? Thịt tươi là thứ mà chim ưng ăn. Bây giờ, một chim ưng trong Kinh Thánh được coi như là, một nhà tiên tri. Một nhà tiên tri là chim ưng. Đức Chúa Trời—Đức Chúa Trời xưng chính Ngài là chim ưng, và chúng ta là “những chim ưng con” vậy, những—những người tin. Anh em hiểu không? Và thịt tươi mà họ ăn là gì? Là Lời. Lời ở đâu, thì bản chất thật của con chim sẽ tự tỏ ra. Hiểu không? Một chim ưng, muốn ăn thịt tươi, nó phải có thịt tươi của mình. Nó không phải là một—không phải chim điều hâu (thấy không?), nó là chim ưng. Anh em không thể đưa cho người ấy thứ thuộc giáo phái nào; người ấy phải có thức ăn của chim ưng; đó là món thịt tươi nhất, không phải những gì Môi-se đã làm, không phải những gì người nào khác đã làm, không phải những gì Sankey, Finney, Knox, Calvin làm, mà ngay bây giờ, Thịt đã bị giết cho thời đại này. Và đó là phần của Đấng Christ đã chết để làm cho Lời này được khẳng định. Đó là những gì họ ăn trên. Hiểu điều đó không? Hiểu, hiểu không?

⁵⁴ Không phải những gì Nô-ê đã làm, những gì Môi-se đã làm, họ là những tấm gương; chúng ta thấy và đọc những gì họ đã làm, nhưng đó là những gì Ngài đã hứa sẽ làm ngay bây giờ. Ngài là Lời ở đó; đó là Thịt Tươi cho ngày đó. Ngày của—của Wesley là một thịt tươi cho thời đó; ngày của Luther là một thịt tươi cho thời đó; nhưng họ không quay trở lại với điều đó. Điều đó đã bị ô nhiễm. Những gì còn lại phải bị đốt đi, thậm chí của Tiệc thánh; đừng để nó còn lại cho thế hệ kế tiếp. Kinh Thánh cho biết khi anh em nhận Tiệc thánh, những gì còn lại của tiệc đó, thậm chí đừng để nó lại cho đến sáng; đốt nó. Vì vậy có nhắc lại điều đó không? Không, thưa quý vị! Chúng ta có Thức Ăn tươi mới hôm nay; đó là Lời được hứa cho thời đại này, được tỏ bày trong thời đại này. Đó là nơi những chim ưng hiện có mặt, nơi có xác chết.

Chúng ta có thể lưu lại một thời gian lâu về điều đó nhưng tôi chắc chắn anh em hiểu ý tôi muốn nói gì.

Được rồi, câu hỏi thứ năm:

240. Cô Dâu sẽ được tập hợp lại một nơi tại Sự Cất Lên, và nó sẽ xảy ra ở phương Tây phải không?

⁵⁵ Không, nó không phải ở đó. Đúng thế, Cô Dâu sẽ được tập hợp lại với nhau ở một nơi. Điều đó đúng, nhưng không phải cho đến khi sự sống lại. Hiểu không? “Vì chúng ta là những người còn sống và còn ở lại cho đến sự đến của Chúa...” Ê-phê-sô, hay, Tê-sa-lô-ni-ca thứ Nhì chương thứ 5, tôi tin là vậy. “Chúng ta là những người còn sống và ở lại cho đến khi Chúa đến sẽ không ngăn cản (hoặc cản trở) những người đã ngủ rồi (mọi nơi); vì sẽ có tiếng kèn của Đức Chúa Trời vang lên, và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại, và chúng ta sẽ được cất lên cùng với họ để gặp Chúa trên không trung.” Cho nên, Cô Dâu sẽ hết thấy cùng nhau khi Nàng đi gặp Chúa. Hiểu không? Sẽ ở bên nhau, nhưng không nhất thiết có nghĩa là chúng ta...tất cả họ phải ngồi ở một nơi như thế này; bởi vì Cô Dâu đang ngủ trong bụi đất trên khắp thế giới, từ Bắc Cực đến vùng nhiệt đới, và từ—từ đông sang tây, từ bắc xuống nam.

⁵⁶ Chúa Jêsus phán, “Khi Con Người sẽ hiện ra,” tại sao nói, “sẽ giống như ánh sáng chiếu từ phương đông sang cả phương tây.” Toàn bộ sự việc, sẽ có sự sống lại, một Sự Cất Lên, và Nó sẽ biến mất. Và trước khi Nó đi lên gặp Ngài...

⁵⁷ Hãy xem sự khôn ngoan của Chúa. Bây giờ, chúng ta hãy nói, ví dụ, trong việc nói điều này...Tôi đang nói điều này thông qua những suy nghĩ về ân sủng và niềm tin vào Lời, mà tôi nói “chúng ta.” Tôi đang tự đưa mình vào với hết thấy anh em và tôi—và với Thân Thể trọn vẹn của Đấng Christ, một cách phổ quát. Tôi—tôi tin điều đó. Khi tôi nói “chúng ta” lúc đó, ý tôi là, bởi ân điển tôi—tôi tin điều đó. Bởi đức tin tôi tin điều đó trong ân điển của Ngài, rằng chúng ta sẽ ở trong số những người sẽ được cất lên.

⁵⁸ Bây giờ, điều đầu tiên xảy ra khi chúng ta sống lại...Những người đang sống sẽ vẫn còn ở lại...Sự sống lại sẽ bắt đầu trước, sự sống lại của những người đang ngủ. Sẽ có một thời điểm thức

giác, và những kẻ mà đang ngủ trong bụi đất bây giờ, không phải những người đang ngủ trong tội lỗi, vì họ tiếp tục ngủ. Họ không thức dậy trong một nghìn năm nữa. Nhưng những người—đang ngủ trong bụi sẽ được thức dậy trước tiên, và họ sẽ...những thân thể hay hư nát này sẽ mặc lấy sự không hư nát trong ân điển cất lên của Chúa. Và sau đó tất cả chúng ta sẽ gặp nhau. Và khi họ bắt đầu gặp nhau, lúc đó chúng ta mà còn đang sống và còn ở lại sẽ được biến đổi. Những thân thể phàm trần này sẽ không nhìn thấy sự chết, nhưng chỉ trong nháy mắt, sẽ giống như một sự càn quét qua chúng ta, và anh chị em được biến đổi. Anh em đã quay trở lại giống như Áp-ra-ham, từ cụ già trở thành một thanh niên, từ một bà già đến thanh nữ. Sự thay đổi đột ngột này là gì? Và sau một lúc anh em—anh em đang du hành giống như một ý nghĩ, và anh em có thể nhìn thấy những người đó mà đã sống lại rồi.Ồ, thật là một thì giờ tuyệt vời! Lúc ấy chúng ta sẽ nhóm lại với họ và rồi được cất lên với họ để gặp Chúa trên không trung.

⁵⁹ Không nhất thiết, nếu chú của anh em được chôn ở phía nam Kentucky, nếu ông phải được nuôi dưỡng ở Indiana, hoặc được chôn cất ở Indiana thì phải được đưa đến miền nam Kentucky. Cho dầu ông ở đâu đi nữa...Biển sẽ đem trả lại những người chết. Những người đã bị hủy diệt trong đấu trường đó và bị sư tử ăn thịt, những kẻ bị ném vào lò lửa hực và thậm chí không còn xương cốt hay bụi đất, họ vẫn sẽ sống lại! Cho dù họ đang ở Rô-ma, hay đấu trường ở Rô-ma, hay họ đang ở trong những khu rừng nhiệt đới của miền Nam, hoặc ở những vùng băng giá của phương Bắc, họ sẽ sống lại từ cõi chết và được biến đổi và được mang lên; và những người sống sẽ được biến đổi trong phút chốc, trong nháy mắt và được cất lên cùng nhau.

⁶⁰ Hãy nhìn những nhà truyền giáo đã chết dưới đó trên những cánh đồng ở Châu Phi. Hãy nhìn họ đã chết ở nơi xa kia trong—trong các—các vùng băng giá của miền Bắc. Hãy nhìn họ đã chết trên đấu trường, trên khắp thế giới, ở Congo, và khắp nơi trên thế giới. Họ đã chết ở khắp mọi nơi, Trung Quốc, Nhật Bản, khắp thế giới; và sự tái lâm của Chúa sẽ là toàn cầu, Sự Cất Lên này sẽ như vậy.

⁶¹ Hãy quan sát sự biến đổi. “Sẽ có hai người chung một giường; Ta sẽ cất đi một và để lại một,” cùng một lúc, “Sẽ có hai người ngoài đồng; Ta sẽ cất đi một người đi và để lại một,” một người ở phía tối của quả đất và một người ở phía sáng của quả đất. Hiểu không? Đó sẽ là một Sự Cất lên có tính phổ quát. Vâng, Hội Thánh sẽ hợp lại cùng nhau, nhưng sau khi, sau khi sự sống lại và Sự Cất Lên đi vào.

⁶² Bây giờ, nếu đó không phải là cách anh em nhìn thấy nó, ồ, điều đó được thôi lúc này. Tôi không phải đang nói chuyện một cách chính xác khi tôi nói điều đó; chúng ta đang ghi âm điều này. Anh em hiểu không? Và có thể các mục sư khác không đồng ý với điều đó. Điều đó được thôi.

241. Anh Branham thân mến, câu hỏi của tôi là về phép báp têm. Khi nào một người được cứu? Tôi đã nghe nói đó là khi một người tin. Một số người nói rằng khi anh nhận được Đức Thánh Linh thì anh được cứu, ngay cả khi anh chưa làm báp têm trong nước, như trường hợp của Cọt-nây ở Công vụ 10:47. Một số người nói Phao-lô đã được cứu trên đường đến Đa-mách, nhưng trong Công vụ 22:16, nói rằng ông vẫn còn tội lỗi của mình ba ngày sau đó. Một người có thể được báp-têm trong Đức Thánh Linh như Cọt-nây không, và vẫn còn tội lỗi của mình, vì ông đã không làm phép báp têm bằng nước, trên, hay một người không thể lên Thiên đàng cho đến khi người đó làm phép báp têm bằng nước, mặc dù người đó có Đức Thánh Linh?

⁶³ Bây giờ, người bạn quý giá của tôi...Bây giờ, anh này ký tên; tôi không biết anh ấy, nhưng anh ấy ký tên của mình. Nhưng tôi—tôi sẽ không gọi tên, bởi vì nó không cần thiết; bởi vì những người khác sẽ đến với họ và nói, “Ồ, tôi—tôi không đồng ý với anh về điều này và điều đó.” Hiểu không? Và tôi chỉ sẽ không gọi tên. Hầu hết trong số này đều có ký tên của họ, nhưng tôi...chỉ dành cho tôi. Hiểu không? Tôi đang đặt chúng trở lại đây, để tôi có thể giữ chúng. Vì vậy nó chỉ là một chữ viết tay màu xanh; một số trong đó được đánh máy và các cách khác nhau.

⁶⁴ Bây giờ, câu hỏi đầu tiên ở đây là: “Anh được cứu khi nào?” Và tiếp theo, các...làm theo điều này, “Tội lỗi có thể được tha bên ngoài phép báp-têm bằng nước không, vì Cọt-nây đã nhận được Đức Thánh Linh, ông và cả nhà ông, và chưa chịu phép báp-têm bằng nước.” Và Phao-lô đã không...sau khi ông đã từng trải kinh nghiệm của mình tại...trên đường đến Đa-mách, ông, cũng, vẫn còn những tội lỗi trên mình cho đến lúc ông được báp-têm; bởi vì nó đã nói (Tôi đã đọc lại tất cả những câu Kinh Thánh này để chắc chắn)...Và vì vậy nó đã...Ông nói, “Hãy chờ dậy và đi ngay và chịu phép báp-têm, cầu khẩn Danh Chúa, chịu phép báp-têm, tội lỗi của ngươi được tha thứ (được tha), và—và đi kêu cầu Danh Chúa.”

⁶⁵ Và sau đó, “Có phải phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh... một người có thể được báp-têm bằng Điều đó mà vẫn còn những tội lỗi của họ và không—và không chịu phép báp-têm bằng nước.”

⁶⁶ “Có phải đường đến Thiên đàng của một người được bảo đảm khi được báp-têm, dầu họ có Đức Thánh Linh; tuy nhiên họ phải được phép báp-têm bằng nước, trước khi đường đi đến Thiên đàng của họ được bảo đảm?” Bây giờ, tôi tin...Bây giờ, tôi không—tôi không biết người anh em này, và đó là một câu hỏi rất hay và thông minh. Và nó nên được giải quyết lâu dài, bởi vì điều quan trọng là chúng ta phải biết những điều này. Hiểu không?

⁶⁷ Bây giờ, tôi gần như tin rằng anh ấy có thể đang nói với tôi hoặc bắt tôi phải nói điều đó (hoặc có thể anh ấy tin vào điều đó, tôi không biết) và...về điều gì đó mà tôi nghĩ chỉ là một—một chút trái ngược với đức tin thực sự, chân chính trong Lời. Tôi... Điều này nghe có vẻ như người anh này đang nói...Bây giờ, mà ồ thôi, Anh ơi; anh có thể đang ngồi ở đây; và điều đó tốt. Tôi—tôi nghĩ đó là một điều tốt...Tôi rất vui vì anh đã đặt nó ở đây. Bây giờ, thấy chứ? Nhưng tôi không tin vào việc được báp-têm bằng nước để được tái sinh (hiểu không?), bởi vì khi anh làm thế, điều đó bỏ qua Huyết. Hiểu không? Anh em được báp-têm bằng nước để cho thấy rằng sự tái sinh đã diễn ra. Hiểu không? Đó chỉ là bề ngoài...một biểu tượng của sự tái sinh. Toàn bộ sự việc được yên nghỉ trang nghiêm dựa trên sự định trước. Hiểu không? Nhưng

chúng ta không biết ai được và ai không. Bởi vậy, chúng ta rao giảng Tin Lành. Bởi đức tin, chúng ta chỉ đi rao giảng.

68 Nhưng về sự tái sinh bây giờ, tôi có một điểm khác biệt với những người anh em Một Ngôi. Và các bạn những người anh em Một Ngôi là những người nghe băng ghi âm này về các câu hỏi, nếu nó rơi vào văn phòng của bạn, hoặc ngôi nhà của bạn, hoặc giữa vòng anh em những người Một Ngôi, đừng hiểu lầm tôi, vậy thì, điều ấy chỉ khiến tôi—tôi—chỉ khiến chúng ta bất đồng.

69 Tôi và vợ tôi bất hòa; chắc chắn chúng tôi có vậy. Tôi bảo với nàng tôi yêu nàng, và nàng nói là nàng không tin tôi yêu nàng. Vậy thì—vậy thì chúng tôi chắc chắn bất đồng, nhưng tôi đang nói với anh em, chúng tôi chắc chắn hợp nhau.

70 Bây giờ để ý. Có lẽ tôi không thể hiện đủ dấu hiệu với nàng, điều mà tôi làm. Nhưng tôi ra ngoài rao giảng, rồi về nhà lấy cần câu và đi câu. Hiểu không? Nhưng tận trong lòng mình tôi yêu nàng; tôi chỉ phải ở xa nàng, chỉ thể thôi.

71 Bây giờ, chú ý trong điều này...Bây giờ, nếu chúng ta bất đồng, không sao cả; nhưng anh em thấy đấy, nước không tha được tội lỗi; đó là lời giải đáp cho một lương tâm tốt.

72 Bây giờ, tôi tin lý do Phao-lô phải chịu phép báp-têm ở đó, bởi vì nó chính thức và điều cần thiết trong Kinh Thánh là chúng ta phải chịu phép báp-têm. Bởi vì tôi lấy ngay trở lại điều này: lúc tên trộm bị treo trên cây thập tự...Và anh ta chết mà không được báp-têm chút nào, và tuy nhiên với một lời hứa rằng Chúa Jêsus sẽ gặp anh ta trong Thiên đàng vào ngày hôm đó; trong Thiên đàng, không phải ở những vùng của người bị hư mất, bởi vì đó là lần đầu tiên cơ hội được trao cho anh ta.

73 Và tôi tin rằng những điều kiện tương tự đã xảy ra với những tấm lòng đó ở nhà của Cọt-nây khi họ đã nhận lãnh Lời Chúa với sự vui mừng. Và Đức Thánh Linh là Lời đó được làm sống động, và Lời đã được làm sống động với họ. Đó là lý do Đức Thánh Linh bắt đầu nói ra trong các thứ tiếng khác và nói tiên tri. Đó là những tấm lòng tiếp nhận của dân sự mà Lời đã rơi vào, đã nhìn thấy tất cả sự siêu nhiên.

⁷⁴ Đó là điều khiến tôi bối rối hôm nay trong giờ phút này mà chúng ta đang sống. Sau khi đám người La Mã đó đã vừa...và người Hy Lạp, có thể nói như vậy, vừa nhìn thấy biểu hiện của một khái tượng đã được làm cho chắc chắn, Đức Thánh Linh đã cảnh tỉnh lòng họ đến nỗi trong khi Phi-e-rơ còn nói những lời này, thì Đức Thánh Linh giảng trên họ. Hiểu không?

⁷⁵ Giống như...Thấy đó, Cọt-nây nói, “Hãy đi gọi...” Ông là một cai đội, và đến từ chữ “thế kỷ” có nghĩa là một trăm. Ông chỉ huy một trăm người. Ông là một thầy đội La-mã; và ông đã—ông đã nhìn thấy một khái tượng trong lúc ông đang cầu nguyện, và một Thiên sứ đến với ông. Ông là một người tốt. Người bảo, “Hãy đi xuống Gióp-bê. Một người tên là Si-môn, thợ thuộc da, và có một người tên là Si-môn Phi-e-rơ. Người đang đi lên...Người sẽ tìm thấy người ở đó, và người sẽ nói cho người về Lời.”

⁷⁶ Ồ, ông nghĩ khái tượng đó rất thật. “Tôi đã không thể ngủ được; Tôi đang nhìn ngay vào—vào Thiên sứ.” Vì vậy ông đã sai một số binh lính trung thành nhất của mình xuống.

⁷⁷ Và trong khi ở đó, Đức Chúa Trời đang chuẩn bị sẵn sàng cho vị sứ đồ ở đầu bên kia. Và Ngài phán, “Bây giờ, hãy chỗi dậy.” Ngài phán...Thấy ông đang ở trên nóc nhà chờ đợi...Bà Si-môn dọn bữa ăn tối. Và trong khi ông ở trên đó...Ông đã đói bụng, có lẽ đang đi bộ, vị sứ đồ đã, đi qua các—các sa mạc. Và—và ông đang nằm tại đó trên căn nhà ngay trước bữa ăn tối, như phong tục, trên nóc nhà. Người ta vẫn làm điều giống như vậy, nằm trên mái nhà, và họ đi xuống thang và đôi khi những bậc tam cấp và các thứ, khỏi trần nhà; ngồi tại đó trong một buổi chiều tối mát mẻ.

⁷⁸ Nhưng vị sứ đồ ngủ thiếp đi, và trong khi ngủ, ông đã vượt ra ngoài giấc ngủ để rơi vào trạng thái xuất thần; rồi ông thấy một tấm khăn trải xuống với mọi thứ không tinh sạch và những thứ ở trong đó, và ông nghe một Tiếng nói, “Hãy dậy, làm thật và ăn.”

Ông nói, “Chẳng vậy, lạy Chúa, chẳng bao giờ giống gì ô ư ề từng vào miệng con.”

⁷⁹ Bây giờ, hãy xem, đó là một khái tượng. Bây giờ, hãy xem! Điều đó phải được thông giải. Bây giờ, giống như Phi-e-rơ sắp

tiến hành một chuyến đi săn và sẽ tìm một loại động vật nào đó mà ông chưa bao giờ ăn trước đây và cố gắng ăn nó. Ông nói, “Không phải vậy đâu, lạ Chúa, con—con chưa bao giờ ăn món gì ô uế vào miệng mình.”

⁸⁰ Ngài phán, “Phàm vật chi Ta đã làm cho sạch...thì chớ cầm bằng dơ dáy.” Phán, “Hãy chỗi dậy, có những người đang đợi người tại cổng. Hãy đi, đừng nghi ngờ gì cả.” Cùng lúc đó họ gõ cửa. [Anh Branham gõ lên bục giảng—Bt.]

⁸¹ Bây giờ, thấy không? Và sau đó khi ông tìm thấy người đàn ông này ở đó, những người lính trung thành này, đúng theo khái tượng...Và ở đây họ đã trở lại với chính người mà Đức Chúa Trời đã nói trong khái tượng...một người vô danh, chỉ là một người đánh cá tầm thường vô danh. Nhưng trong nhóm nhỏ đó, điều rất quan trọng là ông đã tìm thấy người đánh cá nhỏ bé này. Và ở đây ông đang đi vào nhà lúc này, chính nơi mà ông đã thấy khái tượng. Cột-nây đã kéo tất cả những người đó lại với nhau và bảo, “Ồ, thật chính xác cách mà tôi đã thấy nó.” Và rồi Phi-e-rơ đứng dậy và bắt đầu nói về việc họ đã nhận được Đức Thánh Linh như thế nào, và trong khi ông vẫn nói...! Họ đã nhìn thấy mọi điều thật hoàn hảo theo trật tự của một khái tượng. Một nhóm người là dân Ngoại, đã nhìn thấy một khái tượng được bày tỏ, và họ đã nghe Lời của Lẽ thật mà họ sẽ nhận lãnh Sự Sống như thế nào; và Đức Thánh Linh giáng trên họ thậm chí trước khi họ chịu phép báp têm.

⁸² Chúng ta phải làm gì với đèn tạm này sáng nay? Ốm đau, bệnh tật, đui mù, điếc, câm, tội—tội nhân, mọi thứ...Hãy suy nghĩ, từ chục ngàn thứ, chưa một lần nào nó đã sai một chấm nét!Ồ, điều đó phải làm tấm lòng chúng ta bùng cháy!

⁸³ Bây giờ, bây giờ, ông chưa nói, trong khi ông chưa nói những lời này, Đức Thánh Linh đã giáng xuống. Rồi Phi-e-rơ nói, “Chúng ta có thể từ chối nước về phép báp-têm cho những kẻ đã nhận lấy Đức Thánh Linh giống như chúng ta chẳng.” Tôi tin rằng tội lỗi của họ đã biến mất rồi, vì Đức Thánh Linh sẽ không ngự vào; và Ngài sẽ không vào trừ phi đó là một chiếc bình được định trước. Ngài đã biết rằng họ sẽ đi theo. Ngài biết...

⁸⁴ Tôi tin Phao-lô, lý do mà ông phải chịu phép báp-têm lần nữa là, vì ông đã bắt bớ các Cơ-đốc nhân. Đúng thế. Và Ngài, Đức Chúa Trời biết, vì Ngài đã phán, “Ta đã chọn người ấy,” ông nói với A-na-nia, nhà tiên tri. Khi Ngài biết rằng Sau-lơ đang ở dưới đó trong một căn phòng, khuôn mặt sạm đen và đôi mắt thâm quầng, vì ông—ông đã cầu nguyện rất nhiều và bụi phủ khắp người ông, và ông đã bị mù bởi Trụ Lửa hiện ra với ông trên con đường đi xuống; và Ngài phán, “Ta đã chọn người là chiếc bình cho các dân Ngoại.” Đức Chúa Trời biết rằng—rằng A-na-nia có thể làm báp-têm cho ông như Danh Chúa Jêsus Christ ở Sông Đa-mách ba ngày sau. Nhưng tôi tin những tội lỗi của ông đã được tha rồi, nhưng ông đã phải làm điều này để tỏ cho thiên hạ thấy. Và tôi tin rằng đó là lý do mà chúng ta phải chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ. Và tôi tin rằng hạt giống được định trước sẽ nhìn thấy nó, và chỉ họ mới nhìn thấy nó.

⁸⁵ Bây giờ, những người anh em của đức tin ba ngôi, tôi không ném điều này cho các bạn, người anh em thân mến của tôi, tôi chỉ trả lời các câu hỏi. Tôi chỉ đưa ra những suy nghĩ đúng của mình về nó. Cuốn băng này có thể một lần nữa sẽ xuất hiện ở Châu Phi. Tôi tin rằng chúng ta đang ở trong cái bóng của Sự Tái Lâm của Ngài. Tất cả chúng ta đều tin điều đó.

Tôi có những người bạn quý giá, duPlessis và Schoemans, và tất cả, Yeager, và họ là những người anh em tốt ở—ở Nam Phi. Nhưng luôn có ai đó nổi bật ngay trong cuộc đời của một người. Và trong số tất cả những người đó mà—và tôi yêu họ cũng như tôi yêu người anh em này, thật thân thương, nhưng Anh Jackson và vợ anh ấy luôn nổi bật trong đời sống của tôi. Tôi chỉ không thể hiểu nó; anh ấy—anh ấy nổi bật. Bây giờ, có Justus duPlessis, người bạn tri kỷ, và ồ, rất nhiều anh chị em người Afrikaans tốt bụng, tốt bụng đó.

⁸⁶ Chà, tại sao Anh Jackson và vợ anh lại nổi bật với tôi? Bởi vì anh ấy là thợ săn à? Không! Bởi vì tôi có nhiều bạn thợ săn giỏi ở dưới đó. Nhưng tại sao anh lại nổi bật? Và tại sao? Nếu anh em chỉ biết bí mật đằng sau tất cả điều này. Nhưng tôi không nói với mọi người tất cả những bí mật mà tôi biết. Ồ, tại sao vào cùng giờ đó Chúa đã phán, “Hãy liên lạc với Sidney Jackson ở Nam

Phi,” Chúa đã nói với Sidney Jackson để đến đây sao? Chúa Nhật cách đây một tuần nọ, anh ấy và vợ anh chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ, ngay tại đây trong thì giờ đã tối. Xem đó, được định trước với cứu cánh. Hiểu không?

⁸⁷ Bây giờ, tôi tin rằng anh em được—được—được cứu bởi tin nhận Chúa Jêsus Christ. Và phép báp-têm bằng nước là một biểu hiện bên ngoài để cho thấy rằng điều gì đó đã xảy ra bên trong, vì nước không có đức tính; nó chỉ là một biểu tượng. Và tôi tin rằng anh em đã được cứu khi anh em...

⁸⁸ Bây giờ, có rất nhiều người (để tôi nói thẳng điều này cho anh em)...Có nhiều người mà...nói rằng họ được cứu; nhiều người được báp-têm nhân Danh Chúa Jêsus; nhiều người nói tiếng lạ, và có đủ loại dấu hiệu của Đức Thánh Linh, mà vẫn chưa được cứu. Đúng thế. “Nhiều người sẽ đến với Ta trong ngày đó và nói, ‘Lạy Chúa, tôi há đã chẳng nói tiên tri trong Danh Ngài sao?’ (thầy giảng) ‘Tôi há chẳng, như Danh Ngài, đuổi quỷ và làm nhiều công việc quyền năng.’” Ngài sẽ phán, “Hãy lui ra khỏi Ta, các người là kẻ làm công gian ác; Ta không hề biết các người bao giờ.” Hiểu không? Vì vậy tất cả những điều đó, nhưng nó—đó là—đó là Đức Chúa Trời; nó ở trong tay Ngài. Nhưng khi tôi thấy điều đó...

⁸⁹ Anh em nói, “Ồ thế thì, tại sao anh lại gọi người ta làm báp-têm lại?” Là vì tôi đang tuân theo mẫu mực ban đầu. Chúng ta không thể đánh mất bản vẽ gốc đó.

⁹⁰ Bây giờ, chúng ta lấy ví dụ về sứ đồ Phao-lô khi ông thấy một số môn đồ là những người tuyệt vời. Tôi tin rằng họ đã được cứu, nhưng họ chưa chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ, mặc dù họ đã được báp-têm (Công vụ 19). Phao-lô đi qua bờ biển phía trên của Ê-phê-sô; ông ấy tìm thấy một số môn đồ nào đó. Và ông nói với họ, “Kể từ khi anh em tin, anh em có nhận lãnh Đức Thánh Linh không?”

Và họ nói với ông, “Chúng tôi không biết về Đức Thánh Linh, liệu có Đức Thánh Linh nào không.”

Ông hỏi, “Vậy thì anh em đã chịu phép báp-têm gì?”

Họ đáp, “Chúng tôi đã được báp-têm. Giảng đã làm báp-têm cho chúng tôi, cũng người đó đã làm báp-têm cho Chúa Jêsus.” Đó là phép báp-têm khá tốt.

⁹¹ Dầu vậy hãy quan sát sứ đồ cương quyết này. Ông bảo, “Nhưng Giảng chỉ làm báp-têm cho sự ăn năn,” không phải cho sự tha tội, bởi vì Cửa Lễ chưa bị giết, chịu báp-têm cho nó... Và khi họ đã nghe điều này, họ được báp-têm lại trong Danh Chúa Jêsus Christ, và Đức Thánh Linh đã giáng trên họ.

⁹² Vậy thì, điều này đã làm gì? Cho thấy rằng những người này đã được định trước cho Sự sống, ngay khi họ nhìn thấy Lễ thật Kinh Thánh, họ đã bước đi trong Lễ thật và nhận được phần thưởng của một người tin: Đức Thánh Linh giáng trên họ, và họ nói tiếng lạ, nói tiên tri, làm vinh hiển Đức Chúa Trời. Anh em hiểu điều đó bây giờ không? Hiểu không? Họ đã làm điều đó sau khi họ đã có sự vui mừng lớn, la hét, và ngợi khen Đức Chúa Trời.

⁹³ Trong Kinh Thánh họ có một thầy giảng Báp-tít ở đó; người ấy cũng đã chịu phép báp-têm. Nhưng ông ấy đã, và ông ấy đã—chứng minh bằng—bằng Kinh Thánh rằng Chúa Jêsus là Đấng Christ. Và dân sự đã có niềm vui lớn lao, và họ thật hạnh phúc về điều đó; và họ vẫn chưa có Đức Thánh Linh! Họ phải được báp-têm lại. Và Phao-lô đã nói trong Ga-la-ti 1:8, “Nếu một Thiên sứ từ Trời đến và rao giảng bất kỳ tin lành nào khác hơn tin lành này mà tôi đã rao giảng cho anh em, hãy để người ấy bị rửa sả.” Đừng quan tâm nó sẽ như thế nào.

⁹⁴ Do đó, biết những điều này...Có thể anh em không biết họ, thừa anh em của tôi; nhưng biết những điều này, thì tôi bị ràng buộc và có bốn phận với Chúa để thực hiện kế hoạch của nền tảng đầu tiên, vì không một người nào khác có thể đặt bất kỳ nền móng nào khác ngoài nền móng đã đặt rồi; đó là các sứ đồ và các tiên tri. Các tiên tri đã nói trước điều đó, và các sứ đồ đã thực hiện điều đó; và chúng ta phải tiếp tục thực hiện nó cho đến khi tòa nhà hoàn thành.

⁹⁵ Bây giờ, thế thì tôi tin, rằng một người được cứu khi người ấy hết lòng tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ, và từ tấm lòng của mình, không phải từ lương tâm bên ngoài của người ấy bây giờ...

⁹⁶ Thấy đó, anh em—anh em là một con người kép, ba người trong một, linh hồn, thể xác, và tâm linh. Bây giờ, tôi tin rằng các giác quan bên ngoài của anh em, linh hồn của—của anh em từ...không phải linh hồn của anh em, mà là lương tâm bên ngoài của anh em, các giác quan của anh em...Nói cách khác, khi anh em thức, anh em—anh em được vận hành bởi năm giác quan: nhìn, nếm, cảm nhận, ngửi, và nghe. Chúng chỉ được trao cho anh em để liên lạc với nhà thuộc về đất của mình; và chúng—chúng không được trao cho anh em để liên lạc với ngôi nhà thiên đàng của mình. Thực sự có sáu giác quan trong cơ thể con người, bởi vì người ấy đứng thứ sáu trong Kinh Thánh. Con người được tạo ra vào ngày thứ sáu, và người ấy là số sáu, một người đàn ông. Và người ấy có thể nhìn, nếm, cảm nhận, ngửi, nghe, và tin. Đức tin của người ấy đặt đích đến của người ấy, nơi người hướng tới.

⁹⁷ Vậy, đức tin là sự biết chắc vững vàng của những điều đương trông mong, bằng chứng của những điều anh em không thấy, nếm, sờ, ngửi, hay nghe. Nhưng bởi đức tin, khi người ấy nắm bắt được Lời, Nó đưa người ấy vào một chiều kích không gian (thấy không?) điều đó làm cho Nó trở nên thật đối với người ấy, cho đến nỗi người ấy thật tốt khi có nó trong tay mình. Người ấy biết điều đó sẽ xảy ra.

⁹⁸ Bây giờ, có điều tương tự về câu hỏi này ở đây về phép báp-têm bằng nước. Hiểu không? Đức Chúa Trời biết rằng những người này sẽ được báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ. Và Phao-lô, ông đã có lời phát biểu rằng không một người nào, thậm chí một Thiên sứ từ Trời, không nên giảng dạy bất kỳ sự dạy dỗ nào khác hơn là những gì ông đã được dạy; vì vậy nên, nếu tôi đến như là một thầy giảng, như một vị tiên tri, hay bất kể tôi là gì, hoặc thậm chí là một Thiên sứ giảng trần, và sẽ dạy điều gì đó trái ngược với những gì sứ đồ này đã làm, và tôi đã không ra lệnh cho mọi người chịu phép báp-têm lại trong Danh Chúa Jêsus Christ, tôi sẽ bị tìm thấy bởi Kinh Thánh là kẻ làm chứng dối về điều mà tôi tuyên bố mình tin.

⁹⁹ Vì vậy tôi tin rằng mô hình đã được đặt ra. Mọi người trong Kinh Thánh đều được báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ.

Chưa bao giờ có người nào từng được báp-têm như Danh Đức Cha, Con, Thánh Linh. Hiểu không? Chưa bao giờ có ai từng rảy nước; tất cả họ đều được dim mình.

¹⁰⁰ Vì vậy tôi tin rằng khi anh em thực sự...Đối với câu hỏi của anh, người anh em yêu quý, tôi tin rằng khi Đức Chúa Trời biết lòng anh...Sẽ có hàng ngàn người ở đó đã được báp-têm như Danh Chúa Jêsus. Anh chỉ đi xuống một tội nhân khô và đi lên một tội nhân ướt. Đấy, thấy không? Nhưng như là một tín đồ thật, chân chính, anh em phải bước đi trong tất cả đức tin và lương tâm tốt đối với Đức Chúa Trời, khi anh em nhìn thấy điều đó, anh em được báp-têm! Nhưng tôi tin rằng đó chỉ là biểu hiện bên ngoài cho thấy công việc ân điển bên trong đã được thực hiện.

¹⁰¹ Cũng giống như Đức Chúa Trời đóng con tàu. Phán, “Hỡi Nô-ê, hãy đi vào nó, người và gia đình và người nhà của người.” Và họ đã đi vào nó. Bây giờ, tôi tin rằng nếu đã không có một con tàu ở đó, Đức Chúa Trời sẽ để Nô-ê ngồi trên một khúc gỗ hoặc đi bộ trên mặt nước. Hiểu không? Nhưng Ngài đã đóng một con tàu để ông vào, và đó là cách làm điều đó; đó là cách sẵn sẵn của Đức Chúa Trời. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời cứu một người bởi ân điển. Trong Danh Chúa Jêsus Christ qua một sự bày tỏ bên ngoài là đường lối sẵn sẵn của Đức Chúa Trời để đi vào nó, vì họ hết thảy đã được báp-têm theo cách đó.

¹⁰² Tôi không đang lên án người khác, nhưng đó là chỉ...Tôi nghĩ rằng đó là những gì nó là. Nước không cứu được một người, nó chỉ tỏ cho thấy rằng người đã được cứu; đó là một sự tỏ bày bên ngoài. Vậy thì, điều đó có thể là không đúng, thưa anh em. Nếu không phải vậy, ô, chúng ta sẽ tìm hiểu một lần khác hay...Được rồi.

242. Trong Sáng thế ký 6:4, sau trận lụt, những người khổng lồ đến từ đâu?

¹⁰³ Đó là một câu hỏi hay, rất hay. Đó là một câu hỏi hợp lý. Những người khổng lồ này đến từ đâu? Theo như chúng ta biết A-đam không phải là người khổng lồ, bởi vì nếu ông là người khổng lồ, Kinh Thánh sẽ nói vậy. Ông chỉ là một người bình thường. Họ

đến từ đâu vậy? Bây giờ—bây giờ, đây là một tranh cãi lớn, và điều này đã được trao cho tôi. Nó viết trên một tờ giấy lớn, sẫm màu, và đó là một, hoặc, những chữ cái lớn, sẫm màu trên một tờ giấy trắng.

¹⁰⁴ Bây giờ, những người khổng lồ này...Tôi tin rằng đó là một... ai đó ở đây không lâu...Đó có thể là Josephus. Tôi không—tôi không nói điều đó bây giờ, thưa các anh em mục sư truyền đạo, bây giờ tôi không nói rằng đó là Josephus. Nhưng đối với tôi có vẻ như đó có thể là anh ấy, hoặc Tiến sĩ Scofield, hoặc một số người trong họ, mà đã nói rằng những người khổng lồ này mà đã ở trong xứ thực sự là những thần linh sa ngã của Đức Chúa Trời đã lắng nghe chuyện—chuyện bịa đặt của Sa-tan, như hẳn đã kể trong...loanh quanh trên Thiên đàng...Và đó là Mi-chen...Cố dấy lên một cuộc chiến tranh với Mi-chen trên Trời...và đã bị đuổi ra khỏi...Rằng những người con trai này của Đức Chúa Trời đã nhìn thấy các con gái của loài người, và rằng những người khổng lồ này đã ở trong xứ đó vào thời điểm đó, rằng họ tự ép mình thành con người xác thịt. Nếu anh em làm điều đó, anh em biến Sa-tan thành một người sáng tạo. Anh em không thể làm điều đó.

¹⁰⁵ Không hơn gì Tiến sĩ Smith, về nhóm Cơ Đốc Phục Lâm trên con dê hiến tế. Ông nói một con dê đó là...Họ đã giết con dê tại—ngày hy sinh, ngày dâng sinh tế, Ngày Chuộc Tội, và một con dê bị giết và con còn lại được thả đi. Và rồi ông nói con dê bị giết tượng trưng cho Chúa Jêsus, Đấng Mang tội lỗi chúng ta đã chết; nhưng con dê bị thả rông tượng trưng cho ma quỷ, mà mang lấy tội lỗi của chúng ta và cùng nó đi vào cõi đời đời. Vậy thì, anh em thấy, bất kỳ...Với ý kiến của tôi...Nếu điều này từng trở lại với một anh em Cơ Đốc Phục Lâm, Tôi không nói gì về con người vĩ đại đó, Tiến sĩ Smith.Ồ, anh ấy là một Cơ-đốc nhân lịch lãm, thông minh, tốt bụng, có văn hóa, một người tin; nhưng đối với tôi, anh em thấy đấy, nó chẳng có ý nghĩa gì cả. Khi anh em làm điều đó, thì anh em đang dâng của lễ cho ma quỷ. Cả hai đều đại diện cho sự chết, sự chôn cất, và sự sống lại của Đấng Christ. Ngài cũng chết vì tội lỗi chúng ta và mang tội lỗi chúng ta đi xa; cả hai đều là Đấng Christ.

¹⁰⁶ Vì vậy, những người khổng lồ không bao giờ đến từ việc ép mình vào. Những người khổng lồ này là con trai của Ca-in, cha của họ là con rắn, mà trông giống hệt một người đàn ông về mọi mặt, nhưng là một người cao to, khổng lồ, to lớn hơn một người đàn ông. Và đó là nơi xuất phát của những đứa con trai đó, bởi vì họ là con trai của Ca-in, bởi vì họ là người Ca-na-an ở xứ Ca-na-an, nơi họ sanh ra; và đó là nơi Ca-in đã đến. Và đó là...Hãy xem, điều đó cũng chứng tỏ dòng dõi của con rắn. Đó hoàn toàn là một chủng tộc khác của mọi người. Đó là dòng giống con rắn. Hiểu không?

¹⁰⁷ Bây giờ, câu—câu hỏi dòng giống của con rắn đó ở đây, vì vậy chúng ta—chúng ta sẽ đến với điều đó, và tôi muốn anh em ghi nhớ điều này. Hiểu không? Bây giờ, chỉ để đưa ra nền tảng này.

¹⁰⁸ Thấy đó, họ là—họ là người Ca-na-an, những người khổng lồ này; và họ là các con trai của Ca-in, là con trai của con rắn. Và con rắn là một người khổng lồ, to lớn, thuộc loại quái dị, không phải loài bò sát nào cả, đẹp đẽ. Hắn là con vật quý quý nhất trong tất cả các con thú trên cánh đồng. Và hắn là giống duy nhất...

¹⁰⁹ Xem đó, các—các gien từ động vật vào một phụ nữ sẽ không sinh sản chút nào. Họ đã thử đi thử lại; nó không có khả năng thụ tinh đối với tinh dịch của người nữ. Và bây giờ, họ không thể tìm thấy nó. Lấy một con tinh tinh, đó là thứ cận nhất mà họ có thể tìm thấy đối với con người, hoặc con khỉ đột, hoặc một số loài ở gần với con người. Như Đức Chúa Trời trong tiến trình sáng tạo vĩ đại của Ngài bắt đầu làm nên loài cá; và rồi Ngài tạo ra các loài chim; và rồi Ngài tạo ra những thứ khác, những con vật, và chúng tiếp tục hình thành, cho đến khi một con tinh tinh xuất hiện, rồi đến con khỉ, và rồi xuống khỉ đột, và rồi sự hình thành của con rắn, và rồi từ con rắn đến con người.

¹¹⁰ Và nhân loại đã cố gắng tìm kiếm, khoa học, cố gắng tìm thấy những cái xương, con vật này gần gũi với con người. Và con người là một con vật. Con người, phần xác thịt là thịt động vật; chúng ta biết điều đó. Chúng ta là động vật có vú, là động vật máu nóng; chúng ta biết điều đó! Nhưng điều gì làm nên sự khác biệt? Con vật không có linh hồn bên trong đó, nhưng con người thì có. Nó không biết đúng sai.

¹¹¹ Con chó cái nhỏ không biết nó phải mặc váy, và tôi không tin rằng nó sẽ mặc quần đùi nếu nó...hiểu. Một con lợn nái cũng vậy, nhưng đó là một loài người sa ngã. Hiểu không?

¹¹² Bây giờ, đó là—đó là nơi nó đến. Đó là nơi những người khổng lồ này đến. Họ là con trai của con rắn.

¹¹³ Và hãy xem, khi nhìn thấy Ê-va trong tình trạng này, hân... Sa-tan nhập vào con rắn và khiến nó...Thấy đó, A-đam đã chưa hề biết. Tôi—tôi không biết sử dụng những từ này như thế nào. Sẽ ổn thôi nếu ở đây với tất cả anh em, nhưng ai đó lại chỉ trích nó. Anh em biết đấy, họ luôn cố gắng moi móc điều gì đó. Nhưng hãy xem, A-đam chưa bao giờ biết Ê-va, vợ của mình. Ông chưa bao giờ đến chỗ đó, và Sa-tan đã đánh bại ông ở đó. Hiểu không? Và rồi khi bà có thai, thì ông biết bà. Chúng ta sẽ giải quyết vấn đề đó trong câu hỏi tiếp theo hoặc một trong những câu hỏi này. Tôi không biết nó ở đâu; chúng tôi...Tôi vừa thấy nó ở đây. Bây giờ, nhưng đó là nguồn gốc của những người khổng lồ.

243. Anh Branham thân mến, tất cả con trai và con gái của những tín đồ chân chính, được tái sinh sẽ được cứu chứ?

¹¹⁴ Không, thưa anh em; không, họ chắc chắn sẽ không. Thấy đó, như tôi—như tôi đã sao chép lời nhận xét này của David duPlessis, “Đức Chúa Trời không có cháu (hiểu không?), chỉ những con trai và con gái.” Hãy xem, họ sẽ phải được sinh ra hoàn toàn giống như cha mẹ của họ được sinh ra bởi Thánh Linh. Hiểu không? Đó là điều khiến một người trở thành một con người mới, là bởi vì người đó được sinh ra lần nữa, sanh lại. Lần sinh đầu tiên của anh ấy mang lại cho anh ấy một người tự nhiên trên trái đất; lần sinh thứ hai mang đến cho anh ấy một người thuộc linh của Thiên đàng. Hiểu không? Nó thay đổi anh ta, linh hồn anh ta, không phải lương tâm bên ngoài của anh ta, con người bên ngoài của anh ta, các giác quan của anh ta; anh ta vẫn cảm thấy, và ngửi, nếm, và nghe; nhưng những phần bên trong của anh ấy, những mong muốn của anh ấy, những gì thúc đẩy anh ấy, đã được thay đổi vì Đức Chúa Trời. Hiểu không?

¹¹⁵ Bây giờ, hãy nhớ rằng, cách duy nhất để điều này có thể xảy ra là đây: giống như vào thời của đội trưởng La Mã. Phao-lô nói với cai đội người La Mã, ông và Si-la, khi ông ta muốn rút gươm tự sát, bởi vì Đức Chúa Trời đã làm rung chuyển nhà tù bằng một trận động đất; người nói, “Đừng làm hại chính ngươi, hãy xem tất cả chúng ta đang ở đây. Hãy chỗi dậy!” Và muốn biết ông ta có thể làm những gì. Người bảo, “Hãy chỗi dậy và chịu phép báp-tem, kêu cầu...nhân Danh Chúa, và ngươi và nhà ngươi sẽ được cứu.” Hiểu không? Nói cách khác, “Hãy tin vào Đức Chúa Jê-sus Christ, ngươi và cả nhà ngươi sẽ được cứu.”

¹¹⁶ Bây giờ, làm thế nào? Nếu nhà anh em tin theo cách mà anh em tin. Hiểu không? Anh em cầu nguyện và phó thác con cái mình cho Đức Chúa Trời và bám lấy Đức Chúa Trời, tin rằng chúng sẽ được cứu.

¹¹⁷ Tôi vừa trải qua trải nghiệm với Rebekah của tôi. Hiểu không? Chỉ cần phó thác nó cho Đức Chúa Trời. Khi nó bắt đầu lên “tuổi thiếu niên,” nó đi chơi với cô gái nào đó khi đầu tiên chúng tôi ra ngoài đó, đi...chạy qua nhà một cô gái để học nhạc... Và cô gái này...Một ngày nọ tôi đến, và ở đây cô gái này đang ngồi chơi nhạc rock-and-roll ở cây đàn piano.Ồ, chừng đó quá đủ cho tôi! Vì vậy tôi bảo nó tránh xa khỏi nơi đó. Hiểu không? Và rồi nó đáp, “Ồ, đó là nơi duy nhất con đến để học nhạc.” (Anh em biết cách những trẻ em “tuổi thiếu niên” hiểu được.)

¹¹⁸ Và tôi đã nói...Đứa trẻ nào cũng phải trải qua điều đó. Thực tế mọi người đều trải qua độ tuổi đó. Anh chị em đã trải qua; tôi đã trải qua. Và chúng ta phải suy nghĩ những suy nghĩ của chúng.

¹¹⁹ Vì vậy, vài ngày sau đó mẹ nó đã mắng nó vì điều gì đó, và bà ấy đã thô lỗ với nó. Bây giờ, đó hoàn toàn không phải là Rebekah. Nó bước ra và đóng sầm cửa lại, và gần như làm đổ đồ đạc khỏi bức tường, rồi đi học.

¹²⁰ Bây giờ, lẽ ra tôi phải, dường như, chỉ cởi thắt lưng ra, và theo nó ra ngoài sân, và mang nó quay trở lại với những sợi dây quấn quanh nó. Hiểu không? Nhưng tôi nghĩ, “Đội đã, mình phải suy nghĩ những ý nghĩ của tuổi mười tám.” Hiểu không? “Này,” tôi nói, “Mẹ, anh biết rằng...” Meda, nàng bắt đầu khóc. Tôi nói,

“Anh biết em đã làm tất cả những gì em có thể làm; anh đã làm tất cả những gì anh có thể làm. Giờ đây, nếu nó nằm ngoài tầm tay chúng ta, chúng ta phải tiến hành bước kế tiếp.”

¹²¹ Như một phụ nữ nào đó đã viết một cách ngọt ngào vào ngày hôm trước (nó nằm trong một trong những câu hỏi này ở đây), nói, “Anh Branham, anh không phải là Đấng Mê-si, phải không?”

Tôi nói, “Không, thưa bà.”

Bà ấy nói, “Chúng tôi tin rằng anh là người chăn của chúng tôi, nhưng anh luôn chỉ cho chúng tôi đến với Đấng Chăn Chiên Lớn.”

Tôi nói, “Đúng vậy; đúng vậy.” Hiểu không?

¹²² Tôi nói, “Nghe này, Em yêu, bây giờ, em phải nghe anh. Thật khó để em làm điều này; anh là chồng của em. Nhưng người ta lái xe qua khắp đất nước và xung quanh, chỉ để xin vài lời khuyên. Bây giờ, nếu em...Ngày nọ anh đã nói chuyện với nó, và nó đã bỏ đi.”

¹²³ Bây giờ, Becky không bao giờ làm thế với tôi. Hiểu không? Và khi mẹ nó nói điều gì đó về điều đó, nó đóng sầm cửa lại và nói, “Mẹ mong con ngồi đây và là hoa tường vi suốt đời con sao?” Và đáng trách! Nó đóng sầm cửa lại và đi ra ngoài. Đó là ma quỷ.

¹²⁴ Tôi nhớ, hai năm đầu đời của nó đã khóc. Chúng tôi vào một nhà hàng và ăn; Tôi sẽ dắt nó đi dạo trên phố trong khi Meda ăn, và sau đó cô ấy sẽ dắt nó đi dạo trong khi tôi ăn. Nó cứ khóc và khóc. Và ngày nọ trên đây tại Canada, nó khóc suốt đêm, và tôi không thể ngủ ngơi và mọi thứ; tôi đứng đó...Bây giờ. Và Điều gì đó nói với tôi, “Đó là ma quỷ đang len vào chức vụ của người.”

¹²⁵ Tôi nói, “Đưa đứa bé cho ta.” Tôi nói, “Ồ Sa-tan, nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, người hãy buông tay ra khỏi nó.” Nó dứt khóc ngay lúc đó và không bao giờ khóc nữa. Nó là đứa bé im lặng nhất mà tôi đã có. Từ ngay chính giờ đó tặc khóc đã không còn. Anh em phải có được điều đó...Anh em phải có điều đó trong ý nghĩ anh em, trước khi anh em có thể làm điều đó!

Và rồi khi cô ấy...và sau đó...cô ấy đã bắt đầu điều đó. Và tôi đã nói với Meda khoảng một giờ. Tôi nói, “Meda, bỏ tay em ra.”

“Em à? Đó là con em!”

¹²⁶ Tôi bảo, “Nó không phải cũng là con của anh sao?” Được rồi. Tôi bảo, “Nếu nó sắp chết sáng nay, em phải phó thác nó cho Đức Chúa Trời vì nơi đến vĩnh cửu của nó. Tại sao chúng ta không thể phó thác nó cho Chúa ngay bây giờ cho cuộc hành trình trên đất của nó?”

Và cô ấy đã nói, “Ồ, đó là con của em!”

Tôi nói, “Nó cũng là con của anh.”

Tôi nói, “Bây giờ, em có thể xem nó như bạn của em...”

“Em không nói gì với nó à?”

¹²⁷ Tôi bảo, “Anh không hề nói điều đó. Chúng ta sẽ bỏ đi lời la mắng nó, chỉ khuyên bảo nó thôi. Nó cần một người bạn, và em sẽ là người bạn của nó, em và anh. Chúng ta là cha mẹ của nó.”

¹²⁸ Những đứa trẻ ngày nay cần một người bạn. Nếu họ có mẹ và cha sẽ ở nhà và chăm sóc họ, thay vì ở ngoài đây trong một quán bar chạy quanh suốt đêm và những thứ như thế, sẽ không có—sẽ không có tội phạm vị thành niên. Hiểu không?

¹²⁹ Họ rời xa Kinh Thánh; tất cả họ đều đến nhà thờ và chơi trò chơi lừa bịp và những thứ tương tự và...Thấy không? Quý vị đang cố gắng đánh bóng lên giống như vùng đất của Sa-tan bên ngoài Hollywood. Anh em có thể không bao giờ mang Hollywood vào nhà thờ, anh em phải...Ý tôi là mang nhà thờ vào Hollywood, anh em phải mang Hollywood đến với mảnh đất của anh em. Hiểu không? Không đi trên lãnh thổ của họ, hãy để họ đến đây. Chúng ta có điều gì đó mà họ không biết gì về.

¹³⁰ Vì vậy chúng ta đã quỳ xuống và giao phó điều đó cho Đức Chúa Trời. Tôi nói, “Anh biết nó sẽ mười tám tuổi, trong một vài ngày nữa, rồi nó...và một cô gái vào tuổi đó sẽ nghĩ về những bạn trai, và chúng ta đã giữ nó lại.” Tôi nói, “Anh—anh không bao giờ muốn nhìn thấy nó kết hôn. Anh muốn đưa nó vào văn phòng ở đây, để làm việc. Anh muốn thấy nó được đầy dẫy Thánh Linh và—và—và sống như vậy.”

Và nàng...Ồ, tất cả chúng ta muốn điều đó. Nàng bảo, “Ồ, chúng ta không thể làm điều đó.” Nói, “Nó không chịu nghe đâu.”

¹³¹ Tôi bảo, “Đợi một chút! Chúng ta đã nuôi nó lớn lên tất cả những gì chúng ta có thể, bây giờ hãy đặt nó vào trong bàn tay Chúa, phó thác nó.” Và tôi nói, “Rồi khi nó nói bất kỳ điều gì hãy nói, ‘Becky, con cưng, mẹ không muốn con làm điều đó, nhưng mẹ là bạn của con; mẹ luôn ở bên con.’ Hiểu không? Hãy cho nó biết rằng em yêu nó. Nó sẽ có người yêu nó, và nó có thể là người nữ sai trật.” Hiểu không? Tôi nói, “Em là người phụ nữ làm điều yêu thương.” Tôi nói, “Em yêu, điều đó nghe có vẻ thô thiển, nhưng mọi người đến khắp mọi nơi, và bắt đầu các cuộc phỏng vấn cá nhân, và các thứ.” Tôi nói, “Anh thật bình thường; chúng ta bình thường đối với nhau, vì chúng ta là vợ chồng, nhưng chúng ta không bao giờ để điều đó xảy ra. Em phải nhớ, đây là Danh Chúa!”

Vì vậy nàng nói, “Được rồi.”

Chúng tôi đã quỳ xuống và giao phó nó với Chúa. Nói rằng chúng tôi sẽ buông tay ra khỏi nó.

Chiều hôm đó nó đi vào; nó nói, “Chà, con đoán mẹ vẫn đang nói rằng con sẽ không đến đó!”

¹³² Meda nói, “Không, mẹ chưa bao giờ nói gì về nó.” Nói, “Con biết đấy, mẹ không muốn con làm điều đó; và con biết điều đó giống như giết chết bố con khi bố nghe con đi lên đó cho loại nhạc âm ỉ đó, dẫu nó là gì, với cô bé đó.” Nói, “Này, bố không muốn con làm điều đó, và bố mẹ không muốn con làm điều đó, Becky, nhưng bố mẹ chỉ phó thác cho Chúa. Mẹ muốn con biết bố mẹ thương yêu con. Dẫu con làm điều gì, bố mẹ vẫn yêu thương con.”

Nó hét lên, nói, “Dù sao thì con cũng sẽ đi!”

Nói, “Được rồi, Con yêu quý.” Cứ tiếp tục. Nói, “Mẹ sẽ chuẩn bị sẵn bữa ăn khuya khi con trở về.” Nó không hề đi! Không, nó không bao giờ đi kể từ đó. Hiểu không?

¹³³ Không lâu sau đó nó gặp George; George là một Cơ-đốc nhân. Điều đó—điều đó ổn thỏa lúc đó.

¹³⁴ Ngày nọ nó cố gắng kể cho Bà Wood về chuyện đó. Nó nói, “Ồ, con đã thật rồ dại kinh khủng.” Nói, “Bố và Mẹ đã phó thác con cho Chúa.” Nói, “Điên dại kinh khủng.” Nhưng điều đó—điều đó

thật điên đại đối với chúng ta; chúng ta không muốn trở nên điên đại hơn thế. Hiểu không? Cứ để nó trôi đi như thế. Được rồi.

244. Anh Branham, anh nghĩ gì về... (Ồ, ồ! Tôi nhớ đã đọc câu này. Tôi không...Tôi đã định giữ nó lại muộn, nhưng tôi nghĩ tôi cũng có thể đọc nó. Chữ viết tay của một phụ nữ nào đó. Cô ấy phải đến từ Kentucky, vì cô ấy có một—một phiếu Xi măng Kosmos Portland ở đây.) **Anh Branham, anh nghĩ sao về việc các chị em của chúng ta trong nhà thờ mặc những chiếc váy ngắn như vậy? Chẳng phải nó làm hỏng lời chứng của chúng ta và nêu gương sai lầm cho những người trẻ tuổi của chúng ta trong nhà thờ chúng ta sao? Đường như vậy i-n...để thấy một người trẻ...để nhìn thấy một người phụ nữ trưởng thành mặc một chiếc váy ngắn đến mức lộ ra đầu gối khi chị ấy bước đi.**

¹³⁵ Cho dù chị là ai, Chị hay Anh, bất kể đó là ai, tôi đồng ý với anh chị một trăm phần trăm. Đó là một sự ô nhục, nhưng hãy cho tôi biết phải làm gì với nó! Tôi rao giảng điều đó hết mình như tôi biết cách rao giảng nó; họ vẫn làm điều đó như vậy. Vì vậy, đó là sự phán xét của họ, bởi vì Lời đã nói ra. Vâng, tôi chắc chắn chống lại chúng những chiếc váy bó sát nhỏ cũ mà trông giống như...Tôi liên tục la mắng các con tôi, Becky và Sarah. Tôi không quan tâm chúng nhỏ bé như thế nào, tôi...cái đó...Tôi cứ la rầy chúng mọi lúc. Tôi nghĩ rằng chúng thậm chí mặc váy của chúng...Meda kéo Becky ra một chỗ để nói mỗi ngày về điều đó. Hiểu không? Váy cứ ngắn lên...Vì bọn trẻ, anh em có thể mong đợi điều đó ở bọn trẻ, anh em phải sửa trị chúng; nhưng khi xảy đến với một phụ nữ, có điều gì sai trật tại đó. Hiểu không?

¹³⁶ Không làm tổn thương tình cảm bây giờ, tôi chỉ đang trả lời các câu hỏi. Chị hỏi tôi từ tấm lòng của chị; tôi đang nói với chị từ tấm lòng của tôi. Nếu anh chị em tìm thấy giải pháp, tôi—hãy đến nói với tôi, tôi chắc chắn sẽ làm điều đó, nếu tôi có thể làm bất cứ điều gì về nó.

¹³⁷ Giống như ai đó đã nói ngày hôm trước, anh ấy nói, “Ồ, tôi nói với anh, Anh Branham,” nói, “Tôi nói với anh những gì A-đam và Ê-va...” Nói, “Nó hoàn toàn chính xác; họ đã có một quả

táo!” Và tôi nhận thấy bây giờ họ đã thay đổi điều đó; họ nói họ có cái gì? Tôi tin rằng nó được gọi là một *cái gì đó*? [Một người anh nói, “Quả mơ.”—Bt.] Quả mơ, vâng, đó là quả mơ mà họ ăn. Chà, đã đến lúc chuyển những quả mơ một lần nữa nếu điều đó khiến họ nhận ra rằng họ bị lừa dối. Hiểu không?

245. Anh Branhan, tôi đã tiếp nhận Sứ điệp của Chúa cho ngày hôm nay, và cả con trai chúng tôi nữa. Và cả hai chúng tôi đã được báp-têm như Danh Đức Chúa Jesus Christ. Chồng tôi—chồng tôi đã không chấp nhận Sứ điệp và đang chống lại Sứ điệp này. Và anh ấy đã ảnh hưởng đến con trai chúng tôi và đang đưa nó đến một nhà thờ Giám Lý. Anh ấy muốn tôi đi cùng anh ấy đến nhà thờ khi chúng ta không có buổi nhóm tại đền tạm ở đây. Tôi có nên đi với anh ấy hay tốt hơn là tránh xa giáo phái đó?

¹³⁸ Ồ bây giờ, Chị thân mến...Chị ấy không hề ký tên, nhưng có lẽ chị đang lắng nghe câu hỏi của mình; nếu không, chị sẽ nghe nó trên băng. Hãy đi với chồng, nhưng đừng dự phần—về những gì họ đang làm. Đấy, chị phải yêu chồng mình, và tình yêu là những gì làm nên điều đó. Chị phải là muối thực sự; anh ấy sẽ thấy khát nếu có điều gì trong anh ấy.

¹³⁹ Đừng tham gia giáo phái của họ. Ngài phán, “Hãy tránh xa giáo phái đó.” Đừng tham gia nó; hãy đi đến đó. Nếu chị không thể có được cả ổ bánh, lấy một nửa; không thể lấy một nửa, chỉ lấy một lát. Hiểu, hiểu không? Nhưng đó là cách chị sẽ giành được chồng của mình, bằng cách làm điều đó. Đừng kiêu ngạo, rồi anh ấy sẽ biết anh ấy cũng nhận được nhiều như chị. Hiểu không? Nhưng khi chị có thể cho thấy điều gì đó mà chị có mà anh ấy không có, điều đó sẽ khiến anh ấy khao khát được như chị. Người vợ được thánh hóa làm người chồng được nên thánh.

¹⁴⁰ Đó chỉ là một lời khuyên. Vì vậy tôi—tôi có thể dành nhiều thời gian cho việc đó, nhưng chúng tôi chỉ muốn đi qua càng nhiều càng tốt, vì tôi thấy tôi chỉ có khoảng hai mươi hai phút nữa. Được rồi.

246. Anh Branham, tôi hết lòng tin tưởng vào Sứ điệp mà anh giảng dạy. Nó làm rung động tâm hồn tôi; tuy nhiên, vợ và con trai tôi không vui mừng về Lời. Họ không muốn tách mình ra khỏi một số thói quen trần tục của họ. Anh nói rằng chúng ta nên đòi lại của mình—đòi lại gia đình của chúng tôi. Tôi thấy điều đó khó thực hiện, dường như họ không sống vì Lời hay sống theo Lời. Nhiệm vụ của tôi là gì, thưa anh? Tôi yêu cầu họ và tin, hay tôi cầu nguyện, “Lạy Cha, ý Cha được nên,” và hài lòng với tình trạng mà tôi thấy mình đang ở? Tôi sẽ biết ơn sâu sắc sự hướng dẫn của anh, Anh Branham.

¹⁴¹ Cầu Chúa ban phước cho bạn, Anh hay Chị của tôi, bất kể anh chị em là ai. Tôi—tôi sẽ giao phó chúng cho Chúa. Tôi...Thấy đó, bởi vì, “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến với Ta.” Hiểu không? Bây giờ, điều duy nhất để mọi người làm...

¹⁴² Một ngày nọ, trái tim tôi tràn ngập niềm vui đi đi lại lại khi gặp những người đàn ông trong những nhà nghỉ này. Sự...Tôi đến gặp Ông Becker. Anh ấy nói, “Billy, anh biết gì không? Tôi nuôi ăn cả hội chúng của anh mỗi Chúa nhật,” khi quán Lợn Rừng Xanh gần như nuôi ăn gần ba trăm người mỗi Chúa nhật! Hiểu không? Và tôi đã đi ra ngoài đây và anh chàng này ở đây, quý ông này ở đây tại—Nhà Nông Trại, người đàn ông rất tốt. Tôi đã gặp anh ấy. Anh ấy nói...

Tôi nói, “Chà, điều đó thật sự tốt.” Tôi đã nói, “Tôi rất biết ơn việc anh giữ tất cả những thứ đó ra khỏi đó, tất cả thứ lộn xộn đang diễn ra ở ngoài kia.”

Anh ấy nói, “Vâng, thưa anh, Anh Branham.”

Tôi đã nói, “Làm sao anh ấy biết tôi?” Hiểu không? Tôi nói, “Làm sao anh biết tôi?”

Anh ấy nói, “Tôi biết anh,” Nói, “Tôi nuôi toàn bộ hội chúng của anh ở đây mỗi Chúa nhật bởi...Ồ,” anh ấy nói, “và tôi muốn nói với anh đôi điều: họ là những người tốt đẹp. Họ là những người tốt đẹp!”

¹⁴³ Bây giờ thấy đó, điều đó làm tôi cảm thấy dễ chịu. Hỡi anh chị em con cái của tôi. Hiểu không? Khi tôi nghe con cái tôi cư xử

tốt và tử tế, điều đó khiến Cha cảm thấy thật vui. Hiểu không? Vì vậy anh em hiểu.

¹⁴⁴ Bây giờ, bây giờ, Mẹ, khi nào...Chị ơi, nếu chồng chị muốn chị đi xuống nhà thờ Giám Lý, chị cứ đi. Chị có thể không có cả một ổ bánh mì, nhưng nếu họ thậm chí nói rằng họ tin rằng Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời, chị hãy tin điều đó, vì chúng ta cũng tin. Bây giờ, nếu họ sắp nổi cơn tam bành và những thứ khác, cứ—cứ để họ tiếp tục, nhưng chị ăn phần nhiều bánh. Hiểu không? Và trong đó, chị chỉ tỏ cho thấy bằng sự ngọt ngào trong cuộc sống chị và sự quan tâm của chị đối với người khác...Và nếu chị chưa có nó, Chị thân mến, hãy cầu nguyện cho đến khi nó đến với chị, để chị sẽ không phải mặc lên bất kỳ thứ gì giả tạo, vì khi chị làm điều đó, nó không có thật. Chồng chị có thể nói điều đó. Nhưng chị, khi chị cầu nguyện đến một chỗ cho đến lúc đời sống của chị đầy đầy muối của Đấng Cứu Thế, nó sẽ tạo nên một sự tiếp xúc. “Nếu Ta bị treo lên, Ta sẽ kéo hết thấy mọi người đến cùng Ta.” Tôi sẽ làm thế; hãy thật cẩn thận. Dầu vậy đừng gia nhập giáo hội của họ! Xin đừng làm điều đó; đừng gia nhập giáo hội của họ, nhưng cứ tiếp tục!

247. Anh Branham, đây là một câu hỏi mà hầu như làm khó hiểu nhiều người trong chúng ta ở đây. Một—trên—trên (xin thứ lỗi cho tôi) trên một số băng anh chỉ nói về những người Do Thái được cứu sau khi Cô Dâu được cất lên. (Và bỏ băng một hàng.) Xin giải thích một cách đầy đủ về những Dân Ngoại không đi trong sự Cất lên. Tôi nghĩ anh nói rằng những người Dân Ngoại bang còn lại đã trải qua Đại nạn và đã hy sinh mạng sống của họ để làm chứng về Chúa Jêsus. Khi Ngài từ Dân Ngoại trở lại với người Do Thái...khi Ngài quay lưng lại với người Do Thái, lúc ấy không còn cơ hội nào nữa cho Dân Ngoại được cứu, chỉ có Dân Ngoại mà đã được cứu thôi, nhưng không nhận được Lễ thật ngày cuối cùng của họ sẽ đi vào Thời kỳ Đại nạn và sau đó được cứu vào lúc cuối cùng. Điều này có đúng không? Xin vui lòng giải thích, bởi vì anh nói rằng sẽ chỉ có một số nhỏ đi vào Sự Cất Lên. Thế còn những người tin vào Chúa—tin vào Chúa

bây giờ và cách...không tin cách anh rao giảng Sự điệp ngày cuối cùng này? Liệu họ có được cứu không? Và rồi người chị em ký tên mình.

¹⁴⁵ Bây giờ, câu hỏi rất hay. Bây giờ, nơi đầu tiên, sự nhầm lẫn là, là những gì tôi đã nói về những ngày của Dân Ngoại được thực hiện khi cơn hoạn nạn...trong cơn hoạn nạn. Vậy thì, tôi không thấy các Dân Ngoại trong Kinh Thánh...Cô Dâu Dân Ngoại, Cô Dâu, không phải là hội thánh Dân Ngoại bây giờ, hội thánh Dân Ngoại sẽ đi qua Thời kỳ Hoạn nạn (hiểu không?), nhưng không vì họ...Xem đó, Cô Dâu là những người được chọn; Họ không đi qua bất cứ điều gì ngoài Sự Cất lên. Họ chỉ thay đổi và được đưa ra khỏi thế gian. Hiểu không? Bây giờ, tôi sẽ giải thích điều đó trong một câu hỏi khác ở đây, đưa nó từ Luther lên, và anh em sẽ thấy nó có nghĩa là gì; đó là sự trưởng thành của Thân thể. Hiểu không?

¹⁴⁶ Bây giờ để ý. Bây giờ, những người Do Thái còn lại là những người sẽ được rao giảng bởi hai vị tiên tri, Ê-li và Môi-se.

¹⁴⁷ Thưa các anh em mục sư, đây là suy nghĩ của riêng tôi, theo cách riêng của tôi mà tôi cảm thấy Đức Thánh Linh đã bày tỏ cho tôi.

¹⁴⁸ Bây giờ, điều tiếp theo là sẽ xảy ra là người Do Thái, hay, Cô Dâu Dân Ngoại, được chọn để được cất lên với những người còn lại của Cô Dâu Dân Ngoại, được chọn đã trải qua các thời đại, được cất lên trong Sự Hiện Diện của Đấng Christ trên các tầng trời. Người chết sống lại; những người còn sống và còn sót lại được biến đổi; và họ được cất lên cùng nhau trong không trung để gặp Chúa. Thế thì, bởi vì...

¹⁴⁹ Sau Lễ Cưới trong miền Vinh hiển, Chúa Jêsus, sau khi đã được cất lên trời, Chúa Jêsus trở lại thế gian và bày tỏ chính Ngài cho dân Ngài, trong hình bóng như Giô-sép đã làm cho các anh biết mình. Và vợ ông, không có người Ngoại bang nào có mặt, không ai khác ngoài một mình Giô-sép, khi ông tự bày tỏ mình với anh em của mình. Tất cả hiểu điều đó bây giờ không?

¹⁵⁰ Ông đã gửi...Ngay cả vợ của ông đã ở trong cung điện, hình bóng rằng Cô Dâu sẽ ở trong cung điện trong sự Vinh hiển vào

thời điểm đó. Sau đó Chúa Jêsus bày tỏ chính Ngài cho người Do Thái (hiểu không?) sau Lễ Cưới, ba năm rưỡi, và—và—và cơn hoạn nạn của Gia-cốp, ba năm rưỡi đó, cuối tuần lễ thứ bảy mươi của Đa-ni-ên. Đấng Mê-si sẽ bị trừ đi giữa...Và Ngài đã nói tiên tri trong ba năm rưỡi và bị dứt bỏ. Sau đó còn ba năm rưỡi nữa cho các nhà tiên tri của họ, Môi-se và Ê-li, và sau đó vào cuối bảy mươi ngày của họ đã được định sẵn cho dân sự, như Đa-ni-ên đã nói; rồi vào cuối bảy mươi ngày đó, Chúa Jêsus sẽ bày tỏ chính Ngài cho họ. Ngài là Hoàng Tử mà sẽ đến với người Do Thái. Hiểu không?

¹⁵¹ Bây giờ, và rồi tại thời điểm đó...Hãy xem, Cô Dâu Dân Ngoại ở trên Thiên Đàng, và trinh nữ đang ngủ, trinh nữ Dân Ngoại, không được cứu trong thời kỳ đó; nàng đã được cứu rồi, nhưng đã bị từ chối trong Cô Dâu. Và nàng chỉ đi qua Thời kỳ Đại nạn trong thì giờ của sự thanh tẩy, bởi vì nàng đã từ chối Đấng Christ, là Lời, để thanh tẩy nàng. Rồi nàng phải đau khổ vì những việc làm của mình, nhưng Cô Dâu mà đã trở thành Lời, một sự chuộc tội trọn vẹn được thực hiện trong Đấng Christ, bởi vì Ngài là Lời. Thân thể đó bị xé ra, và khi thân thể đó đã bị xé ra, Cô Dâu đã ở trong thân thể đó, bởi vì Nó là tất cả Lời! A-men! Anh em hiểu điều đó không?

¹⁵² Chúa Jêsus chịu khổ trong thân thể đó, Ngài chịu khổ...Vì một người nam và người nữ là một người. Ê-va đã được đưa ra khỏi A-đam, và Hội thánh...Chuyện gì đã xảy ra? Đức Chúa Trời đã mở bên sườn của—của A-đam và lấy ra từ đó một người giúp đỡ, cô dâu. Và Đức Chúa Trời đã mở sườn của Chúa Jêsus tại Đồi Sọ và lấy ra Cô Dâu. Hiểu không? và khi Chúa Jêsus chết trên Đồi Sọ...Hãy nhớ, Cô Dâu đã không được lấy ra khỏi thân thể cho đến lúc thân thể ấy đã chết. Ngài đã chết rồi, và họ định đánh gãy chân Ngài. Và nhà tiên tri nói, “Sẽ không có một cái xương nào bị gãy.” Vì vậy họ đã rút cái búa để đánh gãy một chân, và một người đàn ông đi lên với ngọn giáo và đâm nó xuyên qua tim Ngài; và nước và Huyết tuôn ra; Ngài đã chết rồi. Nàng đã được cứu chuộc trong thân xác bởi sự chết của Ngài, vì vậy không còn Thời Kỳ Đại Nạn đau khổ cho Cô Dâu nữa. Hiểu không? Cô ấy đi vào. Nhưng giáo hội Dân Ngoại

chỉ tin vào Ngài và chấp nhận những tín điều giáo phái và vân vân, và vân...

¹⁵³ Giống như người tội nghiệp này đã nói: “Chồng và con trai tôi, họ vẫn yêu thích những thứ thuộc về thế gian và những thứ như thế...” Hãy xem, họ chưa chấp nhận sự cứu chuộc đó, vì khi anh em làm thế, nó sẽ tự động tẩy sạch anh em. “Người mà được Đức Chúa Trời sinh ra thì không phạm tội.” Không có ham muốn, không có gì trong người đó cho những thứ thuộc về thế gian.

¹⁵⁴ Chúa Jêsus phán, “Người nào yêu thế gian (bây giờ là *Kosmos*), hay những điều thuộc về thế gian, thì tình yêu của Đức Chúa Trời thậm chí không ở trong người đó.” Người đó không ở trong tình yêu thương với Chàng Rể. Hiểu không? Bởi vậy, người ấy phải trả giá cho hình phạt đó, và không...Nàng không được cứu trong thời gian đó; bây giờ nàng đã được cứu khỏi sự chết đời đời; nhưng nàng sẽ phải trải qua Thời kỳ Đại nạn để thanh tẩy. Hiểu ý tôi chứ? Bây giờ, bây giờ, ở đó, tôi tin rằng điều đó giải quyết được câu hỏi đó.

¹⁵⁵ Chúng ta hãy xem, có một điều gì đó khác ở đây.

Xin vui lòng giải thích, bởi vì anh đã nói rằng sẽ chỉ có một số nhỏ đi vào trong Sự Cất Lên.

Đó là những người này trên đất mà sẽ được biến đổi. Chúa Jêsus phán, “Cổng thì hẹp và đường thì chật, nhưng chỉ ít người sẽ tìm được nó.”

Còn những người bây giờ tin Chúa mà không...và không phải cách anh giảng (Họ không phải tin điều này. Họ không phải tin theo cách tôi giảng. Hiểu không? Không phải tin điều đó.) ...cho Sự điệp thời đại cuối cùng. Họ sẽ được cứu không?

¹⁵⁶ Vâng, nếu họ tin Đức Chúa Trời. Hiểu không? Và nếu họ—nếu họ bất đồng và nói, “Tôi không tin Ngài là Lời. Tôi không tin rằng điều này là đúng. Tôi không tin vào phép báp têm bằng Đức Thánh Linh,” điều đó cho thấy họ đang hướng đến đâu, Thời Kỳ Đại Nạn. Nhưng những người có thể chấp nhận Lời trong sự trọn vẹn của Nó, không phải tôi giảng Nó, bởi vì Nó là Kinh Thánh nói

như vậy. Những người chấp nhận điều đó là tự do, bởi vì họ...Lời đã được phán xét rồi.

¹⁵⁷ Bây giờ, một Quan Án công bình có thể xét xử một người hai lần về bất cứ điều gì nếu hình phạt đã được trả xong không? Nếu tôi ở trong một hiệu cầm đồ, anh em đi qua và bảo, “Tôi sẽ chuộc lại anh ấy”; và anh em đi vào và trả giá cho việc chuộc tôi (và đó là hình phạt của tôi trong hiệu cầm đồ) và anh em trả tiền chuộc tôi, thì làm sao người cầm đồ có thể đòi tôi lần nữa? Trừ khi tôi đã bị bán đi lần nữa. Thế đấy. Khi tôi từ chối Sự Trọn Vẹn của Lời, thì tôi quay lại ngay tiệm cầm đồ một lần nữa. Đấy, hiểu không? Rồi chiến đấu theo cách của tôi lúc đó, nếu tôi có thể. Nhưng Ngài đã cứu chuộc tôi. Được rồi. tôi hy vọng rằng điều đó...Tôi—chỉ có rất nhiều ở đây tôi muốn có được những điều này mà...[Băng trống—Bt.]

248. ...đây là Lần kéo thứ Ba và đang nói Lời. Dường như anh hoàn toàn có thể nói từ ngữ đó và một người sẽ được phục hồi hoàn toàn và đầy đủ, được đặt hoàn toàn sẵn sàng cho Sự cất lên trong sự sống lại của Con Người. Điều này là vậy, hay là nó không phải? Và anh sẽ làm điều này nếu được thúc đẩy đúng cách, phải không? “Thoát khỏi tất cả những điều này (nó có một câu trích dẫn ở đó)—thoát khỏi mọi điều đó và đứng trước mặt Con Người”? (Lu-ca 21:36)

¹⁵⁸ Bây giờ, người bạn thân yêu của tôi—của tôi. Hiểu không? Bây giờ, tôi nghĩ ở đây rằng bạn—bạn—bạn có một—bạn đã có một tuyên bố hay. Vâng, thưa quý vị! Vâng, thưa quý vị! Bây giờ, đó sẽ là như vậy. Bạn đã nói, “Anh Branham...” Nói cách khác, đây là những gì tôi...tôi không nghĩ rằng đó là...tôi có thể...tôi tin tôi...Không đánh bóng những gì bạn nói, nhưng tôi tin rằng tôi có thể làm cho rõ ràng hơn một chút với dân sự. Hiểu không? Bạn đang tin, bởi vì những Lời đã phán và những điều như thế mà Ngài đã phán về. Và tất cả các bạn ở đây đã chứng kiến những con sóc và tất cả những việc khác đã được thực hiện. Nhưng bạn có để ý không, điều đó đã được ban cho một cách có Chủ quyền! Tôi chưa bao giờ hỏi Ngài, “Lạy Chúa, xin để con làm điều này, nói những điều này như thế, làm những điều này ở đó.” Tôi chưa

bao giờ cầu xin Ngài điều đó. Ngài bởi Thánh ý của Chính Ngài sẽ đến gặp tôi và nói, “Người hãy đi làm *điều này*.” Hiểu không? Tôi đã không cầu xin bất cứ điều gì về nó. Môi-se không bao giờ cầu xin đi xuống Ai-cập, nhưng chính Đức Chúa Trời đã sai ông xuống Ai-cập. Hiểu không?

¹⁵⁹ Bây giờ, tôi tin rằng Đức Thánh Linh sẽ đến với tôi và phán trong một khả tượng, “Hãy đi nói với một người *nào đó-nào đó* rằng họ không—họ đang cố gắng vượt qua một *điều nào đó*, và họ không thể làm được. (Và họ đang hút thuốc; họ đang uống rượu; họ đang nói dối, trộm cắp, hoặc phạm tội tà dâm, bất kể nó có thể là gì; hoặc họ có linh dâm dục.) Và anh em đến nơi họ ở và nói, ‘Hỡi linh người, hãy ra khỏi đó; ta đã giải thoát người tù này được tự do.’” Nó sẽ diễn ra chứ? Tuyệt đối! Vâng, thật vậy, *điều đó* hoàn toàn sẽ xảy ra; nó sẽ xảy ra. Nhưng bây giờ, theo giả định của riêng tôi...Bây giờ, *giả sử là*...có nghĩa “để phiêu lưu mà không có thẩm quyền.” Hiểu không? Tôi đi xuống đó để giúp đỡ người này; tôi chỉ cho rằng mọi chuyện sẽ ổn thôi. Hiểu không? Thế thì tôi không biết; tôi có thể gọi Danh Chúa trên họ; tôi có thể cầu nguyện cho họ, làm bất cứ điều gì tôi muốn.

¹⁶⁰ Nếu tôi có cách riêng của tôi sáng nay...Tôi—tôi vừa có một cuộc phỏng vấn với người phụ nữ nhỏ bé này đang ngồi trên chiếc xe lăn này. Đến với buổi nhóm này hôm nay, họ phải nhờ sở cứu hỏa đến đưa chị ấy ra khỏi căn nhà của chị ấy ở Chicago; và mọi người sống bên kia đường và không đến với buổi nhóm. Hiểu không?

¹⁶¹ Tôi sẽ làm gì? Nếu nó nằm trong khả năng của tôi...Nó ở trong...Tôi có thẩm quyền để làm điều đó, nhưng tôi phải chờ lệnh để làm điều đó. Hiểu không? Tôi có thẩm quyền từ Đức Chúa Trời để làm điều đó; nhưng bây giờ, khi Ngài ban ra lệnh, chị sẽ trở về nhà mạnh khỏe. Hiểu không? Tôi biết đó là sự thật. Hiểu không? Sáng nay tôi sẵn lòng để chết về điều đó như tôi—tôi ở trong bất kỳ điều gì. Hiểu không? Đó là sự thật.

¹⁶² Nhưng trước tiên, anh em thấy đấy, đó là tất cả...Không ai, kể cả chính Chúa Jêsus đã phán, “Con không thể tự Minh làm điều gì, nhưng điều gì Ngài thấy Cha làm, thì Con cũng làm như vậy.” Chúng ta biết điều đó. Thánh Giăng 5:19. Được rồi. “Con không

tự Mình làm điều gì, nhưng điều gì Con thấy Cha làm, Con cũng sẽ làm như vậy.” Được rồi.

249. Anh đã có khái tượng cách đây nhiều năm về phép lạ vĩ đại xảy ra gần Corydon, Indiana, đã từng xảy ra chưa?

¹⁶³ Tôi đã tìm trong cuốn sách của mình khi tôi nhận được điều này và đặt một dấu chấm hỏi. Bây giờ, đã có lúc tôi đã...phải xem những cây bá hương đó ở đâu...Ngay khi anh em bắt đầu xuống đồi ở đó, phía bên kia, đi xuống Corydon, sau khi anh em ra khỏi đỉnh đồi ở New Albany, tôi phải quan sát những cây bá hương đó để đề phòng một tai nạn khủng khiếp mà tôi sẽ gặp phải. Và bởi ân điển của Đức Chúa Trời, tôi đã thoát khỏi nó khi một cô gái trẻ, uống một chai rượu ứt-xki, đã bị giết chết; cổ họng cô ấy bị cắt đứt ngay tại đó với cái chai mà cô ấy ngậm trong miệng, cô gái mười sáu tuổi, và tôi đã ở ngay đó vào thời điểm đó. Hiểu không? Bây giờ, đó có thể là những gì anh em đang nói về. Tôi đã đọc điều đó.

¹⁶⁴ Và cũng sau đó, khi tôi có buổi nhóm này ở nhà thờ của Anh Beanblossom...Nó có thể là điều đó. Đó có thể là Georgie Carter. Hiểu không? Đó là một điều khác đã xảy ra ở đó. Và sau đó có bốn hoặc năm người trong số họ ở đó...Tôi không thấy gì ngoài những gì đã xảy ra. Nếu—nếu như người viết điều này chỉ cần viết lại điều đó và cho tôi biết tôi đã nói gì trong thời gian đó, sau đó tôi sẽ tìm kiếm nó. Hiểu không? Nếu anh em chỉ nói cho tôi những gì tôi đã nói, khái tượng...Bởi vì tôi để ý trong khái tượng ở đó những điều mà tôi đã viết ra trong sách, và đây là nơi nó đã xảy ra như thế này. Tôi không có gì được viết ra, mà tôi biết, bất kỳ điều nào ngoài điều đó.

¹⁶⁵ Và rồi đã có một điều khác; đó là sự trở lại đạo của Omar Price ở dưới đó vào thời điểm mà anh ấy rất kịch liệt chỉ trích tôi. Và anh em biết đấy, anh ấy đến đền tạm và đã chịu phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus.Ồ, anh ấy đã đấu tranh dữ dội với tôi rất nhiều về điều đó; và tôi ở lại với anh ấy vào ban đêm. Tôi cứ thương yêu anh ấy, tuy nhiên tôi vẫn ở lại tại đó giống như vậy; nhưng cuối cùng anh ấy đến, bởi vì Chúa đã bảo tôi anh ấy sẽ đến, và vì vậy tôi—tôi cứ ở lại ngay tại đó. Hiểu không?

¹⁶⁶ Điều tương tự xảy ra với thầy giảng trẻ đang ngồi phía sau tôi ở đây. Tôi đã đến Clarksville để nói chuyện với anh ấy một lần, nói thay cho anh ấy trong nhà thờ Giám Lý đó, và anh ấy hoàn toàn là người Giám Lý, điều tôi muốn nói. Tôi trở lại lên đây; tôi nói, “Một ngày nào đó tôi sẽ làm phép báp-têm cho anh ấy nhưn Danh Đức Chúa Jêsus Christ.” Và tôi đã làm; đó là Anh Neville!

250. Có phải là tôi sai—có phải là tôi sai khi mở một—một thẩm mỹ viện không? Tôi là chuyên gia thẩm mỹ và không tin việc các Cơ-đốc nhân cắt tóc mình, nhưng tôi đã cắt cho những người khác và (Tôi đoán đó là t-i-n-t, nhuộm màu, có nghĩa nhuộm tóc, tôi nghĩ, phải vậy không?) màu sắc cũng vậy.

¹⁶⁷ Chị thân mến, tôi sẽ—tôi không biết phải nói gì với chị. Hãy lắng nghe, tôi không thể nói thay cho những người nữ về điều đó, nhuộm tóc trên đầu họ. Tôi không có lời Kinh Thánh chống lại điều đó; Tôi chỉ có thể ở lại với Kinh Thánh. Hiểu không? Kinh Thánh không nói rằng họ không được làm điều đó. Kinh Thánh nói rằng cô ấy phải để tóc dài, và sau đó, tôi không biết đi đâu. Hiểu không? Tôi—tôi không biết gì về điều đó.

¹⁶⁸ Bây giờ, một mục sư trẻ đang có mặt ở đây nơi nào đó mà tôi biết, một người bạn thân của tôi, chúng tôi đã nói chuyện với nhau vào một ngày khác tại quán Lợn Rừng Xanh khi chúng tôi đang ăn tối. Anh ấy nói, “Vợ tôi hơi xấu hổ khi đến trước anh.” Một người phụ nữ nhỏ bé rất thánh thiện, tin kính, và chị ấy là một—một quý bà xinh đẹp, bà nội, và...Nhưng chị ấy là một người tốt, sạch sẽ, thật...Vợ tôi thật ganh tị vì phụ nữ này, và—và tôi nghĩ chị ấy là một người nữ thật, thật sự. Chị ấy...Tôi không biết chị ấy có đang ngồi ở đây không; tôi đoán chị ấy có. Tôi nghĩ chồng chị ấy đang ở đây. Và anh ấy nói với tôi; anh ấy nói, “Cô ấy để tóc dài ra sau khi nghe anh giảng và cô ấy thấy điều đó là đúng, nhưng,” nói, “cô ấy đang nhuộm tóc; và cô ấy đang cố gắng hết sức để làm cho tất cả màu sắc đó mất đi trước khi cô ấy đến chỗ anh.”

¹⁶⁹ Bây giờ hãy nhìn xem, Chị thân mến, tôi rất tôn trọng điều đó. Tôi có một sự kính trọng cho một người nữ mà sẽ làm điều đó. Vì phụ nữ nào đó chỉ đến và làm tóc theo bất kỳ cách nào,

hoặc khắc nhõ vào chân anh em và đi loanh quanh một cách ngạo mạn và không có chút tôn trọng nào, hãy nhớ, Chúa Jêsus đã phán, “Những gì các ngươi làm cho những người này, là các ngươi đã làm cho Ta.” Hiểu không? Và tôi tôn trọng điều đó trong chị, và Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho chị về điều đó.

¹⁷⁰ Nhưng, Chị ơi, về màu tóc hay đại loại thế, tôi—tôi không biết. Tôi—tôi không thể ủng hộ điều đó bằng Kinh Thánh, vì vậy tôi...điều đó tùy thuộc vào chị. Anh chị em hiểu không? Chị, nếu chị muốn làm điều đó, điều đó hoàn toàn ổn với tôi. Theo như tôi biết, hội thánh không có thói quen như vậy. Nếu chị em muốn... Điều gì không ở trong Kinh Thánh này, ồ, chị em chỉ...Đó là tùy anh chị em. Anh chị em hiểu không? Nhưng tôi sẽ chỉ cho anh chị em lời khuyên của tôi, anh chị em thấy đấy, và theo như tôi biết...Anh chị em biết, bản tính của người nữ là muốn trông xinh đẹp; nàng được cho là theo cách đó.

¹⁷¹ Anh em biết đấy, trong mọi đời sống có được, giống đực là đẹp nhất, ngoại trừ loài người. Đơn cử bất kỳ loài chim, loài bò nào. Đơn cử một bầy gia súc. Con nào là đẹp nhất, con bò sừng cụp, già nua hay con bò đực lớn? Đơn cử một con nai; con nào, con bồ câu đất nhỏ hay con hoẵng? Đơn cử một bầy nai; con nào là đẹp nhất, đực hay cái? Những con nai cái, bất kể điều gì anh em muốn làm. Đơn cử—đơn cử trong loài chim; lấy ví dụ trong loài gà, gà trống hay gà mái? Lấy ví dụ trong loài chim, nhỏ...chim, lông đỏ lớn xinh đẹp hay con gà mái lốm đốm nhỏ, lên ổ và ấp trứng? Thấy không? Mọi thứ trong toàn bộ chủng loại, luôn luôn giống—giống đực đẹp nhất, nhưng đối với con người thì phái nữ. Tại sao? Nàng gây ra sự sa ngã. Sa-tan đã chọn nàng ngay tại đó, và vẻ đẹp là của quỷ dữ. Hiểu không?

¹⁷² Sa-tan là Thiên sứ đẹp nhất. Nó đã là một Chê-ru-bim được phủ bóng. Hãy nhìn xem người phụ nữ bây giờ đang trở nên khác xa thế nào so với trước đây. Bao nhiêu người nhớ Pearl, hoặc đọc Pearl Bryan? Hãy cho chúng ta hãy thấy bàn tay của các bạn, một số người lớn tuổi. Chắc chắn. Hiểu không? Được cho là phụ nữ đẹp nhất nước Mỹ. Bất kỳ cô gái tuổi vị thành niên nào trên đường phố cũng xinh đẹp gấp đôi cô ấy bây giờ. Tại sao? Đó chính xác là những gì Kinh Thánh đã nói: “Khi các con trai

của Đức Chúa Trời nhìn thấy con gái của loài người xinh đẹp...” Đó là một đám những kẻ phản loạn đã gây lũ lụt trên trái đất, đến nỗi Đức Chúa Trời đã tiêu diệt toàn bộ loài người. Hiểu không? Nó chính xác. Và ngày nay mọi thứ đều dựa trên Hollywood và—và vẻ đẹp và những thứ như thế, khi vẻ đẹp là điều bí mật của tấm lòng (thấy không?) chứ không phải vẻ bề ngoài. Hãy để họ tự trang điểm, không phải bằng bề ngoài, nhưng bằng tâm hồn nhu mì, dịu dàng, bên trong. Đó là—đó là Cơ-đốc nhân.

Vì vậy bây giờ, đối với câu hỏi của chị, thưa chị, tôi không biết phải nói gì với chị.

Bây giờ, tôi có thể dừng ngay bây giờ hoặc mất thêm ba mươi phút nữa, và sau đó...Sẽ ba mươi phút...? Bao nhiêu người sẽ chỉ ở lại thêm ba mươi phút nữa, và rồi điều đó sẽ cho chúng ta thêm một chút thời gian tối nay? Ồ, tôi sẽ nhanh lên ngay vậy.

251. Anh Branham, có phải Ti-mô-thê thứ Nhất 2:9 này có nghĩa là một người nữ không được bện tóc không? Có phải *broid* nghĩa là “bện tóc” không?

¹⁷³ Bây giờ nhìn này, Chị ơi, bây giờ điều này...Tôi—tôi rất vui vì đi theo câu này. Tôi chưa bao giờ chuẩn bị cho câu đó, nhưng nó thật—nó đi theo điều đó thật tốt.

Để ý, tết tóc ngày ấy là dấu hiệu của đàn bà đứng đường; đó là những gì cô ấy đã làm, tết tóc. Và Phao-lô nói với các Cơ-đốc nhân, “Vậy thì, việc trang điểm, đừng tết tóc lại...” (hoặc “bện” và “bím tóc” là giống nhau), để tết tóc, bởi vì nó trông giống như những người còn lại của thế gian.

¹⁷⁴ Chị em không được phép trông giống thế gian hay hành động giống thế gian! Hiểu không? Những người nữ phải khác đi ở đó. Hiểu không? Không, ngày nay, tết tóc...Bây giờ, tết tóc ngày nay rất đẹp, và nó còn lâu mới trở thành thời trang của thế gian. Bây giờ, anh em thấy những người phụ nữ, cách họ làm tóc ngày nay...Cứ giữ mái tóc của chị em theo bất kỳ cách nào; chỉ cần không giống như thế gian! Hiểu không? Đừng nhìn hay trang phục giống họ! Nếu họ mặc quần ngắn, chị em mặc váy dài. Nếu họ—nếu họ cắt hết tóc...cắt hết nó và uốn quần nó, và làm chúng...Chị—chị—chị em cứ để tóc mình như vậy. Hiểu không?

¹⁷⁵ Và bím tóc—nhưng bện...Câu hỏi là: Liệu “bện” nghĩa là... *bện* có nghĩa là “tết” không? Vâng, đúng vậy. Và bây giờ, trên đường phố...

¹⁷⁶ Bây giờ, tôi đã tìm kiếm điều đó để tìm ra cách đây nhiều năm “bện” tóc có nghĩa là gì. Hiểu không? Phụ nữ, thực ra là phụ nữ ngày xưa, họ chỉ vén tóc ra sau và buộc lại, giống kiểu cột đuôi ngựa ngày nay hơn. Và họ đã đi xung quanh...Họ mặc áo dài như thế, nhưng những người phụ nữ của đường phố đã lấy tóc của họ và tết tất cả lại trên đầu, và quấn quanh như thế, và cắm hoa vào đó và những thứ tương tự, và đó là kiểu của cô—cô gái trẻ lẳng lơ trên đường phố; giống như chúng ta sẽ thấy cô gái lẳng lơ ngày nay, cách cô ấy ăn mặc. Tôi đang nói *cô gái lẳng lơ*, vì các bạn biết tôi là người già; vì vậy đó là những gì người ta gọi họ trong thời của tôi. Ngày nay người ta gọi chúng là gì? Tôi...Chà, tôi không biết. *Gà mái tơ* hoặc điều gì đó hoặc điều khác. Vì thế... Bất kỳ nó là gì. Đặt cho họ bất kỳ loại tên nào, họ thích nó.

252. Anh Branham, anh đã nói trên một trong những cuộn băng rằng Nô-ê đã cứu người nhà của ông. Điều này có nghĩa là một người mẹ có thể có cùng đức tin cho người nhà mình không? Và nó có nghĩa là mọi người trong gia đình sẽ được cứu nếu chúng ta tin điều đó chứ?

¹⁷⁷ Bây giờ, đó là...vâng, đó là một loại...Bạn sẽ phải xem cách tôi trả lời điều này bây giờ. Hiểu không? Đầu tiên, “Anh đã nói...(Bây giờ, hãy để tôi xem điều đó.) Anh đã nói trên một trong những cuộn băng của mình rằng Nô-ê đã cứu người nhà của ông.” Tại sao? Vì họ đã tin. Thế đấy, bởi vì họ đã tin vào sứ điệp của ông.

¹⁷⁸ “Điều này có nghĩa là một người mẹ có thể có cùng đức tin cho gia đình mình không?” Vâng, Chị à! Tôi có thể thấy trái tim của một người mẹ bé nhỏ đang khóc cho những người của mình. “Và điều này có nghĩa là mọi người trong gia đình sẽ được cứu nếu chúng ta tin điều đó chứ?” Vâng, nếu họ sẽ chấp nhận nó. Đúng thế.

¹⁷⁹ Hãy nhớ đến viên cai ngục thành Phi-líp. Tin tưởng cho cả hai bạn...Nếu chị có đủ niềm tin cho sự cứu rỗi của chính mình, thì chị không thể có cùng niềm tin đó để sẽ tác động đến người nhà

của mình sao? Đức tin là gì? Đó là một lực lượng vô hình. Hiểu không? Đó là—đó là—đó là một Linh. Đức Thánh Linh mang lại đức tin. Hiểu không? Đó là một lực lượng vô hình.

¹⁸⁰ Tại sao tôi lại đặt tay lên người đau? Hiểu không? Nếu tôi có thể tiếp xúc cá nhân với linh đó trong người đó ở đó, điều gì đó sẽ xảy ra. Hiểu không? Đức Thánh Linh đứng tại đây; Ngài sẽ tỏ bày những sự bí mật của lòng. Ngài sẽ làm chính xác những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm trong ngày sau rốt. Dân sự tin điều đó; họ đã nhìn vào điều đó, “Vâng, thưa ông, tôi tin điều đó.”

¹⁸¹ Bây giờ, nếu tôi không trở nên quá tầm thường đối với anh em (thấy không?), thì nó trở nên chỉ là một việc tầm thường. Anh em bước đi nặng nề qua vào một ngày và bước đi nặng nề qua ngày kế tiếp. Hiểu không? Đó là—đó chỉ là sự thử vận may. Các bạn không tin nó ngay từ đầu (thấy không?), bởi vì ngay khi các bạn thực sự tin nó...Người phụ nữ đó nói, “Nếu tôi có thể chạm vào y phục của Ngài, tôi sẽ được lành hoàn toàn,” và chị ấy đã làm điều đó. Hiểu không? Chị ấy không nói, “Để tôi thử lại lần nữa.” Hiểu không? Chị ấy tin điều đó. Hiểu không? Đó là—đó là...

¹⁸² Bây giờ, nếu bạn sẽ chỉ tin với tất cả những gì có trong bạn cho gia đình của bạn...

¹⁸³ Bây giờ, như ở đây, điều gì thúc đẩy tôi? Điều gì—điều gì là sức mạnh này trong cánh tay của tôi? Đó chắc chắn không phải là cơ bắp của tôi, đó là tinh thần của tôi. Chắc chắn, lấy tinh thần đó ra, và cơ bắp sẽ làm gì? Nó chết như có thể. Hiểu không? Nó sẽ thối rữa, nhưng nó là...Hãy xem, đó là sức mạnh của tinh thần.

¹⁸⁴ Hãy nhìn cậu bé Sam-sôn. Nhiều người trong số họ đã nhìn thấy những cánh cửa trông giống như ở giữa hai trụ này.Ồ, con người to lớn đó có thể bắt một con sư tử và xé nó thành những mảnh, Anh Jackson. Sư tử nhảy vào một người như thế với cửa... với đôi vai giống như một cánh cửa nhà kho, ồ chắc chắn, điều đó sẽ không có gì bí mật; nhưng bí mật là, ông là một người nhỏ bé có mái tóc quăn, một anh chàng nhỏ, bé xiu, gần như, nhỏ bé yếu đuối, cậu bé bám lấy mẹ, bầy lợn tóc nhỏ thả xuống lưng. Nhưng anh em để ý, người hoàn toàn bất lực như bất cứ điều gì cho đến khi Thánh Linh của Chúa giáng trên người. Và khi Thánh Linh

của Chúa giáng trên ông, con sư tử đó chạy ra và gầm gừ, ông chỉ xé nó ra từng mảnh. Đó không phải là Sam-sôn; Đó là Thánh Linh của Chúa.

¹⁸⁵ Bây giờ, làm thế nào ông sẽ lấy một chiếc hàm lừa, nó đã nằm đó trên sa mạc và bạc trắng...Và những chiếc mũ trụ của người Phi-li-tin dày độ một in-sơ đồng đặc. Chà, anh em lấy cái hàm lừa đó và đập nó vào một trong số những chiếc mũ đồng của chúng, nó sẽ vỡ ra thành nghìn mảnh. Anh em biết điều đó. Họ sẽ đánh cái xương hàm khô, cũ đó...Nhưng nhìn tại đó, ông đứng tại đó với chiếc hàm lừa trong tay và đánh bại một ngàn người Phi-li-tin; những người còn lại chạy đến những tảng đá. Ông nói, “Nào, các người cũng muốn một chút nữa chứ?” Vâng—vẫn đang nắm nó! Đó là gì? Thánh Linh của Chúa giáng trên ông. Hiểu không?

¹⁸⁶ Vì vậy, Đó là Thánh Linh của Chúa. Và khi anh em có Thánh Linh của Chúa trong anh em để tin vào sự cứu rỗi dành cho chính mình, hãy đặt điều đó lên gia đình mình. Hãy nói, “Tôi tuyên bố chúng trong Danh Chúa Jêsus Christ; tôi tuyên bố điều đó! Đức Chúa Trời ôi, con không biết cách nào Ngài đã khiến cho chị ấy làm điều đó, và cách Ngài sẽ khiến anh ấy làm điều đó, nhưng con tin điều đó. Con tin điều đó, Chúa ôi! Xin giúp sự vô tín của con.” Tuyên bố nó và xem những gì xảy ra. Nó sẽ làm điều đó.

253. Cô Dâu sẽ—trước khi Chúa Jêsus đến Cô Dâu sẽ, Cô sẽ có tất cả quyền năng của Đức Thánh Linh để làm phép lạ, làm kẻ chết sống lại, và cứ thế như trong cơn mưa cuối mùa—hay đây là cơn mưa cuối mùa cho một trăm bốn mươi bốn nghìn người Do Thái? Tất cả các mục sư sẽ có điều này, phải không, hay, chúng ta chỉ chờ đợi sự đến?

¹⁸⁷ Đúng. Thấy không, thưa bạn, tôi—tôi—tôi không phải là một nhà thần học. Tôi không phải là một nhà thần học; do đó, tôi phải dạy tất cả những gì tôi biết về Kinh Thánh từ những cái bóng và những hình bóng. Anh em có thể gọi tôi là người nghiên cứu hình bóng. Nhưng nếu tôi có thể nhìn vào bức tường đó, và tôi chưa bao giờ nhìn thấy chính mình; và tôi nhìn, và tôi có thể thấy

rằng tôi có đầu, và tai, và tay, và...Tôi biết điều gì đó về việc tôi sẽ trông như thế nào nếu tôi nhìn thấy chính mình. Hiểu không? Nếu tôi nhìn thấy hình ảnh phản chiếu của mình trong gương, tôi biết tôi sẽ trông như thế nào nếu tôi có thể đứng ra và nhìn vào chính mình.

¹⁸⁸ Bây giờ, đó là cách tôi nghĩ về Kinh Thánh. “Tất cả những điều này,” Rô-ma 26 nói, “đã xảy ra để làm gương cho chúng ta.” Chúng ta có thể nhìn lại và xem nó là gì, giống như mặt trăng phản chiếu mặt trời. Chúng ta biết mặt trời sẽ như thế nào, khi nào, nếu chúng ta chưa bao giờ nhìn thấy mặt trời, chúng ta có thể nhìn thấy mặt trăng và thấy rằng nó sẽ lớn hơn thế.Ồ, khi anh em thấy những gì đã xảy ra trong Cựu Ước, đó chỉ là sự phản ánh những gì xảy ra trong Tân Ước.

¹⁸⁹ Bây giờ, ở đây, tôi tin với tất cả tấm lòng tôi...chúng ta là, hoặc những ngày này...Nếu chúng ta không, ai đó là; nó phải như vậy. Thời gian đã hết; chúng ta đang ở kỳ chung cuộc!

¹⁹⁰ Mọi...Thế giới...Đức Chúa Trời đã tạo ra thế giới trong sáu nghìn năm, và nghìn năm thứ bảy Ngài đã nghỉ ngơi. Ngài phán một người sẽ không bao giờ sống hết thời gian đó, một—một năm, hay—hay, ngày: “ngày mà người ăn nó, ngày đó người chết.” A-đam, hay, Mê-tu-sê-la là người cao tuổi nhất đã từng sống trong Kinh Thánh, và ông được chín trăm sáu mươi chín tuổi; và ông không hề sống hết ngàn năm đó. Nhưng con người sẽ sống qua Thiên hi niên, một nghìn năm, để chứng minh rằng—rằng hình phạt đã được trả xong...Con người sống mãi mãi; ngày đã hết; giờ đã xong; họ ở trong cõi đời đời.

¹⁹¹ Nhân tiện, tôi đã nhận được rất nhiều thư về sứ điệp của mình hai hoặc ba Chúa nhật trước về—*Nhà Tương Lai Của Cô Dâu và Chú Rể*. Đề tài đó chắc chắn đã trúng đích ở đâu đó với rất nhiều người trong số họ. Điều đó...Nó cũng tác động với tôi. Tôi chưa bao giờ đi hết đề tài đó.

¹⁹² Bây giờ, để ý. Về điều này (thấy không?), Áp-ra-ham thấy...Bây giờ, như Ngài đã xử lý với Áp-ra-ham, thì Ngài cũng xử lý với dòng dõi của ông vậy. Bây giờ, một trong những ngày này khi thỉnh thoảng tôi trở lại, tôi muốn tiến gần hơn một chút và

cho anh em thấy chính xác các giai đoạn trong cuộc đời của Áp-ra-ham. Chính xác là với Luther, Wesley, và đến tận ở đây, chính xác cách Ngài đối xử với các hội thánh giống như Ngài đã làm với Áp-ra-ham; Ngài đã hiện ra như thế nào; làm thế nào mà ở đó khi Ngài xác nhận giao ước với ông dưới sự đổ huyết, đó là thời đại Phi-la-đen-phi. Vâng, thưa quý vị, đó là thời đại huyết, Luther...thời đại Wesley.

¹⁹³ Nhưng rồi hãy xem thời đại Ngũ Tuần. Sau khi Ngài đến đó, Ngài đã hứa về *El Shaddai*, “bú từ Ta.” Câu hỏi là: Bạn có thể cho con bú không? Điều đó đã được đưa ra trước Ngũ Tuần. Hiểu không? Bạn có thể cho bú không? Nhưng họ đã không làm điều đó; họ tóm lấy chúng một—một bộ ngực từ giáo phái nơi họ đi ra. Nhưng rồi Dòng dõi, Dòng dõi thật, đến để bú vú đó.

¹⁹⁴ Và dấu hiệu cuối cùng họ có là gì, trước khi con trai đã hứa mà họ đã trông đợi suốt bao nhiêu năm này, khi Ngài trở lại? Có phải Đức Chúa Trời đang đứng trong hình dạng của một Người và có thể nhận biết rõ những suy nghĩ có ở trong lòng Sa-ra (Sa-ra là Hội thánh, tượng trưng cho Hội thánh), nhận biết những ý tưởng trong Hội thánh thậm chí ở sau lưng Ngài. Đúng thế không? Và ngay sau đó, bà biến trở lại thành một phụ nữ trẻ và ông là một chàng trai trẻ; và Y-sác đã được sanh ra, đưa con trai lời hứa.

¹⁹⁵ Tôi tin rằng anh em đang nhìn thấy điều cuối cùng sẽ xảy ra với Hội thánh trước Sự Cất Lên. Điều đó chính xác. Tôi tin điều đó. Cơn mưa đã hết. Chỉ cần đọc ba chương đầu tiên của sách Khải huyền và anh em sẽ thấy những gì được hứa với Hội thánh. Đó là những gì đã được hứa, Hội thánh, ngay tại đó, các thời đại Hội thánh.

¹⁹⁶ Anh em để ý ngày nọ khi chúng ta bắt đầu giảng những Tiếng Kèn, Đức Thánh Linh phán, “Điều ấy không thuộc về ở đây.” Hiểu, hiểu không?

¹⁹⁷ Bây giờ, cơn mưa cuối mùa, một trăm bốn mươi bốn nghìn người Do Thái, không, đó không phải là...điều đó...họ sẽ không...đó là—đó là khi Ê-li và Môi-se...Đó là nơi phép lạ diễn ra. Những thứ mà mọi người đang tìm kiếm, những người Ngũ Tuần, cho

những phép lạ, đó là nơi điều đó sẽ diễn ra trong đó, dưới họ. Hãy xem, đó là việc của Ê-li và Mô-i-se. Họ nguyện rửa trái đất bằng những lời nguyện khi họ muốn; họ đóng cửa các tầng trời để trời không mưa trong những ngày họ nói tiên tri. Và Đức Chúa Trời sẽ đứng và chiến đấu cho họ giống như Ngài đã làm, và Ngài sẽ mang họ ra dưới bàn tay quyền năng thật chính xác giống như Ngài đã thực hiện tại Ai-Cập (hiểu không?), ra khỏi những “chủ nghĩa” này của thế gian. Và Ngài sẽ làm điều đó, nhưng đó không phải là...

¹⁹⁸ Chúng ta chỉ chờ đợi sự Đến của Chúa. Cứ chờ đợi; hãy giữ cho đèn mình được khêu lên, tất cả được đầy dầu. Hãy cầu nguyện hằng giờ, chứ không phải hằng ngày, hằng giờ. Cứ giữ sẵn sàng; hãy sẵn sàng, sống êm dịu, và thức canh.

Ồ, chúng ta đang trông chờ sự hiện đến của
ngày Thiên hi niên vui mừng đó,
Khi Chúa phước hạnh của chúng ta sẽ đến và
đón Cô Dâu đang chờ đợi của Ngài đi;
Ồ, chao ôi—ồ, lòng tôi tràn ngập sự hoan hỉ khi
tôi lao khổ, thức canh, và cầu nguyện,
Vì Chúa chúng ta sẽ trở lại thế gian lần nữa.

Chính là thế; đó là niềm hy vọng của Hội thánh thời đại này.

**254. Có phải Danh của “Jésus Christ” là ổn thỏa cho phép
báp-têm, hay phải làm điều đó trong Danh của “Đức
Chúa Jésus Christ”?**

¹⁹⁹ Một trong hai. Tôi lấy *Đức Chúa Jésus Christ* (hiểu không?), bởi vì tôi nghĩ Ngài là Chúa của chúng ta. Bây giờ, chỉ *Danh Jésus*, giống như một số anh em chúng ta làm phép báp têm, tôi—tôi khác ở đó (hiểu không?), vì tôi biết tôi có rất nhiều người bạn tên là Jésus, rất nhiều—rất nhiều bạn bè thầy giảng ở Mexico, và—và Ý, và vân vân. Họ gọi họ là *Jésus*, và như vậy *Jésus* không đủ. Ngài được sinh ra là Đấng Christ Đấng Cứu Rỗi, vì Ngài được sinh ra là Đấng Cứu Rỗi, Đấng Christ, Đấng được xức dầu. Và tám ngày sau Ngài được đặt tên là *Jésus*. Hiểu không? Thế thì Ngài là Đức Chúa Jésus Christ. Đó là Ngài. Được rồi.

**255. Anh Branham, Chúa sẽ cho phép anh hướng dẫn chúng
tôi về vấn đề hôn nhân và ly dị vào lúc này không? Câu**

hỏi: Một người nam có thể cưới một người nữ rồi bị nàng ly dị và rồi đi cưới người khác không? Nếu cả hai người cưới người khác, có phải cả hai phạm tội tà dâm không? Anh đã đề cập điều đó sẽ buộc vào dòng dõi của con rắn. Làm thế nào vậy?

²⁰⁰ Bây giờ, đây—đây là một trong những câu hỏi hóc búa nhất mà chúng ta có trong nhóm này, và đó là câu hỏi nhiều nhất trong—trong—trong thế giới ngày nay. Bây giờ, hãy nghe tôi, và tôi có lý do cho điều này. Nếu tôi thực sự mang đến hội thánh này và trên cuốn băng này sáng nay, điều đúng đắn về hôn nhân và ly dị, nó sẽ gây chia rẽ mọi giáo hội trong đất nước nếu người ta lắng nghe. Hiểu không? Đúng thế.

²⁰¹ Vậy thì, hãy giúp tôi, Kinh Thánh nằm trước tôi đây, tôi có về vấn đề đó, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY! Và cả hai bên đang tranh luận đều sai. Cả những người mà tái hôn với người đã kết hôn và vân vân, cả hai đều sai về những gì họ đang làm, nhưng ở giữa nó là Lẽ thật, ở giữa con đường. Tôi không muốn...Tôi sẽ làm một cuốn băng nếu có điều gì đó xảy ra với tôi, thì các anh em có thể nghe nó sau khi tôi đi (hiểu không?) cho các giáo hội. Nhưng tôi—tôi muốn làm một cuốn băng ghi âm về nó và chỉ cho anh em thấy nó ở đâu; nhưng cho đến khi tôi cảm thấy được Chúa dẫn dắt, tôi sẽ không nói gì về điều đó. Nhưng tôi cảm thấy rằng về những điều này tôi phải được Chúa hướng dẫn; nếu không, tôi sẽ gây hại nhiều hơn là làm tốt. Hiểu không?

²⁰² Bây giờ, tôi muốn anh em lưu ý điều này. Câu hỏi: “Một người đàn ông có thể kết hôn với một người phụ nữ mà đã bị cô ấy ly hôn rồi lấy người khác không; và nếu cả hai lấy nhau, thì cả hai có phạm tội tà dâm không?” Bây giờ, bạn của tôi, tôi không muốn làm tổn thương cảm xúc của bạn, nhưng đó là Lẽ thật. Chúa Jêsus phán, “Hễ ai cưới nàng mà bị để thì phạm tội tà dâm.” Hiểu không? Tôi—tôi không muốn nói ra điều đó, nhưng đó là Lẽ thật.

²⁰³ “Anh đã đề cập điều này sẽ liên kết với dòng dõi của con rắn.” Hiểu không? Tôi không nhớ đã đề cập đến điều đó, nhưng có lẽ tôi đã nói ở đâu đó, đã nói điều gì đó về nó.

204 Như hôm nọ, tôi đã bị lẫn lộn điều gì đó, tình cờ nghe được nó, và đó là...Tôi đã nắm bắt được nó ngay tại đó; và nó được ghi âm, và tôi—tôi có thể sẽ nghe từ nó. Khi tôi đang giảng về Bảy Tiếng Kèn, tôi đã nói đó là bảy tiếng kèn. Tôi đề cập đến lễ Ngũ Tuần. Từ lễ Ngũ Tuần đó cho đến bảy...cho đến khi—những Tiếng Kèn, có bảy ngày Sa-bát. Bảy ngày Sa-bát là giữa Lễ Vượt Qua đến Lễ Ngũ Tuần (anh em hiểu không?), làm nên năm mươi ngày. Hiểu không? Nhưng những gì tôi đang đề cập đến, là, tôi đã nói, “Điều đó có nghĩa là Bảy Thời đại Hội thánh.”

205 Trên cuốn băng đó, nếu anh em tình cờ có được nó hay bất cứ thứ gì, trên cuốn băng đó nó sẽ là, rằng tháng thứ bảy sau đó mang lại—Lễ Thối Kèn, mà có nghĩa là Bảy Thời đại Hội thánh, bảy tháng, không phải bảy ngày Sa-bát. Bảy ngày Sa-bát đã liên quan đến...Tôi đã giải thích nó trên đó. Tôi đã nói bảy ngày Sa-bát, như thế, nhưng rồi tôi lại tiếp tục cùng suy nghĩ đó, khi đó là tháng thứ bảy sau Lễ Vượt Qua, hoặc, vào Lễ—Lễ Ngũ Tuần, rồi đến lễ sau khi bó lúa được mang vào, đưa qua đưa lại. Anh em thấy rồi—rồi...Anh em nhớ ở đó, bó lúa trở thành một ổ bánh sau thời gian đó. Hiểu không? Khi mà—bó của...một bó, sau đó tất cả thành một ổ bánh.Ồ, đó là một giáo lý tuyệt vời ở đó; tôi đã không chạm vào rìa của nó. Nhưng nếu anh em tình cờ nắm bắt được điều đó trong cuốn băng của mình, hãy nhớ, hãy tìm trong Kinh Thánh. Anh em thấy, đó là bảy tháng sau đó. Đếm ngược bảy tháng: Tháng Giêng, tháng Hai, tháng Ba, tháng Tư, tháng Năm, tháng Sáu, và tháng Bảy; nó sẽ là tháng Bảy, bảy tháng, mà tượng trưng cho toàn bộ Bảy Thời đại Hội thánh. Một mục sư nào đó có thể chọn ra điều đó, và rồi anh em sẽ có nó, anh em thấy, ở đó. Được rồi.

206 Bây giờ, về điều này ở đây, hãy để—hãy để—chúng ta hãy chỉ hầu như...Anh em...Đây là những gì tôi nói. Hãy để tôi nói điều này, không phải Chúa, hãy để tôi nói nó. Nếu bạn đã kết hôn vào lúc này, và cả hai bạn đều đã được cứu, và bạn được đầy đầy Đức Thánh Linh, và các bạn yêu thương nhau, và các bạn có con nhỏ (bây giờ, hãy nhớ rằng đây là tôi, không phải Chúa. Hiểu không?), cứ tiếp tục và sống với nhau; hãy hạnh phúc; bởi vì anh em không thể sống với người vợ đầu tiên của mình nếu

không anh em đã không cưới cô ấy. Thế thì nếu bạn bỏ người này và quay lại người đầu tiên, thì bạn đang làm tệ hơn so với lúc đầu. Hiểu không? Vì vậy bạn thấy đấy, tất cả các bạn đang rối tung lên; không có cách nào để thoát ra khỏi nó. Chỉ có một cách thực sự mà tôi có thể nói từ Kinh Thánh: cả hai bạn đều sống độc thân. Hiểu không?

²⁰⁷ Bây giờ, nhưng...Đó là cách duy nhất tôi có thể nói ngay bây giờ, nhưng có một điều khác trong đó, rằng tôi—tôi không thể nói với bạn bây giờ, và lý do tôi nói, “Không phải tôi, mà là Chúa, hãy tiếp tục.” Nếu bạn từng mang điều đó vào băng ghi âm, và một ngày nào đó, nếu tôi từng mang nó, bạn nhớ cách tôi nói điều đó. Nếu bạn khôn ngoan, bạn có thể chọn nó ra (hiểu không?), về cách tôi đã nói điều đó như thế nào, và rồi bạn sẽ biết.

256. Anh Branham, chúng ta có nên đi đến các nhà thờ khác ngay cả khi họ không đồng ý với anh không?

²⁰⁸ Chắc chắn, vâng! Chúa Jêsus đã làm khi họ bất đồng với Ngài. Cứ tiếp tục. Chúng ta nhận thấy ở đây, nói, “Chúng ta có nên đến một nhà thờ khác mà bất đồng với anh không?” Chắc chắn, tôi không...Tôi không phải là viên sỏi duy nhất trên bãi biển, anh em biết đấy. Có—có thật sự những người đàn ông tin kính khác ở khắp mọi nơi; tôi hy vọng tôi là một trong số họ. Hiểu không? Nhưng đừng bao giờ xuống đây...

²⁰⁹ Tôi đã được gọi đến về điều gì đó như thế này vào ngày nọ. Một—một nhóm ở Arizona đã làm tôi chú ý đến điều đó. Hiểu không? Một nhóm mục sư cho biết, “Điều duy nhất mà chúng tôi có để chống lại anh, Anh Branham, là (một trong những điều) những người mà đến đây với anh, chúng tôi không thể đưa họ đi tới nhà thờ ở bất cứ đâu.” Nói, “Họ có con cái và mọi thứ; họ sẽ không đi nhà thờ.” Và nói, “Ồ, chúng tôi nói với họ rằng họ được hoan nghênh đến—đến với nhà thờ của chúng tôi.”

²¹⁰ Bây giờ, tôi biết họ gây áp lực cho anh em và muốn anh em gia nhập, nhưng anh em không cần phải gia nhập; nhưng hãy cho bọn trẻ học trường Chúa nhật ở đâu đó! Và anh em đi nhà thờ; không ngồi ở nhà, đi câu cá, săn bắn, và những việc như thế vào ngày Chúa nhật.

Anh em nói, “Chà, tôi không phải là người giữ luật.”

Ồ, tốt hơn là anh em nên làm theo cách đó trong một thời gian, không tôn vinh sự sống lại của Đấng Christ. Anh em hãy đi nhà thờ ở đâu đó!

211 Nếu tôi—nếu tôi đi...Nếu tôi không thể đến được...Nếu tôi đến một nhà thờ *nào đó* mà tôi biết thì chỉ có một điều mà người ta từng nói mà tôi đã tin: họ nói rằng họ tin Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời. Họ đã nói điều đó (tôi nghi ngờ điều đó), nhưng tôi muốn nghe họ nói điều đó. Có lẽ anh em nói...Đó là nhà thờ này, có thể nhà thờ tiếp theo sẽ là điều gì đó giống như Báp-tít. Họ nói, “Vâng, tôi tin rằng anh phải có một kinh nghiệm.” Tôi sẽ—tôi sẽ đi với họ. Thế thì tôi tin Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời; Tôi tin rằng anh em phải có một kinh nghiệm. Được rồi.

212 Rồi có lẽ đó là Hội Phúc Âm Ngũ Tuần. Bây giờ, họ tin...Thấy đó, tôi—bây giờ tôi có thể ăn khoảng ba hay bốn lát bánh mì với họ (thấy không?), vì họ có thể tin...

213 Giống như ngày nọ, cũng người này gọi điện và muốn biết về điều đó, và nói, “Anh đã nói...” (Mục sư này ở ngoài đó, người này ở dưới đó muốn thảo luận về điều đó. Người anh em đáng thương, anh ấy đang bị ảo tưởng như vậy.) Anh ấy nói, “Ồ, Anh Branham,” xem, anh ấy nói, “ông ấy chống lại anh Hội Phúc Âm Ngũ Tuần.” Và nếu một mục sư Ngũ Tuần tình cờ nghe được cuốn băng này, tôi muốn anh em cho tôi biết khi nào tôi đã từng chống lại người Phúc Âm Ngũ Tuần hay bất kỳ người nào khác! Tại sao vậy, khi chính tổng hành dinh của quý vị thừa nhận rằng tôi đã gửi cho quý vị ba phần tư triệu con cái của tôi mà tôi đã sinh ra cho Đấng Christ? Làm thế nào tôi chống lại Hội Phúc Âm Ngũ Tuần? Tại sao tôi chống lại Một Ngôi? Tôi không chống Một Ngôi, hay chống Hội Phúc Âm Ngũ Tuần, Hội thánh của Đức Chúa Trời, hay người nào cả! Tôi chống lại mọi hệ thống phân rẽ con người.

214 Nhìn xem, tôi đã gửi đến Hội Ngũ Tuần, bởi thống kê riêng của họ, ba phần tư triệu con cái của riêng tôi. Nếu họ thật xấu, tại sao tôi lại làm điều đó? Tại sao? Tôi nghĩ đó là điều tốt nhất ở vùng đất này để gửi họ đến, hoặc là Một Ngôi hoặc là...một số của niềm tin Ngũ Tuần, bởi vì họ tin vào sự chữa lành Thiêng liêng;

họ tin vào siêu nhiên; họ tin vào phép báp têm bằng Đức Thánh Linh. Đó là điều tốt nhất...Tôi—tôi không thể mang tất cả họ ngay tại đây; họ ở khắp nơi trên thế giới. Tôi có bạn bè trên khắp thế giới, con cái mà tôi đã sinh ra từ Đấng Christ. Tôi sẽ gửi họ đến nơi tốt nhất...Anh em có bao giờ nghe tôi khi tôi đang thực hiện một kêu gọi sự tin nhận không? Tôi nói...Khi tôi đưa họ lên đó và để họ được cứu, tôi nói, “Bây giờ, anh em đi đến nhà thờ Phúc âm Trọn vẹn tốt nào đó và chọn một hội thánh nhà của mình.” Bao nhiêu anh em đã từng nghe tôi nói điều đó? Chắc chắn, chắc chắn. Chà, tại sao tôi lại gửi họ đến đó vậy? Tôi có phải là một kẻ giả hình khi gửi con cái của mình đến chỗ chết chạng? Không đời nào. Không, thưa quý vị!

²¹⁵ Nếu anh em không thể đi...Nếu anh em không thể đến đền tạm ở đây, hãy đi nhà thờ nào đó ở đâu đó; hãy đến đó. Anh em không cần phải nhận lấy tất cả những gì họ làm. Phần nào của bánh họ đang phục vụ, anh em dùng bánh đó. Khi họ dùng tôi, ồ, anh em cứ để nó mặc nó. Hiểu không? Đúng thế. Tôi không thể làm cho họ làm điều đó, nhưng đó là chính xác...Chắc chắn, anh em đi nhà thờ. Bất cứ nơi nào cánh cửa nhà thờ mở ra, anh em hãy đến như có thể được. Nếu họ không tin, ồ...Vậy thì, anh em không cần phải tham gia. Đừng tham gia với họ, đừng tham gia bất kỳ nhà thờ nào trong số họ; nhưng hãy đến với họ; thông công với họ. Làm sao anh em biết đó không phải là Chúa? Ngài đã phán Ngài sẽ làm cho mọi thứ hiệp lại vì sự tốt đẹp! Và có thể có một linh hồn trong đó cần được cứu rỗi, và anh em có thể chiếu ra Sự sáng cho họ. Hiểu không? Đi xuống đó. Đừng kiêu ngạo, hãy êm dịu; và mọi người bắt đầu nói, “Đó là một phụ nữ Cơ-đốc, và một cặp vợ chồng Cơ-đốc; đó là một chàng trai hay cô gái Cơ-đốc. Chao ôi, tôi muốn...Này, họ thực sự hành động giống như họ có điều gì đó.” Hiểu không? Và nói, “Đó là gì?”

“Đây này.” Sau đó nói với họ. Nhưng anh chị em cứ thật sự có vị mặn, và họ sẽ cảm thấy khát.

257. Anh Branham thân mến: Anh có tin rằng những dấu hiệu sẽ theo sau tất cả những ai có Đức Thánh Linh không?

Chúa Jêsus đã phán vậy, Mác 16.

Nếu vậy, thế còn về những người tin mà Sứ điệp với tất cả những gì trong họ, tuy nhiên, họ không có những dấu hiệu này thì sao? Có phải họ là những người không tin hay họ cần Thánh Linh? Nếu vậy, xin hướng dẫn cho chúng tôi hôm nay, làm thế nào để nhận lãnh Đức Thánh Linh. Chúng tôi tin anh là người phát ngôn của Đức Chúa Trời cho thời đại của chúng ta. Em trai của anh.

²¹⁶ Cảm ơn, người anh em của tôi, vì đã coi tôi như anh của—của anh, và tôi nghĩ rằng đó là một câu hỏi rất hay. Thưa các bạn, vâng, đó là một điểm hơi bị bỏ quên. Tôi muốn giải quyết vấn đề đó lâu hơn một chút nếu tôi có thể. Hiểu không? Đó là điểm bị bỏ qua. Nhìn xem! Một vài trong số các bạn...Hiểu không? Khi mà, anh em không thể nhận lãnh phép báp-tem bằng Thánh Linh mà không có kinh nghiệm khi nó xảy ra...Bây giờ, nếu anh em tin “từng chút của Lời,” anh em nói...Anh em nói rằng anh em tin từng chút của Nó, thì Lời đang nằm trong đó chờ đợi Đức Thánh Linh làm cho Nó hành động; nhưng nó cần sự thấp sáng của ngọn nến.

²¹⁷ Đây là ngọn nến với bắc bên trong nó, và với tất cả—mở động vật, và mọi thứ nó phải có trong ngọn nến đó; nhưng cho đến khi lửa đến trên nó, nó sẽ không tỏa sáng. Cho dù ngọn nến có hoàn hảo đến đâu, và nó sẽ cháy hoàn hảo như thế nào và mọi thứ, nó phải được thắp lên, và rồi nó cháy. Và khi anh em tin và được tạo nên bởi những lời giáo huấn về Đức Thánh Linh là gì, tình yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ, những bông trái mà Nó sinh ra, cho đến khi Đức Thánh Linh với kinh nghiệm rực lửa giáng xuống và thắp sáng ngọn nến đó, thì anh em—anh em là...anh em chưa nhận được Đức Thánh Linh. Hiểu không? Anh em phải có kinh nghiệm để có được Đức Thánh Linh.

258. Tôi thuộc liên đoàn lao động. Điều này có sai đối với một Cơ-đốc nhân không? Lời nói, “Chớ thề—chớ thề.” Chúng tôi phải thề giữ theo hiến chương của hiệp hội lao động. Tôi đã không tham gia tích cực kể từ khi trở thành một Cơ-đốc nhân, nhưng tôi vẫn đóng hội phí của mình.

259. Tên của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt có bị xóa khỏi Sách Sự Sống của Chiên Con không, hay nó có trong Sách Sự Sống của Chiên Con?

²¹⁸ Được rồi. Liên quan đến liên đoàn lao động, tôi biết bạn làm việc...Các bạn những người có liên đoàn lao động và những thứ mà bạn...Nếu bạn muốn làm việc, bạn phải thuộc về nó. Điều đó hoàn toàn đúng. Bạn phải làm điều đó. Nhưng hãy coi chừng nó (hiểu không?), bởi vì một trong những ngày này nó sẽ chuyển từ lao động sang tôn giáo. Hiểu không? Bây giờ, anh em chỉ cần nhớ, đó là kẻ dọn đường cho mọi thứ trở nên được hợp nhất hóa. Anh em không thể làm việc; họ sẽ không để anh em làm việc; anh em là—anh em là một “tị dân,” trừ khi anh em—trừ khi anh em thuộc liên minh này.

²¹⁹ Bây giờ hãy nhớ, các bạn trẻ, hãy nhớ những gì Anh Branham đang nói. Và xin cho lời nói của tôi được khắc bằng một bút sắt trong một—một—một núi thép! CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, điều tương tự đó cũng sẽ xảy ra trong tôn giáo. Anh em sẽ thuộc về một loại giáo phái nào đó, hoặc anh em không thể mua hay bán. Vì vậy hãy thật cẩn thận, thưa Anh. Chỉ đi đến để lao động thôi. Hãy tỉnh thức; đó là lời cảnh báo!

²²⁰ “Có phải tên của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã bị xóa khỏi Sách Sự Sống của Chiên Con, hay nó đã từng có trên Sách đó?” Vâng, nó đã ở trên Đó và đã bị xóa sạch. Hiểu không? Bởi vì trong Ma-thi-ơ chương 10, Chúa Jêsus đã gọi Giu-đa và tất cả những người còn lại, và ban cho họ quyền phép chống lại những tà linh. Họ đã đi ra đuổi quỷ, và Chúa Jêsus phán, “Thậm chí Ta thấy Sa-tan từ Trời sa xuống.” Đúng thế không? Và họ đã trở về, tất cả những môn đồ đó cùng nhau, và họ đang mừng rỡ. và Ngài phán, “Đừng vui mừng rằng các ngươi...ma quỷ hàng phục các ngươi, nhưng hãy vui mừng vì tên của các ngươi được viết trong Sách Sự Sống.” Hiểu không? Đúng thế. Và Giu-đa đã ở ngay với họ! Hiểu không?

²²¹ Vì vậy hãy nhớ, tại Sự phán xét, hãy quan sát, tại Ngai Phán xét, “Sự phán xét đã được lập ra; những quyển sách đã mở ra; và một Sách khác đã được mở, đó là Sách Sự sống, và mọi người bị phán xét bởi đó.”

²²² Bây giờ, thế đấy, cho câu hỏi lúc này. Hiểu không? Tại Ngai Phán Xét. Chúa Jêsus, Hội Thánh, Cô Dâu, được cất lên, đi vào trong miền Vinh hiển, và lên đó và đã kết hôn, trở lại trái đất, và sống một ngàn năm. Vào cuối một ngàn năm Sa-tan đã được thả ra khỏi nhà tù của hắn, nơi bị trói bằng xiềng xích bởi một Thiên sứ, không phải là một cái xiềng bằng gỗ, mà là một cái xiềng hoàn cảnh; tất cả các thần dân của hắn đều ở trong địa ngục. Tất cả những gì được sống lại trên trái đất đều được cứu chuộc và Chúa Jêsus ở cùng với họ. Hắn không thể làm gì cả; nhưng vào cuối ngàn năm, sự sống lại lần thứ hai... “Phước thay và thánh cho người có phần trong sự sống lại đầu tiên mà sự chết lần thứ hai không còn có quyền phép nữa.”

²²³ Bây giờ để ý, trong sự phục sinh thứ hai này, khi họ đi lên, lúc ấy Sa-tan được thả ra khỏi nhà tù của nó trong một thời gian ngắn; rồi sự phán xét được lập. Bây giờ hãy xem, Chúa Jêsus với Cô Dâu, như Vua và Hoàng Hậu, ngồi trên ngai, Sự Phán Xét Ngai Trắng; và những cuốn sách đã được mở ra, những cuốn sách của những tội nhân. Và một Sách khác được mở ra, đó là Sách Sự Sống; và mọi người đều được phán xét như vậy bởi Cô Dâu. “Các người há không biết (đem những vấn đề nhỏ này trước luật pháp), các người không biết rằng những thánh đồ sẽ phán xét thế gian sao?” Đấy, hiểu không? Được rồi.

260. Anh có thể vui lòng giải thích nhóm người trong Khải huyền 20:4 là ai không? Có phải họ là một phần của Cô Dâu của quá khứ hay trong tương lai?

²²⁴ Họ là Cô Dâu hoàn toàn, cả quá khứ và hiện tại. Họ là Cô Dâu trọn vẹn, vì họ đang sống trong Thời Kỳ Ngàn Năm. Được rồi.

261. Xin anh vui lòng...(Ồ, đó chính xác là cùng một câu hỏi.) ... Khải Huyền 20:4, họ có phải là linh hồn của những người bị chặt đầu vì làm chứng cho Đấng Christ mà không thờ lạy con thú cũng không nhận dấu hiệu của nó trong (Ồ, tôi hiểu những gì họ đang nhận được đến bây giờ. Câu này vừa trao cho tôi, vừa được trao cho tôi.) ...vì câu đó nói rằng họ đã sống và trị vì với Đấng Christ một ngàn năm? Vì vậy nó thật là khó hiểu, bởi vì sự bách hại đối với Cô Dâu, nhưng họ có thể là ai khác và cai trị với Đấng

Christ một ngàn năm? Có phải họ sẽ—họ...họ ắt là một trăm bốn mươi bốn ngàn?

Không, không! Họ là Cô Dâu. Bây giờ, hãy nhớ, hãy nhớ, họ...

225 Anh em đã nói, “Trong khi họ bị chém đầu vì làm chứng...” Bây giờ, anh em nói, “Vì sự...không thờ lạy con thú...” Chắc chắn! Anh em nói, “Con thú vẫn chưa đến.”

226 Con thú đã luôn có mặt; con thú là kẻ đã nuôi họ ở đó trong những hang sư tử, cho họ ăn ở đó trong đấu trường đó ở Rô-ma. Đó là anti-christ; đó là con thú ngay tại đó, thiết lập một hình thức tôn giáo. Thật chính xác như, gần như, một khuôn mẫu. Giáo hội Rô-ma đã bị lấy ngay ra khỏi Kinh Thánh, và rồi...Những gì họ đã làm điều đó, họ đã tổ chức sự việc và thành lập một tổ chức và tạo ra một—một giáo hội phổ thông ra từ nó, và tất cả sẽ không cúi đầu trước nó phải bị hủy diệt. Hiểu không? Nó đã có.

227 Và sau đó trong phần của Thân thể mà đã có lúc đó...Bây giờ, Thân thể đã phát triển giống như một cây cho đến khi Nó đến với Đầu. Hiểu không? Và tất cả, cả người tử vì đạo, và bị bắt bớ, và vân vân...

228 Nhưng Chúa Jêsus đã cho chúng ta sự bình an phía bên này sông, giống như Ngài đã làm với các chi phái mà...ở đó (thấy không?) không băng qua. Bây giờ.

262. Tôi có thể giúp gì cho ông ấy? Tôi có nên tiếp tục (Ồ!) chăm sóc Bố ở nông trại không? Tôi có thể làm gì...làm một—một cuộc sống cho...? Và anh ấy ký tên.

Vâng, anh trai tôi...Nó—nó được viết ở đây. Tôi không biết ai...Nói rằng, “Anh Branham...” Nó chỉ mới bắt đầu, “Tôi có thể làm gì cho anh ấy?”

229 Bây giờ, có lẽ một chàng trai nào đó vì cha mình. Nhìn xem, Anh thân yêu của tôi, anh thật phước hạnh khi anh muốn chăm sóc cha mình, vì cha của anh đã chăm sóc anh khi anh không thể tự chăm sóc cho chính mình. Và điều răn thứ nhất với lời hứa, điều răn thứ nhất kèm theo lời hứa: “Hãy hiếu kính cha mẹ người hầu cho người được sống lâu trên đất mà Chúa là Đức Chúa Trời người đã ban cho người.” Hiểu không? Đúng thế, chăm sóc Bố

bất kỳ cách nào anh em có thể. Thấy rằng anh ấy có được điều rất tốt nhất.

263. Anh nói rằng Ca-in là dòng dõi của con rắn. Tại sao Ê-va nói, “Tôi đã có được một người từ Chúa”?

Chúng ta xem nào. Tốt hơn hết là tôi nên đợi đến sau bữa ăn tối về câu hỏi này. Vâng, tôi sẽ đợi đến sau bữa ăn tối về câu đó.Ồ, sẽ mất một ít thời gian để giải thích điều đó. Được rồi.

264. Anh Branham thân mến: Anh có thể giải thích cho tôi câu này không, Ê-sai 2:2: “Và sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, rằng núi của Chúa...trong núi của nhà Chúa sẽ được lập vững trên đỉnh các núi, và sẽ được tôn cao trên các ngọn đồi; và mọi dân tộc sẽ đổ vào đó.”

²³⁰ Vâng, tôi đã giải thích, Chúa nhật trước đó. Hiểu không? Nhà—nhà của Chúa sẽ được lập trên đỉnh núi, và tất cả các dân tộc sẽ đổ vào đó. Điều lớn...Nếu anh em chưa có...Nếu anh em có băng ghi âm về *Nhà Tương Lai Của Cô Dâu và Chú Rể*, nó giải thích chính xác theo cách đó.

Ồ, chao ôi! Tôi hẳn phải dừng ngay bây giờ, bởi vì chao ôi, ồ chao ôi, thưa anh em, chúng ta chưa bao giờ đi qua tất cả những câu này. Chà!

265. Anh Branham, có phải...(Hãy xem đây là gì.) Anh Branham, có phải nói chung nhiều người đi theo Sứ điệp của anh tin rằng anh là Đấng Mê-si của thời đại này. Phải thế không?

²³¹ Không, thưa quý vị!

Xin nói rõ cho chúng tôi biết, Anh Branham. Anh đừng như do dự trong việc tỏ mình ra, và chúng tôi biết rằng với chức vụ như vậy Đức Chúa Trời đã giao cho anh, anh nên được xác định trong lời Kinh Thánh ở đâu đó.

266. Sô—Sô 2: Anh đã nói cho chúng tôi biết mục đích đến Arizona lần đầu tiên. Anh đã nói với chúng tôi lý do, và nó đã xảy ra, nhưng anh đã không cho chúng tôi biết lý do tại sao anh quay lại lần nữa.

²³² Đầu tiên, tôi không phải là Đấng Mê-si! Hiểu không? *Đấng Mê-si* là Chúa Jêsus Christ, nhưng chúng ta là “những người theo Đấng Mê-si,” mỗi người trong chúng ta. *Mê-si, Mê-si* có nghĩa là “Đấng được xúc dầu.” Và trong Ngài cư ngụ sự đầy tròn của bốn tánh Đức Chúa Trời trong thân thể hữu hình; trong tôi chỉ ngụ trị một phần của Thánh Linh Ngài, giống như ngụ trong anh chị em. Tôi đã được ban một ân tứ để—để—để biết những điều nhỏ bé và thấy trước những sự việc. Điều đó làm cho tôi vẫn chỉ là anh trai của các bạn. Hiểu không? Tôi không phải là...không phải là Đấng Mê-si; Tôi là anh trai của các bạn (thấy không?), chỉ là một người chăn bầy. Và nếu tôi nói với anh em rằng tôi là Đấng Mê-si, tôi sẽ là kẻ nói dối. Hiểu không? Tôi không muốn là kẻ nói dối.

²³³ “Bây giờ, tại sao tôi lại đến Arizona lần đầu tiên?” Anh em đã hiểu điều đó. Tôi đã đi trong Danh Chúa, bởi vì tôi đã được sai đến đó bởi một khả tượng. Tôi trở lại lần thứ hai là có mục đích. Cứ để mặc nó. Tôi biết tôi đã đi vì điều gì; Tôi không thể kể mọi thứ. Khi anh em...ma quỷ không biết, không thể lấy điều đó ra khỏi lòng tôi. Nếu tôi nói ra, thì nó có thể hiểu được điều đó, nhưng nó không...nó không thể có được điều đó khi điều đó còn ở trong lòng tôi. Nếu tôi nói, “Chờ cho đến khi nó ứng nghiệm!”... Chỉ cần nhớ, giữ cuộn băng này; Tôi đã đến Arizona vì một mục đích. Xin vui lòng chịu với tôi. Hiểu không? Chỉ làm những gì tôi bảo anh em làm (hiểu không?); chỉ—chỉ làm như tôi nói làm. Hiểu không?

267. Anh Branham, tôi có vài câu hỏi muốn hỏi—hỏi anh. Tôi đã nghe mọi người nói rằng anh đã khuyên mọi người bán tất cả của họ... (Có lẽ tốt hơn tôi cũng để lại câu đó. Chúng ta hãy xem. Ồ, đã đến giờ nghỉ rồi. Chúng ta có thể hiểu được điều này sau bữa ăn tối, nhưng tôi—tôi sẽ trả lời điều này hoặc cố gắng hết sức. Tôi không biết; nó vừa được trao cho tôi. Hiểu không? Billy đã mang cho tôi một số ở đó—ở đó tại cửa ra vào. Hiểu không?) Tôi đã nghe mọi người nói rằng anh đã khuyên mọi người bán tất cả nhà của họ và đi theo anh đến Arizona nếu không—nếu không họ sẽ không ở trong Sự Cất Lên. Điều này có đúng không?

234 Đó là một lời nói dối. Hiểu không? Ủ-hừ!

...hay chúng tôi nên bán nhà của mình, hay anh thậm chí đã nói điều này?

235 Không, thưa ông! Tôi đã không nói điều đó! Nếu có bất cứ điều gì, tôi đã khuyên dân sự đừng làm điều đó. Ủ-hừ! Còn nhớ, anh em còn nhớ giấc mơ của “Junie” Jackson lúc đó khi tôi ra ngoài đó không? “Junie” đã mơ thấy rằng anh ấy đã thấy điều này... Bao nhiêu người còn nhớ giấc mơ đó, và Chúa đã ban sự thông giải thế nào. Ngọn núi vĩ đại đó, chúng ta đang đứng trên đó, những nét chữ cũ bị phai mờ ở đó; và tôi đã cố gắng giải thích nó, và tôi không thể làm được. Và tôi—tôi đã thông giải nó cho họ. Sau khi tôi đã thông giải tất cả, thông giải tất cả về điều đó, sau đó tôi với tới và lấy (trong giấc mơ của anh ấy bấy giờ) một thứ gì đó, giống như, một thanh sắt và chỉ cắt đỉnh núi ra và nhìn vào đó, và tất cả đều trắng như tuyết, giống như đá cẩm thạch. Nhưng nó không được viết trên, và tôi đã nói, “Tất cả anh em ở lại đây và nhìn vào điều này bây giờ, trong khi tôi đi qua đó.”

236 Và “Junie”... Tất cả bọn họ đã đi lên và tất cả các anh em và tất cả đang nhìn vào nó, một người khác... Họ không thể hiểu được; nói, “Ồ, anh biết gì không? Nó thậm chí không được viết ở đây,” nhưng anh ấy đã đọc bên ngoài của nó. “Tại sao nó không được viết ở đây? Chúng tôi không thể hiểu được.”

237 Và Junior quay lại và nhìn, và anh ấy thấy tôi đang đi về phía tây, về phía mặt trời lặn, đi qua một ngọn núi, đến ngọn núi khác, thật nhanh, vừa tới... Và sau đó họ quay lại và nhìn và thấy tôi đã biến mất; cả một nhóm lớn trong số họ đã đi theo hướng đó, và họ muốn đi hướng này và làm điều đó, sau khi tôi bảo họ ở lại đó. Ở lại đó, ở ngay đây; đây là nơi.

238 Và rồi, khi tôi đã làm điều đó, thì, và tôi đã đi thật chính xác; và một ít lâu sau đó, Thiên sứ của Chúa hiện đến với tôi, nói rằng, “Hãy đi ra tới Arizona nơi xa kia.” Tôi nghe thấy tiếng nổ đó và đi đến đó, và đó là gì? Chàng trai đó đã mơ giấc mơ đó thật hoàn toàn đúng, và Chúa đã cho đúng... Hãy nhớ rằng, tôi đã nói, “Tôi đang đến đó vì có điều gì đó.” Và khi tôi đến đó, đó là sự

màu nhiệm của Bảy Ẩn, đã được niêm phong ở bên trong ngọn núi của Chúa. Quay trở lại ngay với việc mở Bảy Ẩn. Hiểu không?

²³⁹ Không, anh em không nên làm điều đó. Nếu anh em muốn đi, điều đó tùy anh em. Dĩ nhiên, tôi không...Chao ôi, tôi không quan tâm nơi anh em đi, nhưng cứ làm điều đó, nghĩ rằng Cô Dâu sẽ đi từ chỗ đó, anh em phạm sai lầm.

²⁴⁰ “Tôi cũng đã nghe điều này...Tôi có (Để tôi...Tôi đã sai ở đâu đó ở đây. Chúng ta hãy xem nào.)...sự Cất lên. Điều này đúng không hay chúng tôi nên bán nhà cửa của mình, hay anh có từng nói điều này không?” Không, tôi không hề nói điều đó. Tôi không bao giờ...Tôi đã luôn khuyên dân sự hãy ở lại nơi mình đang ở và cứ tiếp tục cho đến khi Chúa Jêsus đến. Tôi đã nói với anh em nhiều lần, hãy để cuốn băng này làm một vật kỷ niệm; hãy để ngày này là một kỷ niệm; hãy để lời nói của tôi là một kỷ niệm; Tôi chưa bao giờ, ở một lần, đã từng nói với bất kỳ ai, từng cải đạo, từng cố gắng lôi kéo ai đó đến nhà thờ này! Tôi chưa bao giờ...Nói như bảo họ rời khỏi nhà thờ của chính họ và bán hết hàng hóa và đồ vật của họ, Đức Chúa Trời biết rằng tôi luôn luôn khuyên dân sự cứ luôn là một Cơ-đốc nhân và cứ ở yên chỗ mình cho đến lúc Đức Chúa Trời kêu gọi anh em. Mọi người biết điều đó. Ở lại ngay đó! Nhưng bây giờ, để nói với mọi người...Người nào đó nói, “À, tôi muốn đi qua đây. Tôi muốn sống trên...” Anh em đi bất cứ đâu anh em muốn đi; điều đó ổn thôi. Tôi không quan tâm anh em đi đâu; đó không phải là việc của tôi cho điều đó.

²⁴¹ Nhưng bây giờ, để nghĩ rằng...Thấy đó, nó làm gì? Nó bắt đầu một nhánh giáo phái (thấy không?), và rồi tôi gặp rắc rối. Bây giờ họ có một nhóm ở ngoài đó mà sẽ sớm hoạt động từ thiện. Và sau đó nó sẽ là gì? “Chúng ta đến đây vì Sự Cất Lên của Cô Dâu.” Đó chỉ là điều mà các tờ báo đang chờ đợi! Người ta đang chờ có điều đó khi họ rơi vào cảnh sống nhờ lòng từ thiện và không thể trở về nhà của họ. Rồi họ sẽ làm gì?

²⁴² “Ồ, chúng tôi đã theo Anh Branham ra đây. Được cho là...” Và tôi thật vô tội về điều đó hết sức. Những người thân yêu, tốt bụng này, họ—họ biết rằng tôi yêu thương họ, và thậm chí trong

lỗi lầm của họ. Và họ...Ồ, họ...Họ...Tôi yêu họ dù sao đi nữa. Hiểu không? Tôi yêu họ; họ là con của tôi; nhưng họ chỉ không chịu lắng nghe tôi, những gì tôi đang cố gắng nói với họ. Tôi đang cố gắng thực hiện điều gì đó nhân Danh Chúa, và họ sẽ không để cho tôi làm điều đó. Hiểu không? Họ đang thực sự chống lại tôi thay vì ủng hộ tôi. Họ đang làm...

²⁴³ Chẳng phải tôi đã nói với anh em rằng nếu có một sứ điệp nào được rao giảng, thì nó sẽ ở ngay đây tại đền tạm này sao; bất cứ điều gì tôi phải làm, tôi sẽ đến đây và nói với anh em trước, ngay từ đền tạm này? Đó là lời hứa của tôi!

268. Ngoài ra, tôi cũng đã nghe có một sự giảng dạy bên ngoài, rằng một quyển sách anh đã viết cách đây vài năm về bánh sự sống... Họ thông giải điều đó rằng tất cả chúng tôi phải ở với anh nếu không sẽ bỏ lỡ sự Cất lên.

²⁴⁴Ồ, cuốn sách là sai. Cuốn sách về *Bánh Sự Sống*, bây giờ tôi nhớ điều đó. Điều đó đã nuôi hội thánh phổ thông, ở mọi nơi. Hãy xem, rắc rối của nó là...Bây giờ, bây giờ, anh chị em dân sự, chính anh chị em rất vững vàng, nhưng anh chị em phải có điều đó. Điều đó đi theo mọi buổi nhóm. Các—các...

Tôi đã đọc về Martin Luther ở đây cách đây không lâu, không so sánh bản thân với điều đó; nhưng đây là một cuộc cải chánh giống như trước đây đã có. Và câu—câu hỏi là...Các—các—các nhà sử học, họ nói, “Thật là một điều kỳ diệu khi nghĩ rằng Martin Luther có thể phản kháng giáo hội Công giáo và không bị trừng phạt với điều đó. Đó là một điều tuyệt vời, nhưng,” nói, “điều tuyệt vời nhất về Martin Luther không phải là điều đó. Làm thế nào ông có thể ngẩng cao đầu trên hết thấy chủ nghĩa cuồng tín mà đã theo sau buổi nhóm của ông và vẫn cứ ở lại sống đúng với Lời, sự kêu gọi của ông...” Hiểu không?

²⁴⁵Không, thưa quý vị! Đừng đặt ý riêng của quý vị...Bất kỳ người đàn ông hay phụ nữ nào đặt bất cứ điều gì vào những gì tôi nói, đừng tin những gì tôi nói. Họ không...Họ nói...Họ...

269. Cũng nói về những gia đình đã bán hết nhà và chuyển đến Sierra Vista, Arizona, nơi họ đã giải thích từ một

trong những cuốn băng của anh có đầu đề (chờ một chút) *Tiểu Thôn Bết-lê-hê—Tiểu thôn Bết-lê-hem, sự Cất lên sẽ xảy ra tại Arizona. Anh đã khuyên họ đi đến đó không?*

²⁴⁶ Tôi chắc chắn không. Khi họ viết một lá thư về điều đó, ai đó ở Connecticut hay gì đó, tôi đã trả lời bức thư và nói, “Anh đang thực hiện một sự dời chỗ tột tệ nhất mà anh từng thực hiện trong đời. Anh em đừng làm điều giống như thế.” Xem đó, anh em không thể...Ồ, anh em chỉ cần nhớ, anh chị em dân sự...Bây giờ, tất cả anh chị em đều biết rằng tôi không bảo họ làm điều đó; Tôi đang bảo họ đừng làm điều đó. Nhưng anh em thấy đấy, điều đó phải đi theo buổi nhóm. Tại sao mọi người gọi tôi là *Đấng Mê-si*? Tại sao mọi người...? Họ đã mang...Chà, một người bạn ngoài kia đã chỉ cho tôi vào ngày nọ, anh ấy có một việc nhỏ và anh ấy đã đi...hành động kỳ cục, muốn tất cả mọi người được báp-têm nhân danh tôi. Điều đó sẽ khiến tôi trở thành một anti-christ! Nhưng tôi không ủng hộ những điều đó, và tất cả các bạn biết điều đó. Nhưng anh em thấy đấy, điều này đã có...Điều đó chỉ xác định *Sứ điệp đúng*.

²⁴⁷ Họ há đã chẳng đến và cố nói với Giăng, tuy nhiên, người dọn đường cho lần đến thứ nhất của Đấng Christ, “Người há không phải là Đấng Mê-si sao?”

Ông đáp, “Ta không phải! Ta thậm chí không xứng đáng để cởi giày cho Ngài. Ta thậm chí không xứng đáng để nhìn vào Ngài.” Hiểu không? Nhưng ông đã nói, “Đấng đến sau ta...”

270. Bây giờ, Anh Branham, chúng ta có đang bỏ lỡ điều gì không? Những người này tuyên bố tin mọi lời anh nói là đúng. (Nhưng họ không tin! Họ không tin điều đó. Hành động của chính họ chứng minh rằng họ không.) Vui lòng cho tôi biết câu trả lời thẳng thắn của anh: có hoặc không (Bạn đã hiểu điều đó! Được rồi.) về những điều này, và nếu nó đúng, chúng tôi muốn sẵn sàng tham gia cùng với những người còn lại ở đó. Ủ-m. Những người còn lại của họ... Tôi cảm ơn anh rất nhiều vì câu trả lời của anh cho những câu hỏi này, vì tôi sẽ chờ đợi để nghe chúng vào Chúa nhật này, nếu Chúa đến trễ.

248 Ô, chào ôi! Ô, thưa Anh, Chị, tôi—tôi hy vọng nó được hiểu (thấy không?) rằng tôi đã không, không... Bây giờ, nếu người ta... Ô, chắc chắn rồi, nếu anh em muốn đến Arizona để sống... Và bây giờ, tôi sẽ ra ngoài ở Arizona có thể là trong ba tháng đầu tiên này. Tôi sẽ phải quay lại đây. Tôi sẽ có... Tôi—tôi muốn ở lại đó; những đứa nhỏ khỏe mạnh hơn và mọi thứ. Tôi—tôi muốn ở lại đó một thời gian, và tôi có một mục đích. Bây giờ hãy nhớ rằng, trong cuốn băng, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, tôi có một mục đích khi làm những gì tôi đang làm; anh em biết tôi có; nhưng tôi không thể nói với anh em điều đó.

249 Tại sao tôi bảo anh em đừng bán nhà của mình? Anh em sẽ đến chỗ túng thiếu, và anh em sẽ bị hụt hẫng. Đừng làm thế. Tôi sẽ không ở lại Arizona nhưng chỉ một thời gian ngắn thôi. Tại sao? Tôi không thể làm điều đó bây giờ.

250 Nếu tôi để những người đó ở ngoài đó và đi làm từ thiện, điều gì sẽ xảy ra? Thế thì, đó chính xác là những gì các hệ phái và tất cả họ đang tìm kiếm. “Ha ha, tôi đã nói với bạn những gì đằng sau anh ta, một loại trường tiên tri khác hay điều gì đó!” Hiểu không? Thế đấy, đó chính là thứ họ đang tìm kiếm! Rốt cuộc, họ dân sự, tôi chịu trách nhiệm về họ; mặc dù họ đã không làm những gì tôi bảo họ làm và họ đã làm chính xác... Anh em nói, “Hãy để mặc họ đi; họ—họ đã làm những gì anh đã bảo họ không làm!” Điều đó không có trong lòng tôi. Tôi vẫn muốn đi cho họ. Họ là con của tôi. Tôi có thể đánh đòn họ một chút khi tôi đem họ trở về, nhưng tôi—nhưng tôi—tôi chắc chắn sẽ theo đuổi họ. Và tôi sẽ làm thế nào ngoài đó?

251 Họ nói, “Chúng tôi đến để đi theo Lời.” Thậm chí tôi không có một nhà thờ để gửi họ đến đó. Loại nhà thờ mà họ sẽ đến đó cũng giống như loại mà anh em để lại ở những nơi khác, có thể tệ hơn. Hiểu không? Và dù sao thì họ sẽ không đi nhà thờ, và tôi không có nhà thờ nào để giảng cho họ. Thế thì về mặt đạo đức, tôi buộc phải đưa các con tôi rời khỏi Arizona, nơi...

252 Tôi hỏi anh em vài điều. Tôi đã giảng tốt hơn ba mươi sứ điệp trong nhà thờ này năm ngoái. Và trong năm năm, bên ngoài, kể từ khi tôi ở Arizona, Tôi đã giảng nhiều hơn trong nhà thờ này

trong một năm so với năm năm vào bất kỳ thời điểm nào khác (chắc chắn rồi!), tại nhà thờ này. Đây là cơ sở nhà của tôi; đây là tổng hành dinh của tôi; đây là nơi chúng tôi thiết lập. Bây giờ, hãy ghi nhớ điều đó cho dù điều gì xảy ra. Bây giờ, nếu anh em khôn ngoan, anh em sẽ nắm bắt được điều gì đó. Cho dù chuyện gì xảy ra, đây là trụ sở chính của chúng ta, ngay tại đây! Hãy ghi nhớ điều đó và tham khảo lại cuộn băng này ngày nào đó, mà anh em đã nghe tôi nói tiên tri. Được rồi, hãy nhớ điều đó!

253 Nếu anh em muốn...nếu anh em phải rời đi và đến nhà thờ, đừng ra ngoài đó để tìm nó, vì tôi thậm chí không ở đó. Tôi không có nơi nào để đi; tôi không có nơi nào để giảng. Họ sẽ không để tôi giảng trong nhà thờ của họ. Tôi thậm chí không có một nơi nào, và tôi đã hứa với những người đó khi tôi đến đó...Tất cả họ đều sợ tôi sẽ đến đó và xây dựng một tòa nhà lớn, rút cạn các giáo hội. Nhưng đó không phải là mục đích sống của tôi. Hiểu không? Tôi—tôi có được những người được cứu. Điều đó tùy thuộc vào họ. Giống như người Sa-ma-ri xuống và dắt người đàn ông về quán trọ, rồi để họ chăm sóc họ từ đó về sau. Tôi không ở đây để giải tán các giáo hội, tôi ở đây để đem những người cải đạo đến với Đấng Christ! Hiểu không? Và nó khiến tôi bị mọi người hiểu lầm (thấy không?) khi—khi họ diễn giải theo cách riêng của họ chứ không phải...và...nói những gì tôi đang nói. Hiểu không?

254 Anh em không nhớ khái tượng đó sao? Bao nhiêu người nhớ giấc mơ của Junior Jackson? Và tất cả họ làm theo nó hoàn toàn chính xác. Nó là gì vậy? Hãy ở lại đây cho đến khi tôi đi xa hơn! Hiểu không? Và có sự thông giải và trở lại.

255 Bây giờ, tôi có một điều khác trong lòng mà tôi đã được Chúa cảnh báo phải làm, một số động thái liên quan đến đền tạm này, và nhà thờ này; rằng tôi phải đến đó hoặc một nơi nào đó trong một thời gian ngắn. Đó là vì một mục đích, một mục đích vĩ đại, một mục đích mà anh em không biết gì về nó. Nhưng hãy nhớ, tôi chỉ không “tán gẫu” loanh quanh, bởi vì tôi hành động giống như tôi sống. Tôi đang làm việc theo ý muốn của Chúa, trong chừng mực mà tôi biết cách làm việc trong đó. Hiểu không? Đó là lý do nếu anh em tin những gì tôi nói, thì hãy làm những gì tôi nói (hiểu không?), thế thì hãy nghe tôi và tin tôi là anh em

của các bạn. Nếu anh em tin tôi là một nhà tiên tri, đừng hiểu sai lời tôi nói!

²⁵⁶ Nếu có bất cứ điều gì, vì vậy hãy giúp tôi, nếu có bất cứ điều gì mà anh em sẽ biết rằng Chúa sẽ nói với tôi, Đức Chúa Trời biết tôi sẽ nói với anh em một cách chính xác! Và đừng thêm vào hay bớt đi; cứ làm theo cách tôi nói (hiểu không?), bởi vì tôi đang nói với anh em từ tấm lòng tôi điều tốt nhất mà tôi biết. Hiểu không? Anh em chỉ cần tin điều đó. Chỉ—chỉ cần lấy chỉ—chỉ những gì tôi nói về nó, và cứ để nó diễn ra như thế. Được rồi.

²⁵⁷ Vì vậy bây giờ, tôi phải mang bọn trẻ trở lại đây để kiểm gì đó để ăn. Họ đang ở dưới đó trong sa mạc chết đói.

²⁵⁸ Một mục sư đến gặp tôi ngày hôm nọ, nói, “Anh Branham, họ đang có một giáo phái khủng khiếp nhất ở dưới đó mà anh từng thấy.” Nói, “Mỗi người trong số họ, mỗi sáng, họ đi ra ngoài; và họ nói rằng họ sẽ không làm việc, thật quá gần với sự Cất lên.” Họ sẽ không làm việc.Ồ, điều đó chỉ tỏ ra rằng thậm chí anh em không hiểu. Hiểu không? Đúng. (Cuộn băng này đang đi xuống đó!) Vì vậy, vâng, thưa quý vị! Quý vị nên rút ra bài học từ con kiến, Kinh Thánh nói, quý vị biết đấy. Nếu họ không làm việc, họ không ăn. Vì vậy đó là—điều đó hoàn toàn đúng.

Đây là—ở đây, chỉ lấy lên một câu khác trong số này.

271. Có phải...(Tôi không biết. Thấy đó, nó chỉ là một số—nó khác nhau—đó là một chữ viết tay khác với câu kia. Chỉ để cho anh em thấy, tôi nghĩ có khoảng tám hoặc mười câu trong số này. Hiểu không?) **Có phải hơn—là hội thánh hoàn hảo hơn sẽ ở Tucson, Arizona? Tôi muốn ở trong ý chỉ hoàn hảo của Đức Chúa Trời. Chúng tôi nên dọn đến Tucson không?**

²⁵⁹ Nó không phải là câu—câu viết tay khác chút nào. Nó là... Tôi...Chỉ nhìn chung quanh đây; Tôi sẽ chỉ cho anh em thấy có bao nhiêu câu hỏi về câu hỏi đó. Tôi không...Tôi—tôi không thể tìm thấy chúng, tôi đoán vậy. Đây là—đây là...Tôi có một số đánh dấu ở đây, “Tôi sẽ cho anh em biết.”

272. Anh Branham: Làm ơn...(Hãy xem nào.) Biết rằng anh là nhà tiên tri, và, thời đại mà chúng ta đang sống, sẽ...và—

và...tiên tri cho thời đại chúng ta đang sống (Đó là những gì nó là.), sẽ có một lúc dân của Đức Chúa Trời sẽ phải trốn chạy đến Arizona với anh không? Nếu vậy, anh sẽ cho chúng tôi biết lúc nào thì giờ ấy đến chứ?

²⁶⁰ Chắc chắn sẽ. Tôi sẽ nói với anh em. Tôi sẽ nói với anh em. Bây giờ hãy xem, có hai chữ viết tay khác nhau, hai người khác nhau. Hiểu không? Có một lối viết tay, và có một lối viết tay khác. Hiểu không? Đó là những gì phải có, những gì ở trên tâm trí của hội thánh. Hiểu không? Ồ, chúng ta hãy làm cho điểm này được giải quyết ổn thoả. Chúng ta hãy xem thử tôi có thể tìm ra... Chúng ta hãy xem.

273. Anh Branham...(Có một câu khác, hoàn toàn khác.) Anh Branham, một số người hiểu anh nói trong sứ điệp của anh về Nhà Tương Lai của Cô Dâu và Chú Rể đã có là (Không, câu này khác.), là cách đền tạm một ngàn năm trăm dặm, vuông, bảy trăm dặm mỗi chiều (Nói cách khác, đền tạm đặt ngay ở giữa sẽ là bảy trăm mỗi chiều, là một ngàn năm trăm dặm. Ồ!), mỗi chiều. Điều này có đúng không? Tôi sống bên ngoài khu vực này; tôi có nên chuyển vào đó không? (Ồ!)

²⁶¹ Không, Bạn yêu dấu, đừng làm thế. Nhìn xem! Bây giờ, anh em thấy nó dễ dàng như thế nào cho mọi người không? Bao nhiêu người đã ở đây khi tôi rao giảng sứ điệp đó? Tôi đã nói rằng khi tôi đo Giê-ru-sa-lem Mới, nó sẽ là một ngàn năm trăm dặm vuông. Tôi đã nói nó sẽ vươn ra khoảng từ Maine tới Florida, và sáu trăm dặm về phía tây của Mississippi; đó sẽ là một ngàn năm trăm dặm vuông. Tôi đã nói Thành phố, theo quan điểm của tôi, sẽ được đặt ngay trên mặt đất nơi tiên tri Áp-ra-ham đã tìm kiếm Thành phố đó, khi không còn biển nữa. Kinh Thánh nói rằng sẽ không còn biển nữa, khoảng ba phần tư trái đất là ngập trong nước. Và sẽ không còn biển nữa; vì vậy nên, bối cảnh Thành phố ở trong một nơi như thế sẽ không quá lớn. Tôi tin nó sẽ đặt trong một nơi nhỏ bé mà họ đang ồn ào quá nhiều, và Đức Chúa Trời đã giáng sinh, tại Bết-lê-hem. Tôi tin rằng nó sẽ ở ngay tại Palestine ở đó, nơi nó sẽ nhô lên khỏi mặt đất ngay tại đó và là ngọn núi đó.

²⁶² Nhưng, bạn thân mến, nó không liên quan gì đến đền tạm này. Hiểu không? Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp, Phao-lô, tất cả các thánh đồ, họ đã chết trên khắp thế giới, bị thiêu rụi, chết đuối, bị sư tử ăn thịt, và mọi thứ khác; và họ sẽ chui ra từ mọi vết nứt, kẽ hở, và góc ngách của thế giới. Tôi hy vọng tôi ở đó. Tôi không biết mình sẽ ở đâu, nhưng dù nó ở bất cứ đâu, nếu tôi ở trong nhóm đó, không gì có thể ngăn tôi ở đó! Hiểu không? Và tôi không cần phải ở bất kỳ nơi nào nhất định. Nơi duy nhất tôi phải ở là trong Đấng Christ, vì những ai ở trong Đấng Christ sẽ được Đức Chúa Trời đem đến với Ngài. Tôi không quan tâm nó ở đâu, Ngài sẽ mang đến...Hãy chôn tôi trong Chúa Jêsus.

²⁶³ Hãy nhìn những nhà tiên tri ở đó. Họ đã biết theo nghĩa đen, bấy giờ, rằng sự sống lại đầu tiên, trái đầu mùa, sẽ là ở Palestine. Áp-ra-ham đã mua một nơi, và ông...không...và ông đã chôn cất Sa-ra. Và ông sinh Y-sác. Y-sác được chôn cất bên cạnh cha mẹ của ông. Y-sác sinh Gia-cốp; Gia-cốp chết ở Y-sơ-ra-ên...ở Ai Cập, được đưa trở về xứ Palestine. Và rồi, Giô-sép cũng chết dưới đó. Và họ mang hài cốt của Giô-sép trở lại, vì ông đã nói, “Làm...” đã có Giô-sép đã thề với điều đó...Gia-cốp, rằng ông sẽ không chôn người dưới đó, nhưng mang người về lại miền đất hứa. Giô-sép nói, “Ngày nào đó, Chúa là Đức Chúa Trời các ngươi sẽ thăm viếng các ngươi. Hãy để ta...hài cốt ta đi và chôn với cha ta.” Và họ đã làm, bởi vì, là những vị tiên tri, họ hiểu rằng những trái đầu mùa của sự sống lại sẽ ở trong xứ Palestine.

²⁶⁴ Bây giờ, Kinh Thánh nói...Và nếu anh em gọi tôi là nhà tiên tri, tôi không nói tôi là; nhưng nếu anh em gọi tôi như thế, hãy nhớ, tôi đang nói với anh em trong danh của một tiên tri (hiểu không?), trong danh của một tiên tri, sự sống lại và sự Cất lên sẽ xảy ra chung trên cả toàn thế giới! Cho dầu anh em ở đâu, khi giờ ấy đến, anh em sẽ được cất lên để gặp Ngài! Chỉ thế thôi! Không có điều gì sẽ ngăn cản được anh em, cho dầu anh em ở đâu. Và tôi chỉ hy vọng rằng tôi có mặt tại đó, một trong họ. Tôi chỉ tin cậy và hi vọng trong Đức Chúa Trời rằng tôi sẽ là một người trong họ và mỗi người trong anh chị em cũng sẽ ở trong—trong giống như vậy.

Bây giờ, chúng ta có thời gian cho câu hỏi khác không? Thế thì sẽ chỉ là (hiểu không?), đã gần một giờ chiều.

274. Anh Branham thân mến: Vợ tôi và tôi đã ly thân. Cô ấy đang kiện tôi đòi ly dị. Cô ấy không phải là Cơ-đốc nhân, và tôi tin Sứ điệp và muốn cô ấy được cứu (Điều đó không tốt sao? Đó là tinh thần Cơ-đốc nhân chân chính. Hiểu không?) và tin. Tôi phải làm gì? Chúng tôi cũng có hai cậu con trai. (Ký tên của họ.)

²⁶⁵ Thưa anh, nhìn xem, hãy để tôi nói cho anh biết, cô sẽ kiện để ly dị anh. Đó là Sa-tan. Hiểu không? Anh không nên làm điều đó. Nhưng nếu anh là một Cơ-đốc nhân, và không làm gì cả để cản trở người phụ nữ đó, thì chính Sa-tan đang làm điều đó. Hẳn chỉ đang cố gắng xé tan anh em.

²⁶⁶ Bây giờ, nếu cô ấy là một trong những người được Đức Chúa Trời chọn, cô ấy sẽ đến với Ngài. Nếu không, cô ấy không đáng để lo lắng về. Thế thì nếu điều đó làm...Nếu anh em lo lắng nó sẽ làm suy sụp sức khỏe của anh em, và đó là điều Sa-tan muốn làm. Hẳn đang làm việc, tôi biết, ở anh. Vì vậy anh chỉ cần giao phó mọi việc cho Đức Chúa Trời và tiếp tục hầu việc Đức Chúa Trời một cách hạnh phúc nhất như anh có thể. Đức Chúa Trời sẽ chăm sóc phần còn lại. “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta.” Hãy quý gởi anh em xuống; tôi sẽ cầu nguyện với anh em hay bất cứ điều gì. Tôi sẽ cầu nguyện về vấn đề này. Chỉ nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, con yêu nàng; nàng là mẹ của con cái của con,” (nếu là vậy) và nói, “con—con—con chỉ phó thác mọi sự cho Ngài, Chúa ôi. Con muốn họ được cứu, Ngài biết con muốn; nhưng con không thể đi xa hơn. Dầu sao đi nữa cô ấy sẽ ly dị con. Con đã không làm gì cả; nếu phải làm, xin khai thị điều đó cho con; con sẽ đi làm cho nó đúng. Con sẽ làm bất cứ điều gì.” Rồi phó thác điều đó cho Chúa và cứ để yên đó, cứ mặc kệ nó. Cứ tiếp tục sống giống như—như không có điều gì từng xảy ra. Và Đức Chúa Trời sẽ chăm sóc phần còn lại của nó.

275. Bây giờ: Anh Branham, tất cả những điều này là gì về những người (Ồ, một lần nữa!) di chuyển đến Arizona à? Xin giải thích điều đó. Có một loại chữ viết tay khác. Đây, hiểu không?

Ồ, chúng ta đã giải thích câu đó rồi (thấy không?), điều đó là gì.

276. Anh Branham, Cô Dâu sẽ trải qua sự bắt bớ như hội thánh các sứ đồ đầu tiên đã trải qua chứ?

²⁶⁷ Không, tôi vừa mới giải thích điều đó cách đây vài phút. Không, điều tiếp theo là Sự Cất lên bây giờ. Hãy nhớ rằng, chúng ta đang ở miền đất hứa; chúng ta đang ở biên giới. Anh em hiểu cuộc hành trình của Y-sơ-ra-ên chứ?

277. Có hợp pháp cho—để sử dụng bất kỳ loại hạn chế sinh đẻ nào không?

²⁶⁸ Tốt hơn tôi nên để lại điều đó cho đến chiều nay (hiểu không?), bởi vì nó...Tôi muốn—tôi muốn nói điều gì đó về điều đó.

278. Anh Branham, tôi chỉ...(Tôi chỉ đợi thêm 3 phút nữa nếu có thể. Có lẽ hãy để tôi lấy câu gì đó ngắn gọn ở đây.) Tôi không thể phớt lờ hoàn toàn cho Chúa Jê-sus. Tôi có một tà linh phải không?

²⁶⁹ Hãy để tôi dành thời gian còn lại cho điều đó ở đó. Bạn không thể đầu phục Chúa Jê-sus chăng? Họ không...Hãy xem, tôi không biết đàn ông hay đàn bà; Tôi không thể biết đó là ai. Đức Chúa Trời biết điều đó.

²⁷⁰ Bạn không thể đầu phục Chúa Jê-sus. Tại sao? Có chuyện gì vậy? Nếu là một người nữ, chị em há chẳng đầu phục cho chồng mình như là người vợ, đầu phục hết thầy sao? Một thiếu nữ khi lập gia đình, đoan trang, tranh chiến suốt đời mình để cứ là đoan chính; nhưng rồi một ngày kia chị em tìm thấy người nam mà mình yêu thương. Chị em thuộc về anh ấy một cách hoàn toàn. Những điều mà chị em đã đấu tranh chống lại cả đời mình và cố gắng sống trong sạch, trong sáng và có đạo đức; bây giờ, chị em từ bỏ mọi thứ của nó vì một người đàn ông. Đúng thế không? Chị hoàn toàn đặt mình vào tay anh ấy; chị là của anh ấy. Tất cả những gì chị em đã đại diện cho sự đứng đắn, và đạo đức, và mọi thứ như thế, bây giờ chị lại quay sang một người đàn ông, bởi vì chị từ bỏ chính mình đối với người đàn ông đó. Anh chị em không thể làm điều tương tự với Chúa Jê-sus Christ sao? Chỉ đầu

phục chính mình theo cách đó, “tất cả những gì tôi là, tất cả tâm trí của tôi, tất cả những suy nghĩ của tôi.” Chắc chắn.

271 Tôi không nghĩ rằng bạn bị quỷ ám; Tôi nghĩ rằng ác linh xúc dầu cho bạn với những loại suy nghĩ đó, cố làm cho bạn nghĩ rằng bạn không thể đầu phục Đức Chúa Trời. Khi...Hãy để tôi chỉ cho bạn đôi điều. Tại sao bạn *muốn* đầu phục Ngài? Bởi vì có điều gì đó ngoài kia kêu gọi bạn đầu phục. Đó là một dấu hiệu rất tốt cho thấy bạn nên từ bỏ chính mình.

272 Bây giờ, tất cả những gì anh chị em làm, Anh hay Chị em (có thể là người trẻ hoặc già, bất kể là gì), anh chị em đã nói...Chỉ không thể tìm thấy chính mình để anh chị em có thể hoàn toàn đầu phục. Chỉ cứ đầu phục chính mình. “Chúa ôi, suy nghĩ của con, tất cả những gì con có, con—con muốn dâng cho Ngài. Đời sống của con, con cho đi như một đời sống phục vụ. Xin nhận lấy con, lạy Chúa, và sử dụng con như con vốn có.” Và đó là một điều đơn giản; tôi ước gì hội thánh có thể thực sự...Tôi tin nếu—nếu—nếu đền tạm bây giờ, được ích lợi từ những câu hỏi này...Anh chị em có thích chúng không? Được rồi. Nó sẽ giúp ích một chút.

273 Bây giờ nhìn xem, về điều này, nếu hội thánh chỉ hỏi những điều này (anh em hiểu không?), hãy hỏi những điều này: nếu họ nên làm *điều này*, hay làm *điều kia*, và mọi thứ, tôi sẽ cố gắng làm tốt nhất có thể. Nếu tôi đã khuyên bạn sai, thì đó không phải là tấm lòng của tôi để làm điều đó. Nếu tôi đã nói bất cứ điều gì sai chỉ để bảo vệ một số suy nghĩ và những điều của riêng tôi, không...biết—biết rằng làm điều đó hoặc nói với anh em điều đó là sai, tôi sẽ là một kẻ đạo đức giả bản thủ. Đúng thế. Nhưng từ tận đáy lòng, nếu tôi sai, Đức Chúa Trời biết (thấy không?) tôi đã làm điều đó với tất cả những gì có trong tôi để trả lời những câu hỏi của các bạn.

274 Và đối với các bạn là những mục sư ở trong xứ nơi cuốn băng này sẽ đi đến, tôi không nói những điều này để làm tổn thương quý vị. Tôi nói điều đó bởi vì tôi yêu thương anh chị em. Hiểu không? Và tôi thực sự, với tất cả tấm lòng của tôi...Đó là...Bây giờ, tôi không cố gắng làm việc để chứng tỏ rằng—rằng tôi—tôi biết điều gì đó mà anh chị em không biết. Không phải thế, thưa

anh em tôi. Tôi chỉ làm điều này bởi vì tôi yêu anh em, và tôi—tôi—anh em yêu tôi, tôi tin vậy.

²⁷⁵ Điều gì sẽ xảy ra nếu anh em thấy tôi xuôi dòng trên một chiếc thuyền cũ, ở ngoài đây trên dòng sông này, gần nơi chúng ta đang ở bây giờ, ở đền tạm này, Sông Ohio; và dòng sông sẽ dâng lên và ngập lụt; và thác ở ngay bên dưới tôi. Và anh em biết rằng con thuyền sẽ không vượt qua những thác nước đó; nó thật sự sẽ không làm điều đó. Và ở đây tôi đang ngồi ngoài đó với cái đầu ngửa ra sau, và hát, và nghỉ ngơi, và đi xuống ngay, thả trôi theo dòng sông đó, nhàn nhã, xuôi theo dòng sông đó; và anh em biết ngay ở dưới đó tôi sẽ bị đắm tàu. Nếu anh em yêu thương tôi, anh em sẽ kêu gào, hay anh em nhảy vào một con thuyền, và chạy ra đó, và dùng thứ gì đó đập vào đầu tôi, đưa tôi vào. “Anh Branham, anh mất trí rồi! Anh mất trí rồi; thác ở ngay đây!”

²⁷⁶ Và tôi nói, “Ồ, im đi! Để tôi yên!” Và tuy nhiên anh em vẫn yêu tôi dù sao đi nữa. Anh em sẽ làm bất cứ điều gì trên đời; anh em sẽ tóm lấy tôi. Nếu anh em phải—nếu anh em phải phá chiếc thuyền, anh em cứu tôi ra khỏi chỗ đó, vì anh em yêu thương tôi; anh em biết điều gì sẽ xảy ra.

²⁷⁷ Và thưa anh em, tôi biết đó là điều sẽ xảy ra với giáo phái đó. Nó sẽ không ngăn chặn thủy triều. Hiếu không? Anh em đang đi thẳng đến Hội đồng Giáo hội Thế giới; và bây giờ, anh em phải lấy nó hoặc phải ra ngoài như chúng ta bây giờ. Vì vậy, nó hoàn toàn chính xác, anh em phải đưa ra lựa chọn của mình. Và tôi—tôi không có ý là...Tôi muốn phá hủy thuyền, được thôi; tôi muốn làm bất cứ điều gì có thể, không phải để làm tổn thương anh em, thưa anh em, nhưng để đánh thức anh em rằng anh em sai. Đừng làm thế!

²⁷⁸ Và phép báp têm bằng nước như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, không một người nào trên mặt đất có thể lên án điều đó bằng Kinh Thánh. Không ai có thể lên án điều đó. Không có một câu Kinh Thánh nào...Anh em dân sự, thưa các anh em—các anh em, hãy nhớ, chỉ cần nhớ, hãy tra cứu Kinh Thánh; hãy tìm một chỗ mà bất cứ người nào đã từng được báp-têm trong Tân Ước (họ không được báp-têm trong Cựu Ước, nhưng trong Tân Ước),

nơi mà bất kỳ ai đã từng được báp-têm mà không phải là nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ; thì hãy đến chỉ cho tôi thấy. Hoặc đi tìm cuốn sách lịch sử nơi họ đã từng làm phép báp-têm hàng trăm năm sau cái chết của các sứ đồ cuối cùng...Giáo hội Công giáo đã khởi đầu phép báp-têm. Sách giáo lý của họ cũng nói như vậy, sử dụng danh Cha, Con, Thánh Linh.

279 Trong một cuộc phỏng vấn với một linh mục, ngay đây tại Nhà thờ Thánh Tâm, đã nói với tôi điều tương tự. Nói rằng giáo hội Công giáo đã từng làm báp-têm như vậy, khi tôi nói với ông ấy rằng tôi đã làm phép báp-têm cho cô gái Frazier này, khi giám mục muốn biết. Ông hỏi, “Ông sẽ thề với những lời tuyên bố này không?”

Tôi đáp, “Tôi không thề gì cả.”

Ông nói, “Vị giám mục muốn ông làm thế!”

280 Tôi nói, “Vị giám mục sẽ phải nhận lấy lời của tôi hoặc không tin nó, một trong hai cách ông ấy muốn.” Hiểu không? Tôi nói, “Kinh Thánh nói không được thề gì cả.”

Và ông nói, “Ồ, ừm...” Ông nói, “Các...”

281 Tôi nói, “Tôi đã làm phép báp-têm cho cô ấy bằng phép báp-têm Cơ-đốc giáo trong nước, chìm mình dưới chân Đường Spring trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ.”

Và khi vị linh mục đặt nó xuống, ông ấy nói, “Đó là cách giáo hội Công giáo đã dùng để rửa tội.”

Tôi nói, “Khi nào?”

Ông đáp, “Trong thời những sứ đồ.”

Tôi hỏi, “Ông gọi họ là những người Công giáo à?”

Ông nói, “Chắc chắn, họ là vậy.”

282 Tôi đáp, “Vậy thì tôi là một người Công giáo tốt hơn ông. Tôi theo sự dạy dỗ của họ.” Đúng vậy. Đấy, thấy không? Họ tuyên bố điều đó, nhưng không phải vậy.

283 Giáo hội Công giáo đã được thiết lập tại Nicaea, La-mã, dưới thời Constantine, khi giáo hội và nhà nước liên hiệp cùng nhau, và—và nhà nước cho giáo hội tài sản, và thứ như thế; họ thực sự nghĩ rằng họ đã ở trong Thiên hi niên. Họ nghĩ họ đã dựng

vào Thiên hi niên. Đó là ngàn năm của Sa-tan. Điều đó hoàn toàn đúng. Anh em đừng tin thứ đó. Vâng, thưa quý vị!

²⁸⁴ Bây giờ, nhưng...Sau đó khi họ tạo nên, hoặc, đã có...thay vì có một—một thần tượng, họ đã lấy xuống—họ đã lấy xuống thần Vệ Nữ, đặt Ma-ri lên; lấy thần Jupiter xuống, đặt Phao-lô hay Phi-e-rơ lên. Ngay tại đó—tại Vatican, ngay tại đó—tại Rô-ma bây giờ, ngay tại Thành phố Vatican, một bức tượng Phi-e-rơ cao gần sáu mét, họ tuyên bố rằng họ đã hôn ba ngón chân hoặc bàn chân của bức tượng đó. Hiểu không? Và mọi thứ đều là một...

²⁸⁵ Tất cả xuống...Đi đến một giáo hội, Billy và tôi, vào một buổi sáng ở đó, đi xuống trong tầng hầm nơi họ chôn cất tất cả các tu sĩ và những người như thế và để xương cốt của họ thối rữa trong bụi đất này, xương này thối từ xương khác ở trên đó, và sau đó lấy những xương đó và làm thành các giá đỡ đèn bằng những bàn tay xương xấu thò ra ngoài như thế này, và những hộp sọ; và họ những người đến đó đã chà xát vào hộp sọ trở nên trắng ra, cố gắng để nhận được phước lành từ những hộp sọ của những người đã chết đó. Đó là một hình thức của thuật chiêu hồn. Hiểu không?

²⁸⁶ Và đó là nơi nó bắt đầu ngay tại đó, ở Rô-ma, và đó là nơi ngai của con thú ở, và đó là nơi mẹ dâm phụ già đến. Và các con gái của bà là gái điếm giống hệt như bà, bởi vì bà cho cả thế gian uống chén thịnh nộ của mình, chén về sự làm chứng của mình, được pha trộn trong đó với mặt đắng của đất. Và bà có lời làm chứng của mình. Bà nói, “Ta ngồi như một trinh nữ, và ta—ta ngồi như góa phụ (tôi có ý nói), và không cần gì nữa”; và bà không biết rằng mình khốn khổ, khốn khó, mù loà, nghèo nàn, và không biết điều đó. Chính là điều đó. Và điều đó dành cho Công giáo cộng với mọi giáo phái Tin Lành! Nhưng trong tất cả mớ hỗn loạn ở ngoài đó, có những người quý báu mà yêu mến Chúa là Đức Chúa Trời với tất cả tấm lòng, linh hồn, và trí óc. Và họ nghĩ rằng họ đúng. Họ nghĩ rằng họ đang làm đúng. Đức Chúa Trời sẽ là Quan Án Tối Cao.

²⁸⁷ Đối với tôi, nếu Đức Chúa Trời định phán xét hội thánh bởi thế gian, thì giáo hội Công giáo nói vậy, thế thì tôi hỏi người đàn

ông này mà đã phỏng vấn tôi: Ông nói, “Đức Chúa Trời sẽ đoán xét thế gian bởi giáo hội.”

Tôi nói, “Giáo hội nào?”

Ông ấy nói, “Giáo hội Công giáo.”

288 Tôi nói, “Giáo hội Công giáo nào? Họ khác nhau.” Giáo hội nào? Chính thống giáo Hy-lạp hay La-mã? Hay Ngài sẽ phán xét nó bằng giáo hội nào? Nếu Ngài sẽ phán xét nó bởi giáo hội Tin Lành, thì giáo hội nào? Giáo hội Giám Lý, Báp-tít, Lutheran, Ngũ Tuần; Ngài sẽ phán xét nó bởi ai? Kinh Thánh nói rằng Ngài sẽ đoán xét thế giới bởi Chúa Jêsus Christ, và Chúa Jêsus Christ là Lời. Vì vậy đối với tôi, đó là Lời của Đức Chúa Trời mà Ngài sẽ phán xét thế gian. Đúng thế. Và tôi tin rằng sự phán xét của Ngài đang ở trên trái đất, và tôi tin rằng...Chúng ta hãy hết lòng tìm cách thoát khỏi cơn thịnh nộ trừng phạt của Đức Chúa Trời mà sẽ được trút xuống thế giới không tin này; và không có cách nào để thoát khỏi nó.

289 Sẽ không bao giờ, không bao giờ, không bao giờ sự cứu rỗi đến với thế gian nữa. Họ đã vượt qua ranh giới giữa ân điển và sự phán xét. Có...Anh em có thể đặt một Abraham Lincoln ở trong mọi địa hạt ở Hoa Kỳ, điều đó sẽ không bao giờ biến đổi nhóm “Ricky” và “Elvis” này trở lại với Đức Chúa Trời.

290 Khi anh em thấy trong báo chí (Tôi đã có nó. Tôi sẽ mang đến cho anh em chiều nay nếu anh em muốn thấy nó tối nay), nơi có một nhà thờ Trưởng Lão (nhiều người trong số các bạn có thể đã nhìn thấy nó), một nhà thờ Trưởng Lão cử hành những lễ trọng hoặc thông qua lễ—lễ—qua lễ tiệc thánh với nhạc kích động rock-and-roll. Mục sư đứng đó vỗ tay như thế; và họ đang thực hiện hành động của sự đóng đinh trên thập tự giá và tất cả đều “cử hành nó” theo nhạc rock-and-roll trong một nhà thờ Trưởng Lão.

291 Và khi đám Beatles thấp hèn, la hét, bắn thử này, cái gọi là như vậy, đã trở nên những con người thấp hèn và muốn trở thành con bọ có cánh...Họ đã từ chối một hợp đồng trị giá hàng trăm nghìn đô la ở St. Louis cách đây vài tuần; sẽ không dừng lại vì điều đó. Họ đi qua đây, một đám người Anh nhỏ bé, nổi loạn

ở đó với mái tóc lòa xòa trước mắt họ. Và bây giờ, họ đã bắt đầu có một tôn giáo của riêng mình. Anh em đã thấy nó trên tạp chí *Look*. Hiểu không?

²⁹²Ồ, thật thế giới này bị ô nhiễm làm sao. Không có hy vọng nào cho nó cả; họ đã vượt qua ranh giới giữa—giữa lý trí và lẽ thường, chứ đừng nói đến giữa sự cứu rỗi...

²⁹³Con người thậm chí không thể phán xét. Chúng ta không còn những người như chúng ta đã từng có. Patrick Henry ở đâu? Abraham Lincoln ở đâu, những người đàn ông mà có thể đứng lên cho những sự tin chắc vững vàng?

²⁹⁴Người đàn ông đó ở đâu mà có thể đứng lên và làm cho những người phụ nữ điên rồ ở ngoài đây, tự cởi đồ với...và ra trước những người đàn ông này; và rồi—và đuổi họ ra khỏi đó như một đám vũ nữ thoát y, và rồi đưa chàng trai mà xúc phạm một trong số họ vào trại cải tạo? Đây là lý do của bạn? Ý thức chung là gì? Nếu cô ấy tự đặt mình ra khỏi đó, hãy để cô ấy đi như một con chó. Vâng, thưa quý vị! Nếu cô ấy sẽ không còn nữa để...lễ phép thông thường ở cô ấy hơn thế...Đây là luật pháp có thể ngăn chặn nó?

²⁹⁵Ngay tại đây ở Louisville, Kentucky, hai tuần trước khi người phụ nữ đó với một...cố gắng làm một...được ghi tên cô ấy trên báo, mặc một bộ bikini bằng nhựa, bước ra khỏi Khách sạn Brown; và một cảnh sát đã cố ngăn cô ấy lại, và cô ấy không dừng lại; mà còn cười nhạo anh ta. Và anh ta đã ném súng vào cô để ngăn cô lại; anh ta đẩy cô vào xe và bắt cô gặp anh ta ở đồn cảnh sát vì ăn mặc vô đạo đức và những thứ như thế, và cô ấy đã đi và gặp...Anh em biết họ đã làm gì về điều đó không? Sa thải viên cảnh sát đó.

²⁹⁶Xin Chúa giúp cho quốc gia thối nát ấy! Quý vị không thể thoát nếu quý vị làm điều sai trật. Chúng ta có thể không vượt qua được, nhưng chúng ta có thể đứng dậy; và đó là nơi chúng ta đang tìm kiếm. Chúng ta hãy cúi đầu.

²⁹⁷Lạy Chúa Jêsus, xin để cho Đấng Chấn Chiên vĩ đại đến và đem chúng con ra khỏi điều này, Chúa ôi. Chúng con đang chờ đợi Ngài. Chúng con đang trông đợi thì giờ đó. Khi chúng con

nhìn thấy thế giới thật thối nát, Ngài đã phán nó sẽ theo cách này. Những vị tiên tri vĩ đại của Ngài đã nói tiên tri rằng những giờ này sẽ có ở đây. Chúng con tin các đấng tiên tri, lạy Chúa; chúng con tin điều đó.

²⁹⁸ Và bây giờ, chúng con cầu xin, Đức Chúa Trời ôi, rằng Ngài sẽ ban cho chúng con những vị tiên tri để thông giải Lời này cho chúng con, để chúng con có thể biết mình đúng hay sai. Chúng con thấy các tiên tri giả dấy lên; họ ở trong những sa mạc, Thành phố Salt Lake, mọi miền đất nước, tất cả các loại sa mạc, và tất cả các loại căn phòng bí mật, tất cả các loại Cha Thiêng liêng, và vân vân, khắp mọi nơi.

²⁹⁹ Thấy những người anh em da màu đáng thương đó, những chị em ngoài kia bây giờ; họ muốn hội nhập. Ngay sau khi họ nhận được nó...Đúng thế; họ nên có nó; họ là các anh chị em. Bây giờ, khi họ nhận được nó, họ còn tồi tệ hơn bao giờ hết. Điều đó cho thấy rằng nó được cộng sản hà hơi. Ô, Đức Chúa Trời ôi, những người tội nghiệp ấy có thể thấy điều đó không? Nó chỉ được thực hiện...Ồ, nó phải được thực hiện, Chúa ôi.

³⁰⁰ Xin đến, đó là những gì chúng con muốn. Lạy Cha, Ngài hãy đến. Chúng con đang đợi. Lạy Chúa, hãy đến, nhận lấy chúng con dưới cánh tay của Ngài. Xin tha tội cho chúng con. Không có—không còn công lý trên thế gian này nữa. Người này nổi lên chống lại người khác, và tuy nhiên nó thật như trùng đục cho đến nỗi anh em...không còn có gì lành mạnh trong nó nữa. Ngài phán rằng toàn bộ cơ thể đã trở nên giống như những vết thương lở loét. Thật vậy, mọi bàn tiệc đều đầy sự nôn mửa. Ngài phán, “Ta có thể dạy đạo cho ai? Ta sẽ làm cho ai hiểu được trong ngày đó?” Toàn bộ bàn tiệc Chúa đầy chất nôn mửa. Chúng con thấy, Chúa ơi. Chúng con thấy giờ đó ở đây. Xin giúp chúng con.

³⁰¹ Lạy Chúa kính yêu, có thật nhiều câu hỏi tại đây về những người đến Arizona. Ô, Chúa yêu dấu ôi, xin cho những người quý báu, yêu dấu đó...Họ sẽ lắng nghe cuộn băng này ngoài đó. Xin cho họ biết rằng con không phải là kẻ độc tài để bảo cho họ nơi sống ở đâu, làm điều gì. Và xin cho họ hiểu một cách rõ ràng điều đó. Nếu họ yêu xứ đó, thì con cũng vậy, xin để họ ở đó, thưa Cha. Nhưng khi họ đang giảng dạy rằng sự Cất lên phải đến từ

đó, và chỉ ở đó, hay họ phải ở với con, một tội nhân tội nghiệp, bất xứng, ô ử, được cứu bởi ân điển của Đức Chúa Trời, phải ở gần con...Chúa ôi, con muốn ở gần—con muốn ở gần Phao-lô; con biết ông đang đi. Và Phi-e-rơ, và Gia-cơ, và Giảng, họ được chôn nơi nào đó tại Palestine đó. Con biết mình sẽ đi với họ nếu Ngài có ghi tên con trong Quyển Sách đó từ khi sáng thế. Con sẽ có mặt tại đó. Và con cầu nguyện, lạy Đức Chúa Trời, rằng mỗi người trong họ sẽ có mặt ở đó. Lạy Chúa, xin giúp con, tập hợp hết thầy trở lại nơi nào đó ở đây, nơi họ có thể...Họ muốn nghe sứ điệp với những giáo sư lớn này như Anh Neville, và Anh Capps, và—và tất cả những anh em khác ở đây: “Junie,” và Anh Ruddell, và ò, J. T., và tất cả họ—tất cả họ: Anh Collins, Anh Beeler, Anh Palmer, và...Đức Chúa Trời ôi, con cầu nguyện Ngài sẽ nhậm lời cho những người này...

Cho phép—cho phép—cho họ đến đây nơi họ thực sự nghe Nó, nếu họ muốn nghe Nó, không chạy ra trong sa mạc đó. Họ đang cố gắng làm chính xác những gì Kinh Thánh này bảo họ không được làm. “Kìa, nó ở trong đồng vắng; đừng tin nó! Kìa, nó ở trong phòng kín; đừng tin nó!” Lạy Chúa, con đang cố gắng hết sức để cảnh báo họ, nhưng tất cả đều chỉ ra rằng thì giờ đã gần bây giờ. Bóng chiều đang buông xuống.

³⁰² Con cầu xin ơn thương xót, Chúa ôi. Xin thương xót con; giúp đỡ con. Nó làm con lo lắng, Cha ôi. Con cầu xin Ngài giúp con. Con—con không muốn niêm phong cuộc sống của mình...Tất cả công việc của con tại đây sẽ là một kẻ cuồng tín nào đó lãnh đạo một nhóm nào đó hoặc phe phái tôn giáo nào đó đi vào đồng vắng ở đâu đó. Đừng để tên tuổi của con phải đi xuống như thế, Chúa ôi. Con đã chiến đấu hết mình vì điều này. Con chân thành trong điều đó như có thể được. Lạy Đức Chúa Trời, xin đừng để nó xảy ra. Xin giúp con cách nào đó. Con không biết phải làm gì; con chỉ phụ thuộc vào Ngài, nhưng Ngài giúp con. Con sẽ làm bất cứ điều gì Ngài bảo con làm. Con là dây tợ của Ngài; đây là những con cái của Ngài. Chúa ôi, những...Hầu hết những người này, chín mươi chín trong số một trăm người, Chúa ôi, thì thực sự vững mạnh. Họ tin; họ biết; họ hiểu. Và họ biết đó không phải là con; nhưng con biết những điều này phải theo sau mỗi cuộc

phục hưng, và điều này không tránh khỏi điều đó. Vì vậy con cầu nguyện rằng Ngài sẽ giúp chúng con ngay bây giờ.

303 Xin giúp chúng con khi chúng con đi ăn trưa hôm nay, Chúa ôi. Xin ban phước cho sự thông công của chúng con với nhau. Xin tập trung chúng con trở lại đây sớm chiều nay. Nhiều người trong họ sẽ phải đi về nhà bây giờ, Chúa ôi. Họ sẽ phải tiếp tục về với nhà của—của họ, và con cầu nguyện rằng Ngài sẽ giúp đỡ họ. Xin cho họ có thể theo cách nào đó, Chúa ôi, có được cuốn băng này để nghe phần còn lại những câu hỏi của họ. Có lẽ những câu hỏi của họ đã không được trả lời. Con cầu xin Ngài sẽ giúp đỡ họ, Chúa ôi.

304 Xin giúp con trả lời thật nhanh những câu hỏi này và trả lời từng câu trong chúng mà con có thể. Cho đến khi chúng con gặp lại nhau ở đây chiều nay, xin Ngài ban phước cho chúng con. Trong Danh Chúa Jêsus con cầu nguyện. A-men.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài,
Bởi vì Ngài yêu tôi trước
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

305 Đã viết từ bên này sang bên kia ở đó, tôi đã viết điều đó để nó luôn luôn ở trước tôi: “Đấng Christ ở trước mặt tôi, trong khi tôi đang trả lời những câu hỏi này.” Anh em có tin tôi nói điều đó từ lòng tôi không? Mọi sự, từ lòng tôi, để giúp đỡ.

Một số người trong họ có thể đến để lấy bưu kiện của họ ở đây.

306 Lạy Chúa yêu dấu, đây là những chiếc khăn tay, những bưu kiện đang nằm tại đây. Chúng sẽ đến với người đau ốm và bệnh tật. Xin cho Đấng Thông giải Lời vĩ đại, Đức Thánh Linh Đấng đã viết Nó, cầu xin Ngài đến gần bây giờ cho phần này của buổi nhóm và ban phước cho những tấm vải này. Lạy Chúa, nếu con nghĩ về chính mình, con là ai để đặt thân thể ô uế, dơ dáy của mình trên những chiếc khăn tay mà đứng giữa sự chết và sự sống với nhiều người? Ôi, Chúa ôi, con run rẩy. Nhưng khi con nghĩ rằng...Ngài không thấy con, Ngài chỉ nghe tiếng của con. Nó đến qua Huyết của Đức Chúa Jêsus ở đó. Vậy thì, con tin rằng Ngài sẽ

trả lời cho con giống như Ngài đã làm cho Ngài, bởi vì Ngài đã đi trước con để ngự bên tay phải, trên đó, của Đấng Uy Nghi trên cao. Và Huyết Ngài nằm ở đó như một sự chuộc tội, và con được bao phủ bởi Huyết đó.

³⁰⁷ Lạy Chúa, con tin, rằng Ngài sẽ chữa lành cho họ, vì họ thiếu thốn. Họ sẽ không đặt những thứ này ở đây. Con cầu nguyện rằng Ngài sẽ khiến cho họ mỗi người đều khỏe mạnh. Khi con đặt chính mình ngang qua họ, như...Người ta nói rằng họ đã lấy từ thân thể của Phao-lô...Ông ấy cũng chỉ là một tội nhân, Chúa ôi, được cứu bởi ân điển của Ngài. Nhưng dân sự đã tin ông, dù ông khiển trách họ và mọi thứ, nhưng họ biết ông là người chân chân. Họ biết ông...được sai đến từ Ngài, bởi vì Ngài đã chứng minh chính Ngài qua chức vụ của ông. Đức Chúa Trời ôi, những người này tin cũng giống như vậy hôm nay. Con nguyện xin Ngài giúp họ giờ này và chữa lành mỗi người trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

³⁰⁸ Anh chị em đói không? Được rồi. Tôi đói thêm nhiều câu hỏi nữa. “Người ta sẽ không sống nhờ bánh mà thôi, nhưng bởi mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Bây giờ, tôi có thể...Một số câu hỏi này, tôi có thể không trả lời đúng; tôi chỉ làm tốt nhất mà tôi có thể. Tối nay, tôi sẽ cố gắng bắt đầu ngay lúc bảy giờ. Ồ, nhà thờ sẽ mở cửa lúc sáu giờ ba mươi. Và anh chị em có thể ở lại...Anh chị em nào không thể, chúng tôi hiểu; điều đó ổn thôi. Nhưng tôi sẽ cố gắng để trả lời mỗi một câu trong những câu hỏi này mà tôi có thể có được vào tối nay. Xin Chúa ban phước cho anh chị em cho đến khi chúng ta gặp nhau.

Bây giờ, chúng ta hãy đứng lên tại chỗ của mình và hát bài hát cổ hay này, bài hát chia tay của chúng ta, *Mang Danh Chúa Jêsus Với Anh*. Được rồi.

Mang Danh Jêsus với anh,
Hỡi ai sống trong lao khổ và ưu sầu;

[Anh Billy Paul nói chuyện với Anh Branham—Bt.] (...?...họ đã nhận tiền dâng...?...sáng nay...?...)

...Danh, Ồ thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

³⁰⁹ Tôi muốn đưa ra thông báo này. Billy vừa mới nói họ đã lấy tiền dâng yêu thương sáng nay (hiểu không?), và nói rằng họ có số tiền dâng hiến yêu thương tốt đẹp. Tôi nói anh ấy đi ra phía sau tòa nhà và đứng ở đó. Đối với những người tại đây đã đến mà chưa chuẩn bị, không có tiền cho bữa ăn tối của mình, Billy sẽ đưa cho anh chị em tiền để ăn tối và để thanh toán hóa đơn khách sạn hoặc hóa đơn nhà trọ, bất kể đó là gì. Anh em hãy lấy và chi trả những món đó bây giờ. Nếu anh em...Nếu anh em có thể ở lại...Billy sẽ gặp anh em ở đó và lấy tên của anh em và anh em đang ở đâu, và chúng tôi sẽ trả tiền cho bữa tối của anh em và hóa đơn nhà trọ của anh em từ món tiền dâng yêu thương mà tôi đã nhận được sáng nay.

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! Cho đến lúc
chúng ta gặp nhau!

HỎI VÀ ĐÁP VIE64-0823M

(Questions and Answers)

LOẠT BÀI CÁCH XỬ SỰ, TRẬT TỰ VÀ SỰ DẠY DỖ CỦA HỘI THÁNH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 23 tháng Tám, năm 1964, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org